

De here. que ab intesta. dese.

**Repetitio tituli insti. de here. q̄ ab inte. dese.**  
et tituli de gradibus cum arboze edita per dñm  
Johannē Crispū de mōtibz: Cuius Aquila/  
num ad magnificū dñm Ludovicū Seledenz  
Uincētini: olim artistarū rectorē benemerituz  
et in florentissimo gymnasio Patauino publi. e  
legendem.

Um pñti anno Ludou/  
ce magnifice i hoc floren/  
tissimo Patauino gymna/  
sio ad lecturā institutionz  
imerito accersit' fueri: p  
sūma scholarū fide: et er/  
ga me beniuolētia dcreui  
in auspitijs tāti muneris: aliqd laboris assume/  
re: qd simul et honori meo accederet: et tyronuz  
maxie vtilitati conduceret. Quare cū titulū de  
here. q̄ ab intesta. ac demū titulū de gradib' cū  
arboze: dieb' festiuis explicauerim: nōnullorū  
instātia deuictus fui: vt ipos impmēdos demā  
darē: qd in q̄stuz mihi et temeritatis et arrogan/  
tie onus redūdet nō ignoro: tū qz ea oia p tyro/  
nibus pot' cōscripsi: nō q̄ immortalitatis nomē  
aliqd mereant: tū etiā qz q̄ legū p̄sides existunt  
nō audeāt eoz aurea opa publicare. Sed quia  
maius ē q̄ pluribus inseruire: q̄ mihi soli: p̄is  
opusculū impmēdū tradidit: qd tue magnificē  
tie ad p̄is iuris ciuilib' alime ( vt honoris nostre  
ptes vbiqz tueat ) et ob nōnulla bñficia i me col/  
lata volui ascripsisse: Vale.

**Descendēdo** ad Ricā de here. q̄ ab in/  
te. capio gl. sup ea: quā diuideo in tres ptes. In  
p̄ma lz ipa nō cōtinuet titulū: ponā tñ cōtinua/  
tionē. In scda et tertia tacite q̄rit et r̄idet. Se/  
cūda ibi h̄ec Ricā. Tertia ibi Dixtim. C Re/  
deo ad p̄mā et vt dixi lz gl. n̄ p̄tinuet: nec etiā  
areti. tñ maiorz cōsuetudine fret': quā obserua/  
re nō abolere debemus. l. moze maiorz. ff. de in/  
riscti. om. iudi. l. testamēta oia. C. de testa. faciūt  
notata in. c. ad aplicā. d̄ simo. et. xi. di. in bis. gl.  
in. c. ex lris. de cōsue. cū sit' fretus quoqz aucto/  
ritate. l. ij. ff. de sta. ho. cōtinuo hoc mō: Quia i  
titulis p̄cedētibus a titū. de testa. dictū fuit d̄ ma/  
teria vltimaz volūtati et testō: vey qz multoti/  
ens successiōes et vltie volūtates versant ab in/  
testato: igit' cōdecēter ponit h̄ec Ricā. Et ita  
potest continuari. Sed tūc obijci pōt qz ista cō/  
tinuatio sit multū a remotis et potius a materia  
ad materiā: q̄ a Ricā ad Ricā. qd v̄ cōtra. d.  
l. ij. d̄ sta. ho. ibi dñi dicit: Et his p̄rios atqz con/  
iuctos titulos applicātes. vñ cū nō sit facta a ti/  
tulo p̄cedēti: merito nō bōa. et sic incido in illam  
dubitādoez an Ricā de necessitate sit cōtinuan/  
da a p̄cedēti. Et q̄uis in p̄mis dicit posset qz qñ  
sumus in p̄ncipio libroz nō sit curādū: iuxta il/  
lā gl. singularē in Ricā. ff. d̄ cōdi. fur. dico qz nō  
negat qz si pōt fieri nō debeat fieri. Et q̄nis ml/  
tis in locis glo. p̄tinuet a remotis: vt in Ricā. ff.  
de iudi. et in Ricā. ff. de pos. cū si. illud ē vey qñ

alif fieri nō pōt. Nā put qdā moderni conclu/  
dūt in Ricā. j. de actio. rubrice sunt necessario  
p̄tinuāde: apd quos cū minime puenire videar  
audax dicar si ab ipis discedā. Sz fretus qz ali/  
qñ filius non stat cūz snia p̄ris. l. ij. §. sigs. ff. de  
p̄di. ob cau. vbi celsus filius tenet cōtra p̄ez: p  
nūc ad hereo p̄ti: q̄ v̄ verior de iure: ar. l. caludi  
us. ff. q̄ poti. in pig. ha. Et p̄cludo cōtra ipos qz  
nō ē necessariū rubricas p̄tinuari: sed bñ mate/  
rias. p̄bat hoc. s. d̄ lega. in p̄n. ibi dñi dicit Date  
ria tractari: p̄z. j. de actio. in Ricā q̄ p̄tinuat a  
materia obligatiōnū. p̄z. s. p̄ q̄s p. no. acq. in fi.  
vbi p̄tinuat titulus de testa. nō a p̄cedēti titulo  
sed a materia. p̄z etiāz. s. de rez. dñi. in rubrica  
vbi sit p̄tinuatio a materia. Quia in p̄mo libro  
dixerat de p̄sonis: seq̄bat videre de rebus q̄ ad  
p̄sonas p̄tinēt. §. fi. s. de iur. na. gē. C. Ad. l. aut  
secundā de sta. homi. r̄ideo per ipammet in fi.  
dñi dicit Si res patif. quasi velit qz bonū sit p̄ti/  
nuare rubricas si fieri pōt: sū minus nō ē necel/  
sariuz: nā dicitio sit: facit p̄ditionē. l. q̄ p̄misit. ff.  
de p̄di. inde. gl. ē nō. q̄ ponit d̄ p̄ditōe: mō: cā: et  
demonstrādoe in. §. si si cōditionalif. s. de lega. et  
ibi dicā glo. in rubrica. ff. d̄ p̄di. et demō. Latius  
Bar. in. l. i. eo. ti. in. l. demonstratio. §. i. in. l. q̄bus  
dicibus. §. fi. et. l. in testō. eo. ti. facit ad hoc. j. de  
actio. i rubrica dñi dicit: Superst. quasi velit pone  
re aliā materiā. facit. j. de inēdic. in p̄n. ibi Seq  
tur. Et h̄ac opinionē sequit' fulgo. in Ricā. ff. d̄  
no. ope. nū. h̄ac eandē tenet Imol. in rubrica  
ff. de appel. et areti. sequit' in locis p̄allegat'. Sz  
nō ita r̄ident ad. d. l. ij. quam retorsit cōtra cōez  
opi. Et sic elicto cōclusionē in disputādo: qz nō  
ē necesse in iure p̄tinuare Ricā: s̄ bñ materias  
C In scda pte glo. tacite q̄rit q̄lit se habeat iste  
titulus ad sequētes. et r̄idet qz h̄z se vt genus ad  
spēz: et sic tāqz titulus ḡnialis ad spāles. Sz cō/  
tra hoc v̄. ff. de iurisd. om. iudi. vbi ille titulus  
ḡnialis ē p̄ter spāles: vt p̄z. Defendo glo. qz hoc  
in iure nō ē incōueniēs: nā alibi iuriscōsul' idē  
facit qd hic vt in titu. de bo. pos. et in titu. de vsu  
ca. et in tit. de interd. Sz alif impator. j. d̄ ob/  
liga. et. s. de iur. p̄fo. Et r̄ide alio mō qz impa/  
tor secutus ē ordinē dignitatis: vt dicit glo. in ru/  
brica. C. de cōtratab. Sz gen' ē dignius spē: vt  
ē gl. s. de fideicō. here. in rubrica: merito p̄mit/  
tendū ē. C Capio tertiā pte glo. in q̄ etiā tacite  
q̄rit q̄ sit intētio hui' titu. Et r̄idet qz in ipō tra/  
ctat tñ de suis heredib': et nō de alijs. D̄iroz  
satis de hac gl. Nā in hoc titulo nō solū tractat  
de suis: sed etiā de emancipatis: de agnatis et de  
alijs. p̄z. j. eo. §. emancipati. et. §. p̄ cōtrariū. et. §.  
admonēdi. et p̄z p̄ ipsamet glo. nā vt. s. est vsū  
in scda pte ipa dicit qz iste titulus ē ḡnialis ad se/  
quētes: et nūc cū restringit ad suos: qd si eēt ve/  
rum iste titulus eēt spālis et non ḡnialis. Et sic  
ista glo. p̄mo nō dicit veritatē: et postea ē sibi con/  
traria. vñ miroz qz a scribētibus nō fuerit pōde  
rata. Sz fretus verbis q̄bus als vtit' Ly. in. l.  
nō moztuz. C. d̄ p̄rahē. et cōmit. stipu. Q. de  
a ij

filius nō p̄ter cū snia p̄rio



bem<sup>o</sup> colere glo. tāqz idoliū. Posset forte dici qd ex quo sumus in materia succedēdi ab intestato vbi nulla ē differētia int suos z emācipatos: vt in .s. nullā. in autē. de here. ab inte. z .s. emancipati. j. co. qd in effectu emācipati sint loco suozū. Vel scdo qd dictōes taxatiue aliqñ ampliari solēt: vt. l. j. C. d. cōtratab. vbi p. Bal. z. l. ff. s. filijs C. de bonis q. li. Nā nō ē credendū qd gl. ita de facilt errauerit: qd qd tñ sit simplr adherēdo et verbis nō video qd possit defensari. In eo autē qd dicit in fi. gl. sequēdo intellectū scribētis supra z qd nō incōuenit qd Nica sit gñalior nigro: z allegat. ff. si cer. pe. Areti. dic qd nō bñ allegat: sed debuit allegare. C. de re. cre. z iur. iur. vbi dicit ipse qd nō tractat de iuramēto sed solū de credito. Tu aduerte qd in p̄mis gl. male allegat: qd nō solū tractat de mutuo in spē: z sic de certi cōditōe in sp̄ali: sed etiam de certi cōditōe gñali: vt. l. certicōditio. eo. ti. z de credito ponit i. l. ij. s. creditū. eo. ti. Item areti. pessime dicit si tortuoso oculo inspicias: qd in ti. de re. cre. ponitur semp de iur. iur. nō d. credito. vñ credo qd sit corruptus a scriptoribus. Quicqd tñ sit an rubrica possit esse gñalior nigro z e cō. ra: pluries repit vt in illo ti. C. de re. cre. p. in. l. cū pponas. C. d. pact. vbi etiā ponit de trāfactōe. in. l. transigere C. de trāfac. sed melius qz alibi p. in rubrica q. feu. da. pos. in vsi. feu. nam ibi rubricat de his qd possunt dare feudū z qd nō: z tñ in nigro nō ponit nisi de his qd possunt. Sed vt ex p̄dictis pōt colligi mīroz qd circa hoc fiat aliq vis. cū vt. s. dixi ista rubrica nō est gñalior nigro ex quo gñaliter hic ponit de oibus heredibus. Vñ vñ mibi qd scribētes hic tacito mō sequant cecitatē hui<sup>o</sup> glo. Ex hoc igif resultat alia cōclusio cōtra gl. z sequaces qd in hoc ti. nō solū ponit de suis heredibus: sed etiam de alijs. Et p̄ hec sum expeditus de dicēdis in rubrica.

**Diuidit** iste titulus in q̄tuor ptes fm scribentes. Sz tu diuidas in qnq. In p̄ma ponit qualiter qs possit dici intestatus. In scda qd sui habēt p̄mū locū in hereditate. In tertia ponit de naturalibus emācipatis. In q̄rta de adoptiuis emācipatis. In q̄nta z vltia de q̄busdā cōstitutōibus z emēdatōibus. Scda ibi Intestatorz. Tertia ibi Emācipati. Quarta ibi Dign<sup>o</sup> ergo. Quinta ibi Sed ea omnia. C. Principiū istud vsqz ad scdam ptem. h. d. Qui nullū facit testamentū: vel nō scdm ius facit: vel scdm ius: tñ annullat: intestatus morit<sup>o</sup>. h. d. C. Ad euidētiam eoz qd hic habent p̄ clara intelligentia plura p̄mittēda existimauit. Primo qd vt testamētū valeat multa requirunt de iure ciuili. Nam p̄mo requir<sup>o</sup> qd ille qd facit testamentū sit sui iuris z nō in ptate. l. qd in ptate. ff. de testa. l. sciuiz. C. qd testa. fa. pos. z. s. q. nō est p̄m̄. fa. testa. in p̄n. cū vulgaribus. Scdo requir<sup>o</sup> qd adhibeant septē testes. l. hac consultissima. C. qd testa. fa. pos. l. si vis. C. d. testa. l. in testō. C. eo. ti. z. s. de testa. cir

ca ff. Tertio requir<sup>o</sup>: qd fiat instō heredis qd est caput totius testamēti. s. an heredis. s. de lega. nā sine heredis institutōe nihil in testō scriptuz valet. l. j. in fi. ff. de vulgar. z pupil. l. p̄x. ff. de his qd m̄. testa. de len. l. fi. de iur. codicill. cum si.

Quarto requir<sup>o</sup> qd testator sit ānoz q̄tuordecim. l. qua etate. ff. de testa. s. de pupil. substi. in p̄n. l. ij. in p̄n. ff. e. Quinto requir<sup>o</sup> qd testes adhibiti in testō sint p̄sone idonee: nā nō oēs p̄nt eē testes in testō. s. testes. s. de testa. l. qd testamēto. s. mulier. ff. e. Sexto requir<sup>o</sup> qd testes sint rogati. Nā si a casu aliq veniret qñ conditō testamētum nō esset seruata iuris solēnitās. l. heredes palā. s. pe. ff. de testa. Septimo requir<sup>o</sup> qd testamētū fiat vno cōtextu nō diuertēdo ad extraneos actus. d. l. heredes palā. in fi. de quo vide plene in. l. cū ātq̄tas. C. eo. ti. Octauo requir<sup>o</sup> qd testator sit sane mētis qd furiosus nō possit facere testamentū nec etiā mēte captus. s. furiosi s. q. nō est p̄m̄. fa. testa. Et ista p̄cedūt regulariter z concernūt tam p̄sonā testātis qz ipm testamētū. C. Sed p̄mo fallit hoc qñ testamētuz esset cōditū inter liberos: tñ enī sufficiunt duo testes. Casus ē singularis fm Bar. z oēs in. l. hac cōsultissima. s. ex ip̄fecto. C. de testa. Se cūdo fallit qñ essent instituti succedētes ab intestato i scdo testō minus valido qd tollit p̄mū validū etiā: qz qz in scdo sint solū. v. testes. Casus ē nō. i. d. l. hac cōsultissima. s. fi. Tertio fallit in testō cecit: vbi requir<sup>o</sup> maior solēnitās qz sit dicitū. s. vt ē casus in. l. hac cōsultissima. qd testa. fa. ce. pos. qd ē maior suspitio fraudis in eoz testamētis z deinde vt ip̄is liceat testari. Istas duas rōnes pōderat ibi tex. circa fi. l. Quarto fallit in testō rustici in quo sufficiunt qnqz testes. l. fi. vbi ē casus vnicus in iure. C. de testa. Et illud p̄uilegiū cōcessum rusticis intelligit dū sunt in rure nā si essent in ciuitate nō possent testari cū qnqz testibus. Et ita cōiter oēs cōcludunt in. d. l. fi.

Quinto fallit i. l. cū pater. s. filius matrē. ff. de lega. ij. vbi p̄pter vim iuramēti sustentat iuramētū quoquo meliori mō. Sexto fallit i testō militis in quo nō requirunt tot solēnitates put in testamentis paganorū: nā in plio degētes milites sine aliquo teste testari p̄nt etiā rutilate sanguine scribēdo in clipeo vel in puluere. vt. l. milites. C. de testa. mili. Qñ aut milites testat in tentorio sufficit vn<sup>o</sup> vel duo testes: vt. l. lutiū. ff. d. testa. mili. de p̄uilegijs vero militū vide bar. in l. neqz enī. ff. de testa. mili. de p̄uilegijs z p̄rogatiuis doctorū vide in. l. j. C. de digni. li. xij. Septimo fallit i testō impatoris: vbi sufficit vn<sup>o</sup> testis. l. omniū. C. de testa. Et ē rō qd oia iura dicitur habere in scrinio pectoris z semp apud ipm assistūt plures nobiles p̄sone: lz possit opponi qd quis impator sit. ll. solutus: tñ. ll. viuūt: vt. l. ex ip̄fecto. C. de testa. z. s. q. mo. testa. in fir. s. fi. Octauo fallit ex sp̄ali p̄uilegio qñ. s. cōcede/ret impator testari cū paucioribus testibus. l. si nō sp̄ali. C. de testa. Et iste fallētie versant cir



ca illud qd dixi de solēnitatibus ad testamenta de iure civili. De iure autē canonico et ista pōt esse nona fallētia valet testm̄ cū duobus testib⁹ et p̄bytero poebiali: vel cum tribus et p̄bytero poebiali: et ista pōt esse decima fallētia put sunt tex. in. c. cū esset. et c. relatū. de testa. et put cōi ter cōcludūt canonice ibi: Etia in terris impij pcederet hoc ad pias causas. Qñ autē debeat seruari ius canonicū vel ius civile si aduersant: vide bar. in. l. p̄uilegia. C. d. sa. san. ecc. et dicā. j. de gradibus in gl. in. v. hactenus. Et hec oia p̄ tinent ad tex. n̄m: vbi dicitur quando testm̄ non fit s̄m ius et c. Sed ad euidētiā p̄mitto qd ad hoc vt testamēta cōdita nō destituant plura regunt. Nam p̄mo si testator hz filios dz eos instituire titulo institutōis nō quoquo titulo: vt in. s. aliud quoq; caplm̄: in autē. vt cū d. ap. cog. aut ipm̄ exheredare et cāz ingratitudinis exprimat: et de his causis habet in. s. causas. in autē. eo. ti. Aliter eni si testator filios natos p̄teriret vel quoquo titulo institueret testamentuz esset nullū: vt. l. j. ff. de inuis. testa. Et post multa ita residet Jo. an. in. c. si pater. in gl. in. v. instituit. de testa. li. vj. nā legitima debet filijs titulo institutōis honorabili. Ita etiā nō. in autē. nouissima. C. d. inoffi. testa. Sed hic ē aduertendū qd pcedit regulariter: nā si p̄ testat̄ inter filios vnū. s. instituēdo: et alijs relinquēdo iure legati nō vitiat testamentū: vt nō. in. l. hac cōsultissima. s. ex impfecto. C. de testa. bene vey ē qd possunt agere ad supplementū legitime. l. omnimō et. l. quoniam in p̄oribus. C. d. inoffi. testa. fac tex. in. c. raynucius. de testa. et qd nō. in. c. si pat̄. de testa. li. vj. Secdo fallit dicta regula qñ essz instituta pia causa: puta ecclia vel paupes: qz pōt relinq filijs etiā iure legati. Ita tenet Bart. in repetitōe. l. j. C. de sacrosan. eccle. in. ij. colūna. et melius in. i. ij. et in antepe. columna in. vj. q. p̄ncipali: vbi ip̄e cōcludit cōtra glo. qd quādo qs testat̄ ad pias causas: oēs solēnitates iur̄ civilis intelligunt sublate. Et hanc limitatōez refert et seqtur dñs Matheus mathefi. in suis nō. nūero cētesimo septimo: quā tamē nō credo eē vera: attēto qd cōis opi. in. d. l. j. C. d. sa. san. ec. p̄ter glo. ibi tenet cōtra Bar. qd nō sit vey qd sint sublate solēnitates iuris civilis: put oēs ibi cōcludūt: et nup do. Jason in sua repetitōe in. vj. col. qd adducit aliqua noua fundamēta cōtra Bar. Adde quattuor alias limitatōes p do. mathefila. in loco p̄allegato et dicta p̄ Pau. d. cas. in. l. quotiēs. ff. d. here. insti. Et ista oia supradicta in filijs iam natis sunt clara. Sed in posthumis iura varie loquūtur. Tu tamē cū hodie nō possint ip̄i posthumū exheredari ex quo nō possunt cōmittere cāz ingratitudinis. l. sigs in suo. C. d. inoffi. testa. p̄ dz eos instituire casu quo nascatur: et sic etiā nepotes et c. iuxta. l. gallus. ff. de libe. et posthu. Itē si esset filius emancipatus dz ip̄m instituire: als p̄tor dat ei bo. pos. cōtratab. vt in ti. ff. de cōtratab. C. Aduertendū tamen ē

ad illud qd diximus de posthumis: nā repiūtur iura varie loquētia. An p̄ cōcordia omniū cogitabam posse distingui duos casus p̄ncipales: qd aut posthumus mortu⁹ ē in vtero: aut natus viu⁹. Primo casu nō rūpitur testamētū. ita loquitur tex. in. l. ij. C. d. posth. here. insti. et l. posthumis. ff. de inuis. testa. s. posthumū. s. de exhere. liber. Secdo casu qñ nascit̄ viuus subdistingue nā aut declinat ad aliquod mōstrū: aut nō. Primo casu nō rumpit̄ testamentū: et loquit̄ tex. in. l. ij. in fi. C. de posthu. here. insti. et gl. in. d. s. ex his. facit tex. in. l. q. mortui. ff. de vbo. sig. Quādo aut qs dicat̄ declinare ad mōstrū: vide glo. et ibi dicta i. l. q̄ret aliqs: de vbo. sig. Secdo casu quādo ad nullū declinat mōstrū. et itez subdistingue: qz aut q̄rimus de iuris rigore: et tunc statim rūpit̄ testamentū. ita loquit̄ tex. in. l. ij. C. de posthu. here. insti. nec pōt testamentū aliquo mō p̄firmari. et loquit̄ tex. ad hoc. s. de exhere. libe. s. si. et s. posthumū. eo. ti. et loquit̄ tex. i. l. ex his. et in. l. j. ff. de inuis. testa. Si vero p̄sideram⁹ equitatē p̄torizā: et tūc filij silētio testamētū p̄firmat̄. et loquit̄ tex. in. l. filio p̄terito: de inuis. testa. Et ita videt̄ qd possint ista iura reduci ad cōcordiā. An aut eqtas p̄ferat̄ rigori: vide i. l. placuit. C. de iudi. et ibi oēs. et dicā in. s. sicut fundū s. de lega. Tertio p̄mitto qbus modis testm̄ possit destitui. Et r̄ndco qd testamentū multis modis destituit̄. Primo si ex eo nō adeat hereditas p̄ institutū: et qñ nullus eēt datus substitutus. l. ij. s. q̄s. ff. de vulg. et pupil. et p̄z hic in tex. n̄o ibi: Si ex eo nō heres extiterit. Secundo testamentū rūpit̄ qñ qs post testamētū arrogaret si bi filiū. s. j. s. q. mo. test. infir. Tertio rūpit̄ testamētū natiuitate posthumū. l. j. et ij. d. inuis. testa. l. j. C. de posthu. here. insti. l. ij. C. de p̄tratab. Quarto rūpit̄ testamētū in quo filij natus p̄terit: qz dz ip̄o iure nulluz. l. j. d. inuis. testa. l. filio p̄terito: l. z de eqtate possit sustētari. vt. d. l. filio p̄terito. Quinto rūpitur testamētū si fiat s̄m validū. s. posteriore. s. q. mo. test. infir. l. sancius. C. de testa. Sexto rūpitur si testator facto testō patiat̄ capitis diminutiōez: vt in. s. alio quoq; s. q. mo. testa. infir. qd pōt p̄tingere nō solū p̄ maximā capitis diminutiōez et mediā sed etiā p̄ minimā vt p̄bat̄ ibi: dū se remittit imparatoz ad dicta in p̄mo libro. Qñ aut dicatur maxia: media: et mima capitis diminutio: vide i. ti. s. de capi. di. Et qñ qs dicatur deportatus et relegat⁹ habetis terminos notos i. s. cū aut: et s. relegati. s. q. mo. ius pa. po. sol. Septio testamentū dz inofficiosum qñ q̄relatur p̄ filiū qd dicit̄ se iniuste fuisse exheredatus. Et ita demū cōpetit hoc remediū q̄relādū si hereditas sit addita. l. sigs filij in fi. C. de inoffi. testa. l. papinianus. s. si p̄ditōi. ff. de inuis. testa. l. filij. s. s. cū exheredatio: de bo. pos. cōtratab. et hoc remediū q̄relādū durat tñ p̄ quicquēniū: vt. d. l. sigs filij i. fi. si cut etiā q̄rela inofficose donatōis: vt. l. fi. C. de inoffi. dona. Et qñ expugnatur hoc mō p̄ q̄relā



dicitur propter rescissum: ut est textus in l. vt liberis. C. de  
 colla. Octavo testamentum rumpitur per contrab.  
 vt in filio emancipato: vt in toto ti. ff. de ptratab.  
 l. ij. C. de contrab. Et etiam potest ptratabulari per su-  
 os filios etiam qui sint in potestate et qui per alium preteritum  
 sibi committitur edictum. l. iij. §. si quis ex liberis. ff. de  
 contrab. et l. si filius: in pn. de lega. psta. et qui con-  
 tratabulatur testam. dicitur rescindi. textus est in l. i. i. pn.  
 ff. de lega. pstan. et in d. l. vt liberis. C. de colla.  
 Quarto premitto quod posthumus in iure multis  
 modis capitur. de hoc est glo. approbata in Xica.  
 C. de posth. here. insti. q. ponit quod quatuor modis potest  
 dici posthumus. Adde quod sexto modo potest dici po-  
 sthumus ad effectum vt rumpatur testam.: quia si quis  
 huius filium naturaliter ex concubina quam postea ducat  
 in uxorem cum per subsequens matrimonium legitime  
 tur dicitur filius: testam. prius factum rumpitur. potest pro-  
 bari in §. j. pxio. quia sicut tales filij per subsequen-  
 tiam matrimonij ab intestato assumunt iura suita-  
 tatis: ita et eodem modo ex testam. ita tenet Bal. que  
 sequitur moderni in l. ij. C. de na. lib. put refert  
 et sequitur dominus meus Bal. de bartholinis de Pe-  
 rusio in Xica. ff. de libe. et posthu. Septimo potest  
 dici posthumus si filius est ab hostibus captus  
 et rediret: quia rumpitur testam. ex quo recuperat suita-  
 tem et patriam potestate iure postliminij. arg. §. si ab  
 hostibus. §. q. mo. ius pa. po. sol. et §. interdum  
 j. ti. nro cum si. Octavo potest dici posthumus pu-  
 ta si filius ingrediatur monasterium et postea per te-  
 statur et ante professionem exeat monasterium filius: quia  
 rumpitur testam. dato quod est preteritus iuxta ea que ha-  
 betur in autem. ingressi. et autem. si quis mulier. C. de sa-  
 cro san. ec. Prope autem ille dicitur posthumus quod post  
 mortem patris seu matris nascitur: vt est glo. in Xica. C. de  
 posthu. here. insti. et l. gall. in pn. de li. et posth.  
 quam bar. et alij sequuntur. et est glo. in §. posthumi. j.  
 ti. nro. Sed est textus qui est melior quam glo. in l. iij. §. si. ff. de  
 insti. testa. quod tene meriti ad statuta loquentia de  
 posthumis que debent intelligi in proprio significato  
 vt in l. iij. §. hec vba. l. ij. ff. de nego. ge. l. postomi-  
 bus: ad municip. c. statutum. de rescrip. lib. vi.  
 Quinto premitto quod in iure quod non potest per parte te-  
 stari et per parte non: et sic per parte decedere testatur et per  
 parte intestatus: vt l. ius nrm. ff. de reg. iur. §. he-  
 reditas. §. de here. insti. quod qualiter procedat dixi la-  
 te in d. §. hereditas. Nam vt mihi quod sit vnus textus in  
 hoc articulo quod vt destruere hanc regulam in l. si ti-  
 cio et mihi. §. j. de lega. ij. quod qualiter possit procedere  
 dixi in d. §. hereditas. Et hec satis sunt ad euidentiam  
 etiam eorum que dicuntur in hoc principio. Ex quo solam  
 vnus non quibus modis. si quis possit effici intestatus:  
 et adde bonum textum in l. j. ff. de suis et legit. in pn.  
 quod dicit vt. §. late dixi in tertio euidentiali. Ca-  
 pto glo. prima que vnus facit: quia tacite querit et rindet:  
 dicitur in textu. quod intestatus decedit quod non facit testam.  
 glo. querit quod possit contingere. et rindet quod potest esse:  
 vel quod voluit facere: vel quod non potuit vt dicimus  
 in pupillo quod fm hac glo. dicitur imprope intestatus.  
 Non primo ex hac glo. quod pupillus imprope dicitur in-  
 testatus. Nam sumpta occasione areti. hic reassu-

mit illam arduam. quod quod stante statuto quod extantibus fra-  
 tribus vel agnatis mihi excludat ab hereditate si-  
 lii intestati: quod si filius mortuus pupillus: cadit du-  
 bitatio an mihi excludat vel non. De quo. q. habet per  
 Bar. in l. j. ff. de suis et legit. in l. labeo. ff. de sup.  
 lega. per Imol. in l. ceturio. ff. de vulga. et pup. per  
 Bal. in l. ij. C. q. testa. fa. pos. et per eundem bal. in ti.  
 de succes. seu. in vli. seu. per Salice. i. l. cum antiquo-  
 ribus. C. de iur. delib. Et sunt opiniones hincin-  
 de. Areti. hic non firmat pedes: sed recitat opinio-  
 nes. Ad hanc igitur. quod adducit per contra. et postea  
 eliciemus conclusionem. Capiendo potest affirmati-  
 uam quod mihi excludat: vt textus in l. j. in pn. ibi. Pro i-  
 testatis haberi. ff. de suis et legit. Secundo facit quod  
 a consuetudine loquendi pupillus dicitur intestatus: quod consue-  
 tus vsus equaliter proprio significato. l. libro. §. sed  
 quod tamen. ff. de lega. iij. fac. l. cum delationis. §. asina.  
 ff. de fun. instru. et l. labeo. de sup. lega. Tertio  
 per hac parte faciunt non. in l. si quis seruo. C. de fur.  
 Quarto per hoc vt textus in l. q. duos. ff. de vulg.  
 et pu. dicit quod per intestatus decedit. concordat  
 l. luti. co. ti. ibi. Ab intestato. Item est textus in fi.  
 in l. omnes. C. ad tutel. et l. ij. §. si mihi. ff. co. et l.  
 sciatis cuncti. C. de legi. here. Nam op. secutus est  
 vbiq. bar. etiam in consulendo vt refert hic areti. ean-  
 dem sequitur do. Matheus felicianus de Perusio  
 Quinto per hac parte fortius facit: quia quia ratio que  
 mouit statuentes ad faciendum statutum in vno casu  
 extendit ad alium vbi viget eadem ratio: sed non fuerit  
 casus in statuto expressus. gl. est singularis et ab oi-  
 bus approbata in l. tale pactum. §. si pat. ff. de pac.  
 Et est glo. si. quam etiam dicit singulariter areti. in §.  
 post mortem. j. de inuti. stipul. Item accedunt vba  
 bal. in autem. q. seu. da. pos. §. decedentis. sed multi-  
 libri non habeant illud. §. et solent dici aurea per dominum  
 meum dominum Petrum philippum Corneum. in l. curato-  
 ris. C. de neg. gest. vbi bal. vult quod quia statutum dis-  
 ponit de ratione seruamus statutum. si vero ratio dispo-  
 nit de statuto seruamus rationem. Sed in casu isto  
 ratio que mouit statuentes fuit in fauorem domus: que ratio  
 viget etiam si filius mortuus pupillus: ergo dicitur sta-  
 tutum extendit ad hunc casum. Et hanc opinionem ego  
 sequer in consulendo: sed bal. in d. §. j. de succes. seu.  
 dicat se consuluisse contrarium. Ad potest autem negati-  
 uam quod mihi non excludat primo vt induere gl. hic dicit  
 dicitur Imprope pupillus dicitur intestatus et per hoc  
 est glo. magna non. et expressa in l. cum antiquoribus: in  
 v. fuisse. C. de iur. delib. et tunc accedit illud quod sta-  
 tuta proprie intelligi debent vt. §. dixi. Nam op. se-  
 quitur Imol. vt per ex dictis suis in l. si vero. §. de  
 viro. ff. solu. mri. Nam eandem sequitur bal. in ti. de  
 succes. seu. §. j. Salice. aut in d. l. cum antiquoribus  
 nititur concordare opi. que non curo referre. Adde  
 quod per hac glo. facit textus in l. is cui. in fi. ff. de testa.  
 quod pupillus dicitur intestabilis: ergo non intestatus.  
 Secundo per hac parte vt casus clarus in d. l. j. i. pn.  
 ff. de suis et leg. dicitur ibi quod pupillus non proprie  
 dicitur intestatus. Tertio adde quod puatio presuppo-  
 nit habitum. l. decem. ff. de vbo. obli. sed allusio huius  
 vocabuli intestatus significat. i. non testatus. Sed



puatio nō pōt dici vbi nō fuit habitus testādi p  
ut est ipe pupillus iuribus vulgarib<sup>9</sup>. Quarto  
adde: qz casus omīssus remanet in dispōe iuris  
cōis. l. cōmodissime. cū si. ff. de libe. z posth. S3  
iste casus attēto ppo significato ē omīssus a sta-  
tuto: ergo dz censerī fm ius cōe. Quinto adde  
qz luctuosum v2 qz mater puef hereditate filij. l.  
vnica in fi. C. de his qan ap. ta. cū si. Sexto ad-  
de: qz. ll. correctio ē euitāda in q̄tum pōt. l. p̄cipi-  
mus in fi. C. de appel. c. cū expediat: de elec. li. vj  
l. j. C. de inoffi. do. l. sancimus. C. de testa. cū vul-  
ga. Septimo dicitur rō nāis vt p̄z succedat fi-  
lio: s3 ordo puertat. l. nā z si parētibus. ff. d inof.  
testa. S3 illud qd est p̄tra rōnem etiā nālem ad-  
mitti nō dz. l. qd p̄tra. ff. de legi. Octauo adde:  
qz in dubio nō recedimus a v̄bis. l. nō aliē. ff. de  
leg. iij. cū si. Quare ex his in via disputādi pōt  
elici conclusio qz nō excludat in p̄sulēdo. reside-  
rem cū p̄traria opi. attēto illo fundamēto qz pō-  
deremus rōez z mentē statuētium p ea q̄ ibi alle-  
gati. Vñ v̄z ē qz in hoc dubio posset distingui  
fm Sali. in. d. l. cū antiquoribus: z Bal. in. d. ti. d  
suc. feu. in fi. p̄n. Et p̄ hec hēs enucleatā hāc gl.  
C. Capiō glo. scdaz in ordine quā diuīdo in du-  
as ptes. In p̄ma tacite q̄rit ad tex. z r̄ndet. In  
scda colligit vnū nōbile ad māz. Scda ibi: z nō  
Ista p̄ma ps ē clara. In scda pōt dubitari an  
autē. ex cā habeat locū in p̄teritōe posthumū: vt  
sic legata debeant vel non: z in hoc dubio sunt  
opinioni p̄sictus. Vñ vt veritas dilucidius at-  
tingat arguā ad ptes z postea p̄cludemus. Et  
capiēdo ptem affirmatiuā qz legata debeantur.  
Primo facit: qz illa autē. loquit̄ ḡnālī: ergo ḡnā-  
liter intelligēda. l. j. s. z ḡnālī. ff. de lega. p̄stan. l.  
de p̄cio: de publi. Scdo facit: qz posthumū z iā  
nati equipant. l. maximū vitū: in fi. C. de li. p̄te.  
s3 in iā nato nō pōt dici qz iura antiq̄ nō sint cor-  
recta: igit̄ rē. Tertio facit: qz oli p̄dictū de le-  
ga. p̄stan. debeant̄ legata certis p̄sonis nec fie-  
bat distinctio inē posthumū z iā natū. l. j. in p̄n.  
ff. de p̄tratab. ita etiā hodie cū vniuersis p̄stanf  
p. d. autē. ex cā. Et hāc opi. tenuit Ja. de are. z  
Cy. vt refert Bar. in. d. autē. ex cā. z fuit origi-  
nalis opi. Placētini glosatoris. Tandē opinio-  
nē tenet gl. in. l. ḡnālī. s. ex testō. ff. de fideicō. li.  
in. l. j. s. fi. ff. de cap. in. l. si p̄z in p̄n. de fideicō. lib.  
in. l. j. de testa. tute. in. l. j. C. de codicil. Tandem  
opi. v2 tenere gl. in. l. j. C. de posth. be. insti. in. l. si  
qs facto. ff. de leg. ij. Quinto facit: qz volunta-  
tes defunctorū sunt seruāde in q̄tum p̄nt cū etiā  
inēsit reipublice. l. vel negare. ff. quēad. testa. ap.  
s. sp̄ igit̄: in autē. de her. z falci. s. disponat: in au-  
ten. de nup. Sexto adde: qz v2 qz magis legata  
debeat̄ seruari qn̄ ē p̄teritus posthumū qz qn̄ est  
p̄teritus iā natus: qz in p̄teritōe posthumū a p̄n-  
cipio fuit aliqd̄ testm̄: z sic legata habuerunt ali-  
quā dependentiā. S3 in p̄teritōe iam nati nullo  
tpe valuit testm̄: igit̄. ar. l. iij. i fi. ff. de li. z posth.  
Ad p̄mū faciūt iura q̄ dicunt qz posthumo nato  
rumpit̄ testm̄. l. j. C. de p̄tratab. l. j. C. d posthu.

here. insti. Ad scdm facit. l. j. ff. d iniu. testa. cū si.  
Facit. s. an heredis. s. de leg. Septimo fac: qz  
essent deterioris p̄ditōis filij iam nati qz posthu-  
mi: qd̄ repugnat tū rōi nāli: tū etiā iuris intētio-  
ni: cū iura magis abhorreant p̄teritōez iā nati qz  
posthumū. Facit ad hoc. l. maximū vitū. C. de li-  
be. p̄ter. s. itē vetustas. j. co. ti. nro. Octauo: qz  
v̄ba p̄teritōis nō magis p̄nt referri ad iā natum  
qz ad posthumū. Nono: qz v̄bum irritū p̄ueit  
potius p̄teritōi posthumū qz iā nati: qz irritari  
d̄ aliqd̄ qd̄ an fuit: p̄bat̄ hic in tex. dū dicit: Aut  
id̄ qd̄ ruptū irritūne factū est: z. s. q. mo. testa. in  
fir. in p̄n. S3 in p̄teritōe iā nati nō pōt dici qz te-  
stamentū fuerit aliquo tpe cū statū sit nullius mo-  
mētū. d. l. j. ff. de iniu. testa. d. l. iij. in fi. ff. de libe. z  
posthu. igit̄ rē. Decimo: qz in corpe vñ sumit̄  
d. autē. ex cā d̄ euacuato. S3 ita d̄ euacuari in  
posthumo p̄terito p̄ eius natiuitatē. sicut in iam  
nato cū sit v̄bum v̄le: vt. c. vno: extra qd̄ me. cā.  
c. cupiētes. s. qd̄ si p̄ viginti: de elec. c. vl. de p̄bē.  
li. vj. Undecio: qz irritū d̄ q̄si sine ritu: vt nō.  
p̄ Archidi. in. c. nō solū: de ap. in. vj. in autē. cas/  
sa. C. de sa. san. ec. in. c. officij: extra de elec. cū si.  
Duodecimo: qz sicut testator nullo facto testō  
posset facere legata q̄ deberent̄ a veniētibus ab  
intestato: vt p̄ gl. n̄raz hic: z. l. sigs cū nullū. ff. d  
iur. codicil. s. p̄terea. s. de fideicō. her. Ita dica-  
mus qz si facit testm̄ z nō valet quo ad instōnem  
faltē debeant̄ legata cū eadez sit rō: ergo dz esse  
idē ius: ar. l. illud. ff. ad. l. aq. cuz si. Decimoter-  
tio: qz ex quo filius posset detrahere legitimā de  
legatis: certe ipe nō remanet quatus z etiā lega-  
tarij: z sic erit p̄uisum tā volūtati defuncti qz ip-  
sis filijs: ar. l. omnimodo. C. de inoffi. testa. An  
aut̄ filius possit detrahere legitimā z aliā q̄rtaz  
nō ē articulus noster: vide Bar. in. l. papinian<sup>9</sup>.  
s. meminisse. ff. de inoffi. testa. z plenissime p̄ ca-  
nonistas in. c. raynūtius: extra de testa. Et p̄ hec  
v2 qz. d. autē. p̄cedat etiā in p̄teritōez posthumū  
nō solū iam nati. C. In cōtrariū qz nō habeat lo-  
cum p̄mo fuit opi. Azo. vt refert̄ ibi Bar. quam  
opi. v2 seq̄ gl. in. l. j. C. de posthu. be. insti. ex quo  
ista ē vltima solutio illius gl. cū qua in dubio gl.  
intelligit̄ residere: vt nō. in. l. q̄ filiū. s. fabinus. ff.  
ad trebel. Et dicit Are. in. s. r̄nsa p̄udentū. s. d  
iur. na. gen. z ciui. sicut als d̄ de opinionib<sup>9</sup> In  
no. vt dicit Bar. in autē. ex testō. C. de col. Iāc  
etiā opi. tenuit pluries p̄sulendo Raynerius de  
fozli. z Jaco. butri. z sic ab hac pte p̄mo sunt iste  
auctoritates. Scdo v2 p̄bari p̄ rōes: qz in cor-  
pore vñ sumit̄. d. autē. nulla sit mētio de posthu-  
mo: z sic cāus posthumū h2 p̄ omīssio: ergo rema-  
neat fm dispōnez iuris antiq̄: iuxta. l. cōmodissi-  
me. ff. de lib. z posth. Tertio: qz tex. v2 se refer-  
re ad p̄teritōez m̄ris q̄ dz fieri cum cā p̄z: dū di-  
cit ex causa: s3 posthumus nō pōt cōmittere cāz  
vt. l. sigs in suo i fi. C. de inof. te. Quarto: qz. ll.  
correctio dz euitari per iura vulgarā. Quinto  
in dubio debemus fauere magis filijs qz legata-  
rijs vel alijs substitutis: ar. l. cū auus. ff. de p̄di.  
a iij



et demō. et l. cū acutissimi. C. de fideicō. l. ticia. §. q̄ inuita. ff. de leg. ij. merito nō extēdamus autē. ex cā ad posthumos. His igit̄ rōnibus hincin. de p̄missis venio ad p̄clusionē: et lz nō alit̄ vide/ rīm modernos. tñ rumiatis v̄bis Bar. et Bal. in d. autē. ex cā: et etiā rōnibus. §. allegatis. In cō sulendo adhererē decisioni Bar. q̄ distinguit q̄ aut p̄ sciuit de posthumo nascituro: aut ignora/ nit. Primo casu debeant legata p̄ autem. ex cā. Secdo casu nō: q̄ si sciuit forte filiū nascituz nō legasset: ar. l. nō solū. §. de lega. Et eoz q̄ di/ cunt in. l. cū alienā. C. eo. ti. Et facit: q̄ als do/ natio nō solet reuocari nisi ex causis: de qbus in l. ḡnālī. C. de reuo. do. Et tñ si nascant filij post donatōez ip̄o iure reuocant donatio. Casus ē sin/ gularis in. l. si vnq̄. C. de reuo. do. Sz hūc scdm casum qñ ignorauit limitare ego qñ testator se/ cisset aliq̄ legata ad p̄ias causas: vel etiā p̄iunctis p̄sonis: et essent legata modice q̄titatis: q̄ etiā si sciuit legasset: ar. d. l. cū alienā: et d. §. nō so/ lum. Et hāc limitatōez exp̄ssē v̄ sentire Bal. in d. autē. ex cā: in. vj. col. In disputādo v̄o tene/ rem hāc p̄clusionēz indistincte q̄ autē. ex cā ha/ beat locū in p̄teritiōe posthumī sicut iā nati. Ad illa arg. q̄ eduxi p̄ scda pte p̄t de facili r̄nderi: et ad aliq̄ r̄ndet Bar. in. d. autē. ex causa. Et ita p̄ nūc resideo reseruata sp̄ maiorū meoz saniori/ snia: ar. l. claudius. ff. q̄ po. in pig. ha. Alias glo. in hoc p̄ncipio expeditū. §. in tertio euidētiā: et sic reddo expeditū istud p̄ncipium.

**Intestator** r̄a suoz hereduz vsq̄ ad. §. cum filius quo ad iura suitat̄is: igit̄ simul legam Et. h. d. Ad intestati hereditatē aut̄ oēs vocant̄ sui heredes q̄ sunt filij in pt̄ate tpe mortis siue sint nāles et legitimi: siue legitimi tñ: siue legiti/ mati p̄ oblatōez curie vel subsequēs m̄rimoniū Et vt nepos et ceteri sui heredes sint requiritur q̄ a nemine p̄cedant: et h̄z locum etiā in posthu/ mis. Et sui heredes sūt etiā ignorantes: vt fu/ riosus et pupillus: nec tutoris vel curatoris au/ ctoritas requirit̄: et filius reuersus ab hostibus lz tpe mortis nō esset suus: tñ recusat suitatē. Itē lz q̄ sit suus: tñ p̄t desinere si p̄ p̄duellio nis crimine dānatus sit. h. d. C. Diuidit̄ iste. §. in septē ptes. In p̄ma ponit regulā ad quos p̄i mo loco pt̄ineat hereditas ab intestato. In scda ponit q̄ possint esse sui heredes. In tertia q̄liter possit esse q̄ nepos et deinceps sit su' heres. In q̄rta an posthumī possint esse sui heredes. In q̄nta an furiosus et pupillus possint esse sui here/ des. In sexta an si tpe mortis q̄ nō sit in pt̄ate possit tñ effici suus heres. In septima et vltima an sigs tpe mortis sit suus: possit tñ desinere esse suus. Secda ibi: sui autē. Tertia ibi: ita demum. Quarta ibi: posthumī. Quinta ibi: sui autē. Se/ xta ibi: interdum. Septima ibi: p̄ contrarium. C. Ad euidētiā eoz q̄ habent̄ hic cogitauit aliq̄ p̄mittere. Et p̄mo q̄ multiplex ē filioz sp̄s: et in hoc plures gl. loquunt̄. Una ē. §. de adop. in

p̄n. Alia in. c. nisi cum p̄dem: in. v. māferes: d̄ re/ nun. Alia in autē. ex complexu. C. de ince. nup. Alia in. c. liberi. xxxij. q. iij. Tñ cū ip̄is et vltra dico q̄ p̄ma sp̄s ē de legitimis et nālibus q̄ na/ scunt̄ ex legitimo m̄rimonio: vt p̄bat̄ hic et. §. d̄ pa. po. in p̄n. et de nup. Secda sp̄s ē de nālibus tñ: et isti nascunt̄ ex p̄cubina: vt h̄z. §. de nup. §. si. et loquit̄ titulus. C. de na. lib. et etiā hic in tex. cum si. Tertia sp̄s ē de legitimis tñ: et isti sunt filij adoptiui: sz diuersimode intelliguntur: q̄ si adoptant̄ q̄ sunt in pt̄ate nō transeūt in pt̄atem adoptatis. Si v̄o adoptant̄ q̄ sunt sui iuris q̄ p̄ p̄rie dicunt̄ arrogati transeūt in pt̄ate p̄ris arro/ gatoris: vt h̄z. §. de adop. in p̄n. et. §. h̄z hodie: et plene in. l. cū in adoptiuis. C. eo. ti. Quarta est de manseribus q̄ nascunt̄ de scorto et meretrice put̄ dicit̄ gl. in. d. v̄bo māferes. Quinta ē de fi/ lijs spurijis q̄ nascunt̄ ex dānato coitu v̄o cōtra/ cto fm. ll. vt p̄bat̄ tex. §. de nup. §. si aduersus: lz gl. in. d. v̄bo māferes dicat̄ q̄ dicunt̄ illi q̄ nascū/ tur ex p̄cubina: sz vt dixi q̄ nascunt̄ ex p̄cubina appellant̄ nāles: vñ v̄z resultare dubiū. Sz for/ te possit dici q̄ ex quo de iure ciuili lz retinere cō/ cubinā qñ q̄s nō h̄z vxorē: vt. l. j. C. de p̄cubi. tñ nō lz de iure cāonico: vñ cū p̄tra ius fiat filij pot̄ sunt dici spurij. d. §. si aduersus: vel gl. nō intelle/ xit de p̄cubina retēta loco vxoris. Sexta ē de filijs notis q̄ nascunt̄ ex adulterio: glo. in. d. v. māferes. Septima ē de nefarijs et reprobatis q̄ dicunt̄ incestuosi q̄ de iure ciuili nō sunt alēdi: autē. ex cōplexu. C. de ince. nup. §. si. in autem. q. mo. na. effi. sui. Sz de iure canonico alēdi sunt et p̄t ip̄is relinq̄ p̄ alimētis vel p̄ pote: vt h̄z in. c. cū haberet: de eo q̄ dux. in ma. eā quā pol. p̄ ad/ ulte. Octauo ē de filijs sp̄ialibus: videlz q̄ su/ scipiunt̄ ex sacro fonte cū: qbus impedit̄ contra/ ctio m̄rimoniū: vt h̄z in. c. j. de cog. sp̄iri. Quona sp̄s esse p̄t de filijs natis ex m̄rimonio ad mor/ ganicā p̄tracto: q̄ lz sint legitimi: tñ nō tenet̄ p̄z eos instituire nisi in certa q̄titate: vt fuit p̄uen/ tū tpe p̄tracti m̄rimoniū: vt ē tex. in. c. j. de fi. na. ex mat. ad morga. p̄trac. in vñ. feudoz. Deci/ ma sp̄s p̄t dici de filijs legitimatis: nā si pater h̄ns filios nāles ip̄os legitimari faciat: dicunt̄ si/ lii legitimi. Et loquit̄ ti. in autē. q. mo. na. effi. leg. et hic i tex. et in autē. itē sigs. C. de na. li. cū si. C. h̄nc sumpta occasiōe Secdo ad euidētiā p̄mitto q̄ multis mōis legitimant̄ filij naturales Primo legitimant̄ p̄ subsequēs matrimoniuz qñ sūt infra dotalia vt hic: et. l. i. iubemus: et. l. cū q̄s: et. l. se. C. de na. libe. et in autē. q. mo. na. effi. le/ gi. in p̄n. et. §. de nup. §. si. Et hoc q̄ fiat infra re/ quir̄ ad legitimādos filios nō ad essentiā m̄ri/ monij cū ip̄m solo p̄sensu p̄ficiat̄: vt. l. nuptias. ff. de reg. in. ita vult gl. nō. in. §. §. de nup. Et est tex. ad hoc in. §. reliq̄. in autem. q. mo. na. effi. sui. q̄ tñ intellige vt dicā. j. x. nō. ad tex. Secdo le/ gitimant̄ nāles vel p̄ oblatōez curie: vel impato/ ri: vel p̄sidi vt sint in eodē seruitio: vt ē tex. hic et. §. de nup. §. si. et in autē. q. mo. nat. effi. sui. §. sigs



igitur: et §. primus itaque. Tertio legitimam per ad-  
optorem quoniam si pater filium nalem sibi arrogaret: ut l. le-  
ge. C. de na. lib. Et hoc fuit pium p. l. anasta-  
siana: de qua in l. iubemus in fi. C. eo. ti. Hodie vero  
iste modus legitimandi est correctus: ut d. l. lege.  
§. in posterum: et in §. non nos latuit: in autem. q. mo.  
na. effi. legi. Quarto legitimam si pater nalis pater-  
cibus oblati principi petat filium legitimari et prin-  
ceps legitimet etiam quod mater sit mortua vel vivat  
et non sequat matrimonium: textus est in autem. p. terea: et  
in cor. vn. sumi. C. de na. lib. Quinto legitimam  
tur si pater non habens alios filios: ipsos filios nales in  
testamento scribat heredes: et ipsi postea supplicent prin-  
cipi quod legitimentur: textus est in autem. ite siqs: et i cor. C.  
eo. ti. de na. libe. Sexto legitimam si pater in pu-  
blico instrumto sive in testamento ipsos filios nales appel-  
let filios non adiciendo aliud nomen erunt legitimi suc-  
cessores patris: ut est textus in autem. ite siqs. C. eo. ti. Se-  
ptimo legitimam quoniam pater esset curialis et scriberet  
filios heredes in testamento: quod non extantibus legitimis  
ipsi filij si vellent efficerent curiales et heredes. §.  
siqs autem: in autem. q. mo. na. effi. sui. Octavo legi-  
timam si alter ex parentibus ascendat ad sacerdo-  
tium: quod tunc non obstantibus legitimis ipsi nales legi-  
timam per scriptum principis: iste est textus in §. siqs er-  
go: in autem. q. mo. na. effi. sui. prones quam reddit  
ibi textus. primis parentibus primus filij et cetera. quam etiam ro-  
nem ponit textus in §. nam siqdem: eo. ti. Et ista omnia  
sane intellige quoniam ipsi naturales presentent legitimi-  
mationi: quod ex quo transeunt in potestate: ius non  
astringit eos nisi ipsi presentent: iste est textus in §.  
gualiter: in autem. q. mo. na. effi. sui. An autem hoc per-  
cedat in illis qui legitimam per subsequens matrimo-  
nium: dicam super glo. sua hic. C. Tertio permitto quod  
multis modis filius exit potestate patris et primo  
per mortem naturalem ipsius filij: ut hic i. v. ita demum  
et facit ratio: quod mors omnia soluit: ut in autem. d. nup. §.  
deinceps. Secundo filius exit per deportatorem: quod si  
filius deportatus desinit esse in patris potestate: ut in  
§. cum autem. §. qui. mo. ius pa. po. sol. Tertio exit si  
capiatur ab hostibus: ut i. §. si ab hostibus. §. qui.  
mo. ius pa. po. sol. In isto casu dicatur pedere ius  
patris potestatis. Quarto exit per emancipationem: ut  
hic et §. p. terea: et §. admonedi. §. qui. mo. ius pa.  
po. sol. et in §. gualiter: cum glo. in autem. q. mo. na. effi.  
sui. Quinto exit si efficiatur patritius: ut in §. si ex  
postione. §. q. mo. ius pa. po. sol. et l. si. C. de p. sul.  
li. xij. Sexto per dignitatem episcopalem: ut in autem.  
§. dignitas. C. de epis. et cle. et in corpe vni sumi  
Septimo exit si intrat monasterium: ut per glo. in  
l. si ex causa. §. pe. ff. de mino. et per Bal. in l. deo nob  
C. de epis. et cle. Sacerdotium autem non liberat filium  
a patria potestate: ut in autem. psbyteros. C. de epis. et  
cle. Octavo exit in casibus expressis: in l. si. C. de  
decurio. li. x. ubi ponuntur decem casus quibus filius  
liberatur a patria potestate: et alij enumerantur in d. au-  
tem. §. dignitas. C. de epis. et cle. Unum in specie posuit  
de patritio: et sic numeratis istis habemus xvij  
casus quibus filius liberatur a patria potestate. Adde  
quod vix posse dari. xvij. casum puta si mater habens filium

dat se in arrogationem: quod filius qui erat in potestate sua  
exit et transit in potestatem patris arrogatoris: ita  
potestatem patri in §. si. §. de adop. et in l. si paterfamilias  
in pn. ff. eo. Sed in isto casu filius debeat presentem  
re arrogationi cum inuito filio non soluat ius patrie  
potestatis: ut d. §. gualiter: in autem. q. mo. na. effi. sui.  
Relinquo per nunc cogitandum. Et adde duo ver-  
ba ad hoc quod si semel filius exit patris potestate non in-  
trat amplius inuitus: ut d. §. gualiter: iuncta glo.  
C. Quarto permitto quod si quoniam sumus in causa testati re-  
maneat omnia in filios emancipatos et filios in po-  
testate sui contra opinionem. de qua in d. autem. ex causa. C. de li.  
p. te. quod emancipato preterito dantur potestabile: ut l.  
maximu vitium. §. sancimus. C. de li. p. te. Emanci-  
patus enim preteritus non potest dicere testem nullum: ut  
l. si filius. ff. de mino. in l. si emancipati. C. de colla.  
in l. certum. C. vni legi. in l. gallus. §. et quod si tamen. ff.  
de lib. et posthu. Hoc tamen est verum quoniam preteritus est fa-  
cta cum causa: nam hodie etiam in preterito dicitur inseri  
causa: aliter emancipatus diceret testamentum nullum: ut  
vult glo. singularis in §. exheredatos: in autem. de  
here. et falc. Ita tenet expressis Bal. in d. autem. ex  
causa in. viij. col. Et hoc per textum in §. aliud quoque ca-  
pitulum: et §. si autem hec: in autem. ut cum de ap. cog.  
Nam mater non habet filium in potestate. §. femie. §. de ad-  
op. §. sui. §. de here. q. et disse. et tamen hodie mater sine  
causa non potest filium preterire. Eodem modo dicamus de  
emancipato qui non est in potestate. Et hoc modo debet  
intelligi glo. qui dicit quod etiam ex testamento est sublata dis-  
ferentia emancipationis: ut hic in l. si proponas. ff. de  
inoff. testa. in autem. in successione. C. de suis et legi.  
et §. de inoff. testa. in pn. Et hoc verum dixi remaneat  
omnia ex testamento: tamen ab intestato sublata est omnis differen-  
tia: ut in §. si. in autem. de here. q. ab intesta. In tan-  
tum quod etiam ipsi emancipati simul cum alijs filijs in  
potestate presentem venire ad hereditatem defuncti: et di-  
cuntur habere primum locum. Et per hoc patet quod vnicuique  
ita demum potest esse correctus quantum ad hoc quod nepo-  
tes dicantur sui et habeant primum locum quoniam eorum pater  
fuit emancipatus: quod ut dixi non considerat patria po-  
testas ut possint venire in primo loco vel non. d. §.  
si. et in autem. in successione. C. de suis et legi. Et fa-  
cit textus in autem. defuncto i si. C. ad tertul. Et ad-  
uertendum est quod illa differentia sublata etiam ex testamento  
scilicet quod debeat inseri causa in preterito emancipa-  
ti est sublata per d. §. aliud quoque capitulum: et d. §. si autem  
hec seruata non fuerint: non autem est sublata per d. §. si.  
put multi doc. voluerunt: quod ille §. si. loquitur tan-  
tum ab intestato: et ita eleganter Bal. in d. autem. ex  
causa in. viij. col. dicit esse intelligendum istum pas-  
sum. Ex quibus omnibus resultant tres conclusiones.  
Prima quod ab intestato emancipatus venit simul  
cum suis ac si haberet primum locum. Secunda conclusio est  
quod ex testamento emancipatus preteritus cum causa habet potestabile  
tabulas. Tertia conclusio quod filius emancipatus  
preteritus sine causa potest dicere testem nullum: et duas vlti-  
mas conclusiones videtur expressis sentire Bar. in d.  
autem. ex causa in. vi. col. in distinctioe. Et his ex-  
peditis ad evidetiam venio ad nobilia. Et primo  
non quod dicitur iure. xij. tab. hereditas intestati pertinebat



pmū ad suos heredes hoc ē ad eos q mortis tpe erant in potestate decedētis: r sic de hoc iure nō cognoscebant emancipati: vt dicitur i. §. emancipati. j. eo. S; d iure ptozio hnt bonoz possessiōe vñ liberi: vt. d. §. emancipati. Hodie vō vt supra dixi in q̄rto euidentiali ab intestato nulla ē differētia in suos r emancipatos: qz eqliter veniunt. d. §. nullam. C Secōdo nō ibi: sūt: q illi dicuntur sui heredes q sunt in ptate tpe mortis: ita habet in. §. sui. s. de her. q̄li. r dif. Ex quo resultat correlariū qd posthumus nōdū natus tpe mortis patris nō pōt dici suus: ex quo adhuc nō ē in ptate: vt. l. fi. ff. de colla. bo. C Tertio nō ibi: nepos: q nepos dicitur esse in ptate aut: nō aut in ptate patris: ita etiā ē tex. in. §. fi. s. de pa. po. in. §. illud: r. §. admonēdi. s. q. mo. ius pa. po. sol. facit tex. in. §. s; ex p̄trario. s. d adop. Ex quo sequit̄ correlariū q auus pōt inuito patre nepotē emancipare. Et de hoc ē casus in. d. §. admonēdi. Et pōt esse rō: qz q ē in potestate nō pōt habere aliū in potestate sua: fac. s. de adop. in. §. fi. r facit: qz q possidet ab alio nō pōt ipse aliud possidere: vt l. j. §. s; p eū. ff. de acq. pos. C Quarto nō ibi: ex filio: qd natus ex filio nō ē in potestate aut: nā tex. nō sine ministerio dicitur: ex filio: r nō ex filia. De hoc in. d. §. fi. s. de pa. po. Et rō ē: qz q nascunt̄ p̄ris nō m̄ris familiā sequunt̄: dicitur in. §. at q. s. d legi. ag. tute. Et forte ista poterit esse rō qre oli iura magis fauebāt masculis q̄ feminis: qz p eos nō renouat̄ genus paternū: s; ex m̄rimonio ḡna renouent̄: r hūano generi immortalitas artificialiōse introducāt̄: dicitur in. §. in auten. de nup. in pn. Ex quo sequit̄ correlariū q descēdēs ex feia nō pōt dici suus auo m̄no: ex quo ipm nō hz in ptate. C Quinto nō ibi: nāles: q nō incōuenit alij qñ aliqd subaudiri ad tex. Nāz ex quo nāles nō sunt in ptate: qz nō sunt p̄tracte iuste nuptie: iuxta. §. pmū. s. de pa. po. r. s. de nup. §. fi. opus ē subaudiri ad tex. r legitimi: qz als nō pcederet p̄ supra allegata: ita etiā ē tex. in. l. j. §. j. de suis r leg. Ita etiāz tex. in. §. s; si quis. s. de adop. dū dicit̄: nālez in sua potestate hz: r q filius nālis nō sit in potestate patris: est tex. s. de nup. in. §. fi. C Sexto nō ibi: adoptiuos: qz ex p̄pa significatiōe vocabuli adoptiuū dicant̄ qui nō transeūt in potestate. s. d adop. in pn. r. l. cū in adoptiuis C. eo. tī. tñ aliqui dicimus adoptiuos hoc ē arrogatos: r als nō pcederet iste tex. cū pōderet q̄ sint in ptate: r nō ē incōueniēs: qz lz als falcidia detrabat̄ p̄pe delegatis iuribus vulgaribus tñ aliqui ponit̄ p̄trebellianica: vt ē tex. in. l. cū filio ff. de leg. j. Ita etiā in fili. s. qui. mo. pa. po. sol. §. admonēdi: vbi dicit̄ qz p̄ pōt filium manumittere nā hoc v̄bū manumittere p̄pe puenit̄ seruīs cū filij dicant̄ emancipati: vt hz. C. de emanci. li. p̄ totū. Ita in fili tex. in. l. si p̄. ff. de vul. r pupil. vbi v̄buz instituit̄ exponit̄. i. substituit̄. C Septimo nō ibi: m̄rimonijs: qz duo legitimi nō p̄trahāt̄ put ē in p̄cubinario: tñ in ipos dicit̄ esse matrimonij p̄z dñ dicit̄ tex. ex nō legitimis matrimo.

nij: r sic m̄rimoniū nō legitimū dicit̄ m̄rimonijs cuius p̄trariū p̄bat̄. s. de nup. in. §. si aduersus: dū dicit̄ q nō intelligit̄ esse m̄rimoniū qñ nō est legitimū: pōt dici q largo mō in p̄cubinario dicit̄ esse m̄rimoniū ex quo de iure ciuili ē pmissus cōcubinatus: iuxta. l. vnicā. C. de p̄cub. C Octauo nō ibi: curijs: vñ modū legitimādi nāles d quo late dixi. s. in sc̄do euidentiali. C Nono nō ibi nre p̄stōnes: q codex fuit cōpositus añ instōnes r p̄bat̄ etiā in. §. sciēdum. s. de here. q. r disse. in §. añ heredis. s. de leg. cū fi. S; hoc pōt esse verum de p̄ma cōpilatiōe: s; sc̄da cōpilatiō fuit facta post istū libz instōnū cū de eo fiat mentio in C. vt. l. meminimus. C. de legi. be. r nō. in. l. j. circa fi. C. de ve. iur. enu. Qd pōt esse vtile si cēt dubium cui legi debeat magis stari: qz in dubio stare cū iure. C. qñ aduersaret̄ cū iure instōnum nisi essemus in illis. ll. de qbus in hoc volumie fiat mētio: qd tene mēti. C Decimo nō ibi: nuptialia iura: aliū modū legitimādi nāles: de quo etiā dixi in sc̄do euidentiali. Et aduerte ad id qd ibi diximus q ad cēntiā m̄rimonij nō regrant̄ infra dotalia: s; solū p̄p̄ legitimatōz fm gl. s. d nup. §. fi. Et idē tenet gl. in. §. dubitādum: in autē. de ince. nup. r idē tenet hic r in autē. maximis. C. de nup. r q ad esse legitimatōis regrant̄ infra: p̄bat̄ in. d. §. fi. r hic: r. §. ḡnāliter: r. §. si vō: r. §. cogitādum: in autē. q. mo. na. effi. sui. S; illud q ad essentiā m̄rimonij nō regrant̄ infra cōiter reprobat̄ p̄ legistas. Nā etiā in matrimonio regrant̄ instrumēta ad euitādās fraudes: vt i autē. maximis. C. de incest. nup. Et hoc etiā p̄bat̄ in autē. q. mo. na. effi. leg. §. illud quoqz. S; hoc ē v̄z de r̄spōe iuris ciuilis. De iure aut̄ canonico tenet̄ p̄trariū: qz sufficit solus p̄sensu ad matrimonij: nisi daret̄ casus in quo esset suspit̄tio clādestinitatis: iuxta. c. tāta: q filij sint le. r. c. cū inhb̄bitio: de clādesti. despō. Et sic ē seruādū ius canonicū attēto q sumus in matrimonio: iuxta ea q dicam. j. de grad. §. hactenus: in glo. C Undecimo nō ibi: r si nō p̄geniti: q suffic̄ cāz esse talē q possit reduci ad actū: lz nō reducat̄ p̄z hic: qz lz nō nascant̄ alij filij post matrimonij nō tñ illi q añ suscepti sunt nō sunt legitimi. Ex quo resultat q sufficit q causa sit reducibilis ad actū. C Duodecimo nō ibi: defierint: in. v. ita de mū q cessante cā cessat effectus: p̄cor. text. in. c. cū cessante: de ap. in. c. cū infirmitas: de pe. r re. §. illis. s. de mili. testa. intelligēdo de cā finali nō de impulsua: iuxta. l. j. §. sexū. ff. de postulā. Pz in hoc tex. qz remota cā q filius sit in p̄mo ḡdu suitatis dat̄ locus nepoti. Qd tñ pōt h̄re locum de isto iure at̄quo: nō solū si fili' moriat̄: s; etiāz p̄ emancipatōez. De iure aut̄ nouissimo nō pcederet cū emancipati veniāt simul cum suis: vt dixi. s. in q̄rto euidentiali p. §. nullā: in autē. de her. ab inte. C Decimotertio nō ibi: nā r si: q q̄litas adiecta v̄bo intelligit̄ fm tps v̄bi. Et ad hoc sp̄ allegat̄ tex. in. l. i delict. §. si extrane. ff. d noxa. l. ex facto. §. pe. ff. ad trebel. Nō Bar. in. l. ex fa.



eto in pñ. de vulga. z pu. C Decimoq̄rto nõ ibi posthumus: q̄ etiã qui ẽ in vtero in sui comodũ h̄ p nato. An aut̄ dũ est in vtero dicatur suus: di- cã in glo. in v. posthumus. Requiritur etiã vt po- sthumus possit effici suus q̄ sit p̄cept̄ in vita de functi: vt h̄ in. l. ij. ff. de secu. tab. in. l. j. §. p̄xi- mi- or. ff. vñ legi. j. eo. §. cũ aut̄. C Decimoquinto nõ ibi: ignorãtes: q̄ de iure. xij. tab. filij cũ essent sui z necessarij heredes certe etiã ignorãtes fiebãt heredes vt hic: nã qui cogi p̄t inuitus: cogitur z ignorãs z abñs: vt. l. qui p̄t. ff. d̄ reg. in. l. do- die v̄o cũ habeant bñficiũ abstinẽdi: vt in. §. s̄z his p̄mittit p̄tor. s̄. d̄ he. q̄. z dif. Certe ignoran- tes nõ fierẽt heredes: maxie qñ hereditas esset damnosa: q̄d p̄t p̄tingere multoties. l. heredita- tẽ. ff. manda. l. iij. in pñ. ff. ad. l. falc. q̄uis quoad eoz comoda etiã de iure isto bñficiuz suitat̄ nõ sit sublatũ: vt h̄ in. l. si filius qui p̄i. ff. d̄ vul- ga. z pup. C Decimosexto nõ q̄ lz soleat dici q̄ nisi quis h̄eat animũ q̄redi nõ q̄rat: tñ etiã sine aio: z ignorantĩ q̄ri p̄rvt hic: q̄ dñũ rex here- ditariãz q̄ritur ip̄is filijs etiã ignorantib̄. Et hoc q̄ transeat dñũ in heredes p̄cedit etiã in extraneis adita hereditate. l. cuz heredes in pñ. ff. de acq. pos. S̄z secus ẽ in possessione q̄ requi- rit apprehensione. d. l. cũ heredes: cum possessio requirat factũ. l. j. ff. si quis test. li. esse ius. su. l. de- niãz. ff. ex qui. cau. ma. Et q̄ sui vñ necessarij etiã ignorantes fiant heredes: p̄bat etiãz tex. i. l. eius qui in puicia. ff. si cer. pe. Immo plus q̄ d̄ iure. xij. tab. in suo z necessario vñ necessario tñ nõ ẽ dare medius a morte testatoris: vt. l. si post mortẽ. §. j. ff. de leg. j. z. l. in suis. ff. d̄ li. z posthu. Exquo etiã infertur q̄ suus nõ p̄sumitur scire p̄tẽta in testõ: vt. d. l. eius qui in puicia. Secus ẽ aut̄ i herede extraneo: vt. l. cũ heres: cũ ibi nõ. p̄ gl. ff. d̄ li. leg. nisi fama fuerit in puicia q̄ sic z sic testatus fuerit: z etiãz alijs m̄dis p̄sumitur in suo herede scia: vt nõ. Bar. i. l. qui rome. §. duo fr̄es. ff. de vbo. ob. in v. tertio q̄ro: put etiãz hic refert Are. C Decimosẽptimo nõ ibi: furiosus: q̄ furiosus h̄ p̄ ignorãte: aliqñ aut̄ p̄ abñte: vt. l. ij. ff. de iur. codicil. Aliqñ h̄ p̄ nõ abñte ad hoc sez vt nõ possit cõstituire p̄curatorẽ cũ nõ pos- set h̄re ratũ: iuxta. l. ij. ff. d̄ pecu. De hoc h̄ etiãz in. l. ij. §. voluntate. ff. so. ma. vbi Bar. sequit̄ disti- ctõnẽ d̄yni quã dicit̄ ẽ optimã z ibi vide. C De- ciooctano nõ q̄ mortuo p̄re ab intestato p̄tinua- tur dñũ rex pat̄naz in filium in tãtum q̄ nõ d̄z de nouo acgreres: s̄z capit tñ liberã administrati- onẽ: vt. l. in suis. ff. de li. z posthu. imo nõ d̄z filij habere ex cã lucrativa: vt ẽ tex. nõ. in. l. j. C. d̄ im- po. lucra. desc̄p. li. x. z bõa p̄is dicunt̄ q̄si debita filio etiã inuita: vt. l. cũ rõ. ff. de bo. dam. z h̄z la- te p̄ Bar. in. l. cũ q̄s. C. de iur. z fac. ig. Exquo sequit̄ q̄ si statutũ dicat q̄ de quolibet lucro sol- uat̄ gabella q̄ filius nõ teneret qñ capit heredi- tatẽ patris: z ita in terminis tenet ibi Bar. i isto statuto. Ita etiã Ang. z Inno. in. d. l. in suis: ita etiã in. l. si seruo: de he. insti. Ita etiã tenet Bar.

in. l. si emancipata. C. d̄ iur. z fac. ig. z refert dñs Alex. in. d. l. j. d̄ im- po. lucr. desc̄p. in addi. q̄d te- ne m̄tẽ. C Decimonono nõ ibi: hereditas pat- na: q̄ in hereditate pat̄na in pupillis z furiosis nõ requirit̄ auctoritas tutoris vel curatoris vt ip̄am q̄rat de isto iure: exquo erant sui z necessarij: ho- die v̄o credo q̄ esset recurrẽdũ ad dicta in. l. si in- fanti: z in. l. potuit. C. de iur. delib. q̄d tetigi. s̄. in xv. nõbili. C Elicesimo nõ ibi: ip̄o iure: casuz vbi q̄s ip̄o iure acq̄rit etiã q̄ sit penitus ignorãs: ita etiã in filij h̄ in. l. si p̄tem. §. j. ff. quẽ. ser. amit. l. ff. qñ dies lega. ce. p̄cordat tex. q̄ furioso acq̄rat in l. si a furioso in pñ. z. §. j. ff. de ac. z ob. in. l. si a fu- rioso. ff. si cer. pe. in. l. cũ p̄z. §. furdo. ff. de lega. ij. Itẽ nõ solũ acq̄rit̄ furiosis z pupillis: s̄z etiã ip̄i alijs obligant̄. l. furiosus: de act. z obli. De quo etiã in. l. nãlit̄ in fi. z. l. se. ff. de p̄di. inde. in. l. si ei? in pñ. ff. ad trebel. C Elicesimop̄mo nõ ibi: inter- dum: q̄ lz soleat dici q̄ in heredibus regunt̄ tria tpa. T̄ps facti testam̄ti: t̄ps mortis: z adite he- reditatis. l. si alienus. §. i extraneis. ff. d̄ here. in- sti. z. s̄. de here. q̄. z dif. §. in heredibus: z hoc in extraneis. In suis v̄o t̄ps mortis z testamenti d. l. si alienũ. j. rñ. z. l. seruũ: z tenet glo. in. d. §. in heredibus: tñ lz q̄s tpe mortis non sit suus: p̄t tñ effici suus vt hic: z nõ est ob aliud nisi q̄z rede- undo ab hostibus fingit̄ sp̄ fuisse in ciuitate: z sic in ptãte: lz sumus hic in terminis succedendi ab intestato nõ ex testõ. C Elicesimosecũdo nõ ibi: nõ fuit: q̄ lz tex. dicat hic q̄ filius captus ab hostib̄ nõ sit in ptãte: ẽ intelligẽdum v̄o m̄o: nam ficto m̄o p̄siderãdo nõ d̄z oio extra ptãte patris: s̄z p̄ det ius patrie ptãtis: z ita p̄cordat̄ h̄ic tex. cuz §. s̄z si ab hostibus. s̄. q. mo. pa. po. sol. q̄ p̄ma fa- cie v̄z p̄tra. C Elicesimotertio nõ ibi: ius z c̄. q̄ fi- ctio postliminij sicut fingit̄ illum q̄ capit̄ ab hosti- bus si ibi mortuã mortuũ esse p̄ambula hora ca- p̄tuitatis: vt. l. lege cornelia. ff. de testa. z. l. lege cornelia. ff. de vulg. z pupil. ita z eodẽ m̄o illũ q̄ capit̄ z reuertit̄ sp̄ fingit̄ fuisse in ciuitate z nũq̄ fuisse captũ. Et hec ẽ rõ q̄re iste filius nõ d̄z p̄di disse ius suũ atis: q̄d reuertẽdo recupat. C Elicesimoq̄rto nõ ibi: p̄trariũ: casum vbi q̄s lz ha- beat filios: tñ d̄z decedere sine suis heredibus: z hoc ẽ p̄p̄ crimẽ cõmissum a patre videlz crimẽ pduellionis vt dicit̄ tex. hic. C Elicesimoq̄nto nõ ibi: familia: q̄ q̄s dicit̄ esse in familia qñ ẽ in ptãte ita p̄bat̄ hic: q̄z aliẽ intelligẽdo nõ diceret̄ q̄s ẽ suus heres p̄tra m̄tem huius. §. in pñ. C Elice- simosexto nõ ibi: m̄ozia: casum vbi q̄s post moz- tem punif̄: cũ ip̄ius m̄ozia apud sup̄stites rema- net d̄anata: z hoc ẽ p̄p̄ criminis q̄uitatẽ: vt ha- bet late in. l. q̄s. C. ad. l. iul. maie. C Elicesimo septimo nõ ibi: suũ herede: casum vbi p̄ea transit in herede: nã etiã a filij puniunt̄ ex delicto patris vt. d. l. q̄s: q̄d p̄cedit etiã lite nõ p̄testata p̄tra defunctũ cõtra regulãz. l. p̄me. C. ne ex delic. de- func. z ea q̄ habent̄ in. §. nõ ois. j. de p̄pe. z tem. act. C Elicesimo octauo nõ ibi: s̄z fiscus: q̄ d̄ana- to de crimie pduellionis succedit fiscus z filij in



totū excludunt: imo nō solum ab hereditate patris: s; etiaz nō pnt ab aliquo institui vt late dixi supra de here. insti. in pn. in. xvi. fall. z. s. de leg. in. s. legari: post gl. ibi. De quo vide plene in. d. l. qsq;. Tricesimo nono nō ibi: ipō iure: q; intā tum nomē sūtatis dicit radicatur in filiis qd lz nō sint heredes in effectū: tñ ipō iure dicunt sui heredes: z hoc nomē dicit infixum ossibus: z facit filie: q; restituta hereditate qs remanet heres s. restituta. s. de fideicō. here. l. z si sine. s. sed qd papinianus. ff. de mino. l. ei q soluedo in fi. ff. de here. insti. Tricesimo z vltio nō ibi: s; desine re: q; lz soleat dici q; q semel ē heres sp est heres: vt. s. pte allegatis: tñ hic pbat p rarium q; qs desinit esse heres: lz fuerit z pōt eē rō: q; iura. s. allegata loquunt q; qs de iure ptozio nō pōt de sinere esse heres de iure ciuili: iuxta. s. quos aut j. de bo. poss. tñ p aliud ius ciuile pōt qs desine re esse heres: q; vnū ius ciuile tollit aliud. Fac. s. de iur. na. in. s. pe. Fac illud qd hz in. l. ex duob; s. fi. ff. s. vulg. z pup. q; cū qrela sit de iure ciuili: p ratabulas aut de iure ptozio: p qrelā pōt tolli testm in totū z in ptem: vt ibi hz p gl. z Bar. z p hec sint expedita textualia in hoc. s. Blofella i v. fuerit fuit satis expedita. s. in qrtō euidentiali q; sufficit quem habere p mūz gradū: lz nō sit in ptate: vt ē in emancipato: z sic v. ita demum in hoc nō hz locū p. s. nullā: in autē. de he. ab inte. Blo. in. v. pnatus vnū facit: tacite qrit ad tex. z tripliciter rñdet. Inq̄tum dicit q; pnatus capif p abnepote ē falsa: q; tex. vult intelligere de pnepote cum loquat de nato ex nepote q; vocatur pnepos: vt ē tex. in. s. tertio gradu. j. de gradi. Scda etiā expositio v; falsa q; capiat pzo filio vel filia: q; tex. iā dixerat de filio z filia: vnde p m ipam tex. esset supfluous ptra. s. qbus in pma pstone. C. z miroz q; nō fuerit pderata. Item tertia expositio q; intelligat de oibus descēdētibus p tex. in autē. de her. ab intest. s. j. Est aduertendum: q; ibi tex. nō ponit dicēdo pnati sūt oēs descēdentes: s; ab ethymologia vocabuli posset bñ pcedere. Pronatus q̄st pcul natus: nō tñ pbat in tex. quem allegat: s; forte nō pcedit q; eadē rō esset dicēdo pnepotē q̄st a lōge nepotem: z sic vnusq; descēdentiū posset dici pnepos qd est ptra tex. in. s. qrtō gradu. j. s. gradi. q; post pnepotes dicimus abnepotes. Blo. super v. adoptiuo lz breuis sit: tñ hz duas pticlas Prima refert ad tex. q; nulla ē differētia inter filios legitimos z nāles z filios arrogatos vt sui dici possint. Et in hoc gl. tacite q̄rebat z dicē veritatē p hūc tex. z pbat in. s. adoptiu. j. eo. titu. In scda pte q̄ est ibi: nisi: gl. qrit an sit dñia inf emancipatū nālem z arrogatū emancipatū. Et rñdet q; sic: q; adoptiuū emancipati nullo iure admittunt. s. minus ergo. j. eo. z. s. adoptiu. Sed nāles emancipati admittunt de iure ptozio: vt. j. eo. s. emancipati. Inq̄tum tñ glo. in fi. allegat tex. in. l. j. s. suos. ff. s. suis z le. Referas ad pma pte videlz q; arrogati dicunt sui heredes sicut z

nāles. Prima tñ decisio huius gl. q; nō sit dñia inf emancipatos z adoptiuos limitat p Are. hic post Jo. fab. qd nō pcedit ex testō p tex. in. s. s; hodie. s. de adop. in. l. pe. C. eo. ti. Tu aduerte q; isti ptes male senserūt circa istū passum. Nā tex. iste vt dixi. s. in sexto nobili d; intelligi de filiis adoptiuis. i. arrogatis: ex quo hic pōderam patriā ptatem. Nā inf istos arrogatos z nāles nō est dñia etiā ex testō: q; p; arrogator tenet q̄r tam pte eis relinq̄re: vt in. s. s; z si decedēs. s. s. adop. in. l. papinianus. s. siqs impubes: de inof. test. in. l. si arrogator. ff. de adop. lz illam q̄rtā vt cōiter vult glo. z doc. in iuribus palleгатis psequant ex pstone diui pij. Et ita tenet Bar. i. d. l. si arrogator. in. iij. coll. Et dato q; pat in testō hāc quartā relinq̄ret qua actōe petat. z an sit aucta hodie p autē. de triē. z semis. vñ ē tracta autē. nouissima. C. de inof. te. vide Bar. i. d. l. si arrogator circa fi. Cū p; q; isti ptes cū reuerentia nō bñ limitatūt istaz gl. ad tex. relatā: nisi defendamus ipos qd intelligat de filiis adoptiuis q; nō transeūt in ptatem. Nā tunc vix ē q; p; adoptiuus nihil tenet relinq̄re. Iste ē tex. in. l. pe. s. s; ne articulū. C. de adop. ibi dū dicit tex. nō legitimo mō astrictū: z q; in arrogatis nō possit intelligi ille. s. p; q; illa lex sp loquit de adoptiuis vsq; ad. s. fi. vbi dicit tex. q; in arrogatis nihil vult imutare: s; p; siderato q; debemus referre hāc limitatōz ad terminos tex. nri q; d; intelligi de necessitate de filiis arrogatis: certe eoz limitatio ē falsa z miroz q; nō aduerterint. Scdo limitat Are. q; nō habeat locū in feudo: vt in. s. adoptiuus si de feu. fue. p rauer. qd pcedit fm ipm etiā am si dñs p sentiret. c. j. si vas. feu. pua. cuz si. Et sic firmat q; adoptiuus nō succedat i feudo. Tu aut aduerte: q; in. d. s. adoptiuus nulla fit mentio de arrogat. vñ Petrus Kervotti dubitauit circa hoc vt refert ibi Bal. q; tñ finalit pcludit q; arrogatus nō succedat p rōne: q; ficto mō est filius vñ nō pōt induci veritas nālis: iuxta. l. i. rebus. s. fi. C. de iur. do. Lz ptra hoc posset de facili argumētari: s; istud nō pcederet qñ pncipis auctoritate qs eēt arrogatus ea. l. vt i feudo succederet: q; tūc posset succedere: ita firmat Bal. in. d. s. nāles in pn. z. s. adoptiuus eo. ti. lz pprie formet q̄stionē de nālibus. Ad illud aut q; etiaz p sentiente dño nō admitteret. d. c. j. si vas. feu. priue. Aduerte: q; ille tex. argumētatiue facit z intellige qñ extarēt alij qbus ptineret feudū. alijs vero nō extātibus ille tex. pbat q; p dñm posset fieri grā. p; duz dicit ibi: nisi a dño. z ibi si nō sunt alij: z ita debes intelligere Are. hic. Adde tu tertiā dñiam: q; lz nāles z legitimi possent pseq quartā remedio q̄rele. d. l. papinianus. s. qm: tñ ipi arrogati psequunt ex pstone diui pij: vt. s. dixi. d. s. siqs impubes. Et sic pōt dici q; in hoc ex testō sit dñia inter arrogatos z nāles: z forte fm hoc possent defendi Joan. fab. z Are. hic: lz ipi nō habuerint hūc spm. Quarto differūt: q; lz filijs nālibus in omnibus substituere possimus



tñ arrogatis nō possumus nisi i bonis q̄ ad ip̄m  
 a p̄e arrogatore puenerūt. d. l. si arrogator. §. s̄z  
 an impuberi: r. l. s̄z r si plures. §. in arrogato. ff.  
 de vul. r pu. cū si. Quinto differūt fm̄ gl. hic in  
 sc̄da pte: qz arrogatus emācipatus nō succedit  
 aliquo iure: vt. d. §. minus ergo. j. eo. Sexto li  
 mita: qz si esset relictuz alicui in tps̄ liberoz esto  
 qz arroget sibi filios nō tñ p̄seq̄ret relictuz: vt est  
 tex. in. l. si q̄s ita. §. si. ff. de leg. ij. l. videat̄ obstare  
 tex. in. l. si m̄. C. de insti. r substi. Septimo dif  
 ferūt: qz si cui p se r liberis pcederet emphiteo  
 sis nō veniret filij arrogati: ita firmat Bal. i. d.  
 §. adoptiuos in fi. Et facit: qz p filios adoptiuos  
 nō verificat̄ cōditio si sine liberis q̄s decesserit:  
 vt. l. fideicommissum. ff. d̄ pdi. r demon. cū si. Et  
 de dicta p Bar. in. d. l. si arrogator. r p hoc sit  
 enervata ista gl. l. puula. Glo. in v. curijs diui  
 diē in tres ptes. In duabus p̄mis tacite querit̄  
 r r̄ndet. In tertia colligit̄ vnā similitudinē: r p̄me  
 due p̄ticle sunt clare. In tertia glo. vult dicere  
 qz quemadmodū nāles legitimant̄ si danē curie  
 ita etiā si vadūt vltra mare: puta ad sanctū sepul  
 chz legitimant̄ r mundanē peccatis vt etiā nā  
 les vitio geniture. Et ad hoc nō hāc gl. facit. c.  
 maiores in fi. p̄n. extra de bap. c. firmissime. c. ex  
 quor: r. c. filius cū si. de p̄e. di. iij. qz p baptisma  
 mundatur q̄s a pctō originali. Glo. in v. infra  
 hz tres ptes: r in q̄libet tacite q̄rit r r̄ndet. Se  
 cunda ibi: Que infra. Tertia ibi: r sine his. Et  
 p̄me due sunt clare. Tertia ps l. ponat varias  
 opi. tñ intellige ip̄az vt late dixi in. x. nō. ad tex.  
 r ibi vide. Glo. in v. p̄stiterūt eodē mō hz tres  
 ptes: vbiqz tacite q̄rit r r̄ndet: p̄me due sunt cla  
 re. In tertia gl. dic̄ qz q̄uis expelli possit p̄cubi  
 na vxor: tñ nō p̄t expelli. Ex sc̄da pte p̄t colli  
 gi cautela ad expiendū an q̄s possit habere filios  
 puta retinēdo p̄cubinā. S̄z nō facit p̄ p̄scia cuz  
 hodie de iure canonico sit p̄hibita omis iniusta  
 fornicatio. Facit illud: qz castitatis debemus eē  
 amatores. §. nouimus: in autē. q. mo. na. effi. le.  
 r sola castitas cū fiducia possibilis ē deo omniū  
 aias p̄stare. §. sancimus: in autē. de leno. C. Ad  
 tertiā ptem gl. qz nō liceat expellere vxorē capi  
 as hunc articulū duplici. Primo an p̄summato  
 m̄rimonio p copulam possit fieri sepatio. Sc̄do  
 an inē sp̄sūm r sp̄sām possit fieri repudiū. Et  
 sic solui sp̄salia. C. Ad p̄mū tu habes glo. hic qz  
 nō l. marito expellere vxorē. Fac̄: qz etiā si vnus  
 esset cecus vel claudus vel siles defectus pate  
 ret si a p̄ncipio p̄sensit nō p̄t fieri sepatio: vide  
 in. c. in p̄ugio. xxxij. q. i. c. si q̄s vxorem. xxxij. q.  
 vij. vel. v. in. c. oēs causatōes. xxxij. q. vij. r facit  
 qz qd̄ deus p̄iūxit hō nō sepet: dicit ad l̄az tex.  
 in. c. ebron in fi. xij. q. ij. Et sic habes regulā fir  
 mā qz m̄rimoniū nō p̄t separi r̄. Primo tñ  
 fallit si alē ex p̄iugibus p̄rios natos teneret co  
 ram ep̄o ad sanctū crisma: iuxta tex. in. c. puenit  
 xxx. q. j. Sc̄do fallit si aliq̄s ingenuus ignoran  
 ter duceret ancillaz quā putauit esse liberam: nā  
 p̄t eā dimittere r aliam accipe. c. si q̄s ingenuus

xxx. q. ij. Tertio p̄t fieri sepatio qñ vir filia  
 strum vel filiastrā suam an ep̄m teneret. c. si q̄s fi  
 liastr. xxx. q. j. qd̄ nō p̄cedit: cōtra si mulier le  
 uet de sacro fonte filiastr. suū. c. nosse. ca. q. r cā.  
 Aduerte tñ: qz qz nō fiat sepatio qñ q̄s retine  
 ret filiastr. corā ep̄o: vult exp̄sse tex. in. c. de his  
 ea. q. r cā qd̄ v̄z de directo p̄tra. c. si q̄s filiastrum  
 Et l. gl. ibi de hoc nō faciat mentōez: nec aliē vi  
 derim Archi. ibi: tñ p̄t colligi solutio qz in. c. de  
 his intelligat̄ qñ vir fuit ignorans: p̄bat tex. ibi  
 dū dicit: si iusticia: r in. c. si q̄s filiaz p̄t intelligi  
 qñ sit sciēter. Et ad hoc facit distinctio. c. si quis  
 ingenuus. xxx. q. ij. Quarto p̄t fieri sepatio  
 si q̄s filiōlā suā vel conmatrē sp̄ialē ducat vxor  
 rem: iuxta tex. in. c. de eo. xxx. q. j. c. j. de cog. sp̄i.  
 li. vj. Quinto p̄t si alter coniugū efficeret in  
 fidelis: vt in. c. si infidelis. xxvij. q. ij. r. c. de illa:  
 r. c. q̄to: r. c. gaudemus: extra de diuoz. dic vt  
 ibi h̄z. Sexto p̄t qñ iudens h̄ns vxorē xp̄ia  
 nā nollet effici xp̄ianus: vt in. c. iudci: r. c. hic eni  
 r. c. iā nunc. xxvij. q. j. Septimo fallit si muli  
 er p̄baret qz nūq̄s a marito suo fuerit cognita. c.  
 quodaūt. xxvij. q. ij. Octauo si mulier coleret  
 idolū nā possit expelli a marito. c. nō solū. xxvij  
 q. j. Nono fallit qñ alē alēz cogeret ad maluz  
 puta ad idolatria: fm̄ ea q̄ habent in. c. idolatria  
 ea. q. r. c. ij. extra de diuoz. Decimo si mulier  
 cū viro fidelit̄ habitare nollet s̄z vellet exercere  
 lenocinia. c. vxor legitima. ca. q. Undecimo si  
 q̄s post factā confessionē in aliquo sacro ordine  
 duceret vxorē: qz debent separi. c. vt lex. xxvij.  
 q. j. Duodecimo si mulier infidiaret mortē ma  
 rito. c. j. extra de diuoz. l. consensu. C. de repudi.  
 Decimotertio si mulier p̄baret cōmississe adul  
 teriū. c. significasti. extra de diuoz. Vñ tñ vez ē  
 qz mulier pacta penitentia p̄t recipi a marito. c.  
 de b̄ndictor: r. c. si q̄s vxorē. xxxij. q. j. Decimo  
 quarto p̄t mitti repudiū si maritus p̄p̄ factu  
 ras intra tres annos a die nuptiaz nō potuerit  
 cognoscere vxorē: vt. l. in causis r autē. ibi posi  
 ta. C. de repu. iuncta glosella ibi in vbo nālē: q̄ ad  
 hoc reputat̄ singularis. Decimoq̄nto p̄t fie  
 ri sepatio qñ maritus esset frigidus r maleficia  
 tus: r hoc p̄bat ab vxore dato termino cōpetētī  
 c. laudabilē: r. c. j. de frigi. r malefi. Decimose  
 xto si mulier esset ita arcta qz nō posset cognosci  
 a marito r hoc vitii a nā contraxisset: vt in. c. ex  
 l̄ris eo. ti. r. c. cōsultationi. De quo dic vt ibi. de  
 quo etiā in. c. si. eo. ti. Et fac̄ bonū file: qz si esset  
 v̄dita mulier nimis arcta ita qz v̄z pati nō pos  
 set emptor posset agere redibitoria: vt. l. q̄r f. §.  
 mulierē. ff. de edī. edic. Et sic habes p̄ nūc istos  
 casus cōtra regulā qñ. l. infuenit copula carnal.  
 C. Nūc capio sc̄dm casum de sp̄saliibus: r p̄i  
 mo p̄nt solui sp̄salia p̄ ingressum religionis an  
 teq̄ infueniat alia copula: vt in. c. ex publico: de  
 cōner. cōing. r. c. ex p̄te: eo. ti. r in. c. c̄missum: d̄  
 sp̄sa. Sc̄do qñ essent cōtracta sp̄salia inē im  
 puberes r postea in pubertate nō consentirent  
 xxx. q. ij. c. sp̄salia: r. c. vbi nō est: r. c. de illis: el



pmo: de despo. impu. dummo no inuenisset co-  
pula: vt in. c. a nobis: r. c. seq. eo. ti. Tertio qm  
spoi cōi cōsensu se absoluerēt. c. ij. de spo. r. facit  
qz etiā cōi cōsensu pōt solui societas. l. vey. s. p.  
ff. p. soc. l. actōe. s. diximus: r. s. manet: insti. co.

Quarto si fama laboraret int̄ conuicinia q̄ int̄  
spōsōs esset canonicū impedimentū. Casus est  
in. c. cū in tua: de spo. r. c. ij. de cōsang. r. affi. r. fa-  
cit: qz als fama impedit m̄imonū cōtrahendū  
c. sup. eo. s. j. de testi. Quinto si p̄ma sponsalia  
essent p̄ v̄ba de futuro: r. scda p̄ v̄ba de p̄nti: qz  
soluunt: p̄ma: vt in. c. j. de spo. duoz. facit in ar-  
gumentū. c. p̄teca: el. ij. extra de spo. s. sponsus  
d̄z facere penitentiā de fide rupta. d. c. j. Sexto  
soluunt p̄ fortius vinculū qd̄ p̄cessit vel est secu-  
tum tā in p̄mis spōsalibus q̄ in scdis: puta q̄ fu-  
erūt cōtracta spōsalia p̄ v̄ba de p̄nti: vl fuerit iur-  
ratum vel inuenierit copula: vt in. c. iuuenis: de  
spōsa. r. c. is q: r. c. venies: r. c. si int̄: eo. ti. Debz  
tñ agi penitentia de p̄missione mentita. d. c. j. de  
spo. duoz. Septimo si sponsus aufugisset nec  
posset inueniri: nā tunc spōsa posset cū alio p̄tra-  
here: vt in. c. de illis: de spo. Et hoc in sponsa p̄  
v̄ba de futuro q̄ nō tenet sequi v̄z vagabūduz  
d. c. de illis: r. h̄ in. l. ij. C. de repudi. secus tñ in  
spōsa d̄ p̄nti: qz tenet sequi v̄z. c. vnaqz. xxxij  
q. ij. Nec posset cū alio p̄trahere nisi esset certa  
de morte mariti: vt in. c. in p̄ntia: de spo. nō. in. c.  
j. de p̄ng. lepro. r. ibi gl. r. in aut̄. hodie. C. d̄ re-  
pu. Octauo si post p̄missione inueniret infir-  
mitas corp̄alis: puta qz alē efficeret leprosus: vt  
in. c. lras: de p̄ng. lepro. Vel efficeret paliticus  
vel nasum vel oculos amitteret: vt in. c. quēad-  
modū: de iureiur. Hoc tñ intelligas an̄ interuen-  
tum copule carnalis: qz si postea ista euenirēt nō  
posset alē alterz reijcere: iuxta tex. in. c. ij. in fi. r. c.  
j. vbi glo. nō. r. c. lras a p̄trario sensur: de p̄ng. le-  
pro. Nono pōt dimitti spōsa pp̄ fornicatōez  
cū alio: vt. d. c. quēadmodū: vbi vide. Possem  
addere plures alios: sed hec p̄ nunc satis sint.

Glofella in v̄. cēsuumus: diuidit̄ in tres partes  
In p̄ma declarat tex. In scda colligit vnū nō-  
bile. In tertia tacite q̄rit r̄ndet ad māz. Scda  
ibi: Et nō. Tertia ibi: Et sine. Et p̄ma ps ē cla-  
ra. In scda collige q̄ etiā in p̄iudiciū legitimoz  
r̄ nālium p̄ subsequēs m̄imonū alij nāles legi-  
timant̄: qd̄ dic vt hic p̄ Are. Tertia ē etiā clara  
q̄ in vnaqz muliere seruet̄ dispositio hui⁹ tex.  
fm̄ gl. quā vide. Glo. in v̄. ita describit̄ q̄rit r̄ ten-  
dit potius ad oppositōez r̄ndet. Nam si sunt  
duo filij quoz alē relicto filio decedat an̄ patrez  
iste filius nō p̄cedit nepotē: qz sumpsit locū p̄ris  
p̄defuncti. Tex. eni in v̄. ita demū: d̄z intelligi de  
p̄cedētia habito respectu ad descēdentes p̄ eum  
q̄ p̄cedit: nō aut̄ p̄ aliu. Et ista poterat esse meli-  
or solutio ad tacitā obiectōez gl. Et vide eā r̄ lat̄  
tange. j. s. primo. Glo. in v̄. emancipatōez h̄z  
duas ptes. In qlibet tacite q̄rit r̄ndet. Scda  
ibi: Nō aut̄. Prima ps ē clara: qz sicut quis exit  
p̄mū gradū p̄ emancipatōez: ita capitū diminu-

tione maxima vel media: qd̄ qualiter p̄tingat dic  
vt. s. de capi. di. s. maxima: r. s. media. In scda  
pte gl. firmat q̄ lz qz sit captus ab hostibus: nō  
tñ exit patriā ptatē. Pōdera istā gl. ad id quod  
d̄z in isto. s. in v̄. interdū: r̄ fuit dictuz. s. in. xxij.  
nō. Nā ista gl. v̄z de directo p̄tra v̄siculū inter-  
dum: vbi d̄z q̄ captus ab hostibus nō est in ptā-  
te p̄ris v̄n̄ intellige hāc glo. put̄ ibi dicebā. Qd̄  
vere nō est in ptate: tñ qz pōt reuertī r̄ postlimi-  
nio iura recupari: ideo interim fingit̄ in potesta-  
te maxime si sequat̄ postea reuersio: r̄ ita debes  
intelligere hāc gl. r̄ tex. in v̄. interdū: r̄ in. s. s. si  
ab hostibus. s. q. mo. ius pa. pot. sol. r̄ in. l. j. s. si  
filius. ff. de suis r̄ leg. Glofella in v̄. nā si vnuz  
facit opponit r̄ remissive soluit. Dicit eni tex. in  
v̄. nā si: q̄ vt qz sit suus inspiciat̄ t̄ps mortis: in. s.  
cum aut̄. j. co. d̄z q̄ inspiciat̄ t̄ps quo certum sit  
aliquē decessisse sine testō: r̄ sic p̄tra gl. dic̄. solve  
vt in. s. p̄rimus. j. ti. j. ibi nihil dic̄: s̄ credo q̄ et̄  
intētio fuerit q̄ in. d. s. p̄rimus colligat solutio:  
r̄ vey dicit: nam tex. hic loquit̄ nullo facto testō  
in. s. p̄rimus: loquit̄ p̄dito testō: r̄ multū refert  
rō que stringit: qz si fit testm̄ non pōt disceptari  
qz sit p̄rimoz r̄ habeat p̄mū gradū anteq̄z te-  
stamentū desituaat̄: ar. l. quādū. ff. de acq. here.  
r̄. l. anteq̄z. C. cōia de succes. r̄ ita debes intelli-  
ge. Glofella in v̄bo p̄sonis: posset diuidi in du-  
as p̄tulas. Prima v̄z pōderare verbū p̄sonis  
in tex. positū quasi ceteri descēdentes nō dicun-  
tur liberi s̄z p̄sone liberoz. Nā gl. dicit q̄ immo  
oēs liberi appellant̄ ibi dum dicit: tñ oēs. r̄ hāc  
puto fuisse mentē hui⁹ gl. In scda tacite q̄rit  
an̄ oēs descēdentes in infinitū appellent̄ p̄prie  
liberi. r̄ r̄ndet q̄ vltra trinepotēz imp̄prie ap-  
pellant̄. allegat. l. iuriscōsultus. s. parētes. ff. de  
grad. l. liberoz. ff. de v̄bo. sig. Aduerte in p̄mis  
qz. l. liberoz d̄z referri ad p̄maz ptem q̄ oēs de-  
scēdētes appellent̄ liberi: s̄z. s. parētes p̄bat p̄  
scda: q̄ vltra trinepotē p̄prio vocabulo nō dicā-  
tur liberi. Scdo signa hāc gl. r̄ posset tibi p̄fer-  
re si statutū faceret mentōez de liberis: qz nō ve-  
nient vltra trinepotē maxime in statutis odio-  
sis p̄ iura vulgaria: r̄. l. liberoz pōt intelligi lar-  
go sumpto vocabulo put̄ illam intelligit glo. in  
l. liberoz. s. allegata. Et fm̄ hoc nō obstar̄ ad  
s. parētes: s̄z cōtra hāc glo. facit in termis Bar.  
in. d. l. liberoz in lummario: r̄ in p̄mo nōbili: r̄  
ibi p̄ eum late vide. Qui aut̄ veniant appellatōe  
filioz ibi ip̄e late tractat cum hac glo. magis ex-  
p̄sse firmat gl. in. l. iij. s. parētes. ff. de in ius vo.  
r̄ cogitab̄ circa hoc. Glo. in v̄bo posthumū pri-  
us diuidit̄ in tres ptes. In p̄ma ponit rōnez ad  
tex. In scda colligit vnū nōbile. In tertia tacite  
q̄rit r̄ndet. Scda ibi: r̄ nō. Tertia ibi: r̄ d̄z.  
Et aduerte ad p̄mā pte: qz v̄z intelligere tex. de  
eo q̄ adhuc erat in vtero cur̄ ad hoc sua rō se re-  
stringat: s̄z dic q̄ iste tex. hoc nō pōderat: immo  
attēto nōbili gl. tex. p̄bat p̄trariū q̄ loquat̄. s. de  
iam nato: r̄ erat rō dubitādū: qz ex quo non erat  
natus t̄pe mortis: r̄ p̄sequēs non erat in ptate



videbat q non esset su-  
 hic in v. posthumus: ex qu-  
 tur sui q tñ nunq fuerit  
 ro ad illud dubiu elapsi  
 an posthumus nodu nar  
 per ipo breuit ita ptrasire  
 sthumus exns in vtero po-  
 pte: aut post mortē p̄is. Hic  
 argumentū incōuincibile. Hic  
 ta tpe mortis. ita dicitur in  
 nō est in ptate tpe mortis in  
 go posthumus nō est suus. It  
 ritus exns in ptate tpe testamēti.  
 posthumus p̄teritus nō rūpit: im  
 nō est in ptate. Si non ē in ptate: er  
 z bec ad p̄mū casum. Ad scdm si l. i. s. 3. vt ali  
 mortē p̄is: z hoc cau quo ad qd p̄t ce  
 quo ad qd nō: p̄z qz an natiuitatē nō rūp  
 l. ij. C. de ptratabu. Itē an natiuitatē faci  
 partē. l. antiq. ff. si ps here. pe. z bec p̄cedit  
 causa testati: s̄z in cā intestati p̄t dici q dūm  
 in vtero etiā dicat suus. Hic: qz nō est aliq̄ rep̄  
 gnātia vt ruptura testamēti. Itē hz p̄mū locuz  
 z p hoc p̄t iste tex. intelligi in nondū natis qui  
 sunt sui an natiuitatē: z tūc consonat rō gl. q̄ dicit  
 q̄ habent p̄ natis. Et relinquo argumēta q̄ pos  
 sent fieri hinc inde volui his breuibz ptrasire:  
 z tangere radices dubij. Ex scda pte glo. collig  
 ge qui pprie dicant posthumus: z tene mēti p̄ sta  
 tutis loquētibz de posthumis. Adde que dixi  
 circa posthumos. s̄. in p̄n. huius t̄i. In tertia p  
 te gl. dicit q̄ facto testō ille qui nascit d̄z impo  
 prie posthumus. Supple ad glo. facto testō z  
 viuo testatore cum etiā q nascit post mortem d̄z  
 nasci facto testō: z tñ est pprie posthumus: z ita  
 intelligas. Glosella in vbo ignozātes: hz duas  
 pticulas. In p̄ma supplet ad tex. In scda tacti  
 te q̄rit z r̄ndet. Prima ē clara. Scda etiā q̄ d̄z in  
 re p̄torio in suis introductū est b̄nificiū abstinen  
 di. Dubium tñ vertit an etiā de iure ciuili possit  
 dici introductū ē tale b̄nificiū. Tñ vt melius ve  
 ritas excutiat: arguaz ad ptes: z deinde conclu  
 dam. C. Capio ptem affirmatiuā q̄ sic. Et p̄mo  
 v̄z casus in l. si. s. hoc qdem. C. de iur. delibe. ibi  
 dū dicitur q̄ q̄s p̄t discedere ab hereditate ex  
 auctoritate illius. l. Et illum tex. multum notat  
 Bal. ad hoc z reputat singu. in l. j. in. j. col. C. de  
 his q̄ an ap. tab. Scdo adduco tex. in l. defun  
 ctis. C. de leg. here. vbi d̄z q̄ extātibus suis z ab  
 stinētibus frater p̄t venire ad successionē cum  
 sit p̄sanguineus: vñ impator ibi p̄mo p̄mittit su  
 is q̄ possint abstinere: deide p̄cedit p̄sanguineis  
 posse venire. Tertio facit. l. j. circa p̄n. ff. de col  
 la. do. vbi dicitur q̄ ex p̄stōne diuī Hic si filij se  
 immiscēt vel nō bonis p̄nis z c. quasi ex illa cō  
 stitutiōe sit p̄missum filijs abstinere: s̄z p̄stōnes  
 p̄ncipū sunt de iure ciuili: vt. l. ius ciuile. ff. de iur  
 sti. z iur. igit̄ z c. Quarto ad hoc v̄z tex. in. c. j.  
 an agnatus vel filius in vfi. seu. vbi filius p̄t ab  
 stinere ab hereditate z repudiare feuduz: q̄d v̄z

z vno mō soluit. D̄z in tex. q̄ nepotes vocant si  
 mul cū patruis. gl. querit an idē sit in bo. pos. cō  
 tratabu. R̄ndet q̄ sic z b̄n p̄ tex. in. l. j. s. vocant  
 ff. de ptratabu. Collige notant ex hac gl. q̄ nō  
 solū ab intestato p̄cedit vt nepos succedat cum  
 patruis z capiat locū p̄is: s̄z etiā ex testō. d. s. vo  
 cant: z h̄z in. l. si defunctus. C. de suis z leg. S̄z  
 tu tertio amplia h̄ac regulā habere locuz etiā in  
 feudo vt sic nepos capiat locū p̄is: ita h̄z in. t̄i. d̄  
 succes. seu. in p̄n. z in. c. j. s. his vo: de gradi. suc  
 ces. in feu. Quarto amplia habere locū etiā in  
 iure p̄zonatus: vt p̄ Inno. in. c. cū bertoldus: ex  
 tra de re iudi. S̄z hanc regulā ita ampliāta limi  
 ta nō habere locū q̄n filij z nepotes veniret ex ti  
 tulo fideicommissi: qz tunc p̄siderat affectio: z ne  
 potes excludunt a patruis. Et ad hoc multū ex  
 clamat Bal. tex. in. l. cū ita. s. ff. de leg. ij. Quā  
 limitatōez ad regulā huius tex. p̄petuo tene cor  
 di. In scda pte vbi glo. opponit de. l. iij. s. j. ff  
 de ptratab. z soluit q̄ ibi vnus nepos fuerat ad  
 optatus in locuz p̄is alteri. Ista solutio impu  
 gnat p̄ scribētes vt refert hic Are. z dicit meli  
 orē solutiōez poni p̄ gl. in. d. s. j. Tu aduerte: qz  
 illa solutio nō v̄z bona cū ibi glo. velit q̄ loquat̄  
 in nepotibus emancipatis: hic autē in nepotibus  
 ret̄ra in ptate. Nā etiā ibi dicit de nepotibus  
 ff. de suis z leg. vno anq̄ adoptaret fuisse  
 disputado q̄ b̄nificiū abstineat: ita adoptio: z  
 de iure ciuili: s̄z solū de iure p̄torio: videt solutio  
 obstāt maxime. s. z hoc qdem. vbi d̄z q̄n aliq̄ sit ma  
 gnum fundamentū. Primo: qz ibi tex. dicit: adire  
 q̄d p̄uenit extraneis: vt in. s. extraneis: z ibi glo.  
 nō. z ibi dicit. s. de here. qua. z dif. Scdo dato  
 q̄ intelligeret de suis: nō tñ loquit̄ de absentōe  
 ab hereditate q̄d. s. p̄mittat filijs posse abstinere  
 s̄z d̄z intelligi q̄ heres facto inuentario fm for  
 mā illius. l. dato casu q̄ hereditas nō esset solue  
 do creditoribus: ip̄e heres q̄ adiuit cum inuēta  
 rio sine dāno discedet ab hereditate: qz nihil te  
 net de suo refundere: z ita pprie loquit̄ ille tex.  
 si b̄n inspiciat: z h̄z multū p̄ singulari allegetur p̄  
 Bal. ad hoc: tñ nō facit ad p̄positū. Ad. l. defun  
 ctis r̄ndet: q̄ h̄z tex. p̄bet ibi q̄ sui p̄nt abstinere  
 nō tñ p̄bat q̄ de iure ciuili vñ d̄z intelligi de iur  
 re p̄torio. Ad. l. j. de colla. do. dicit q̄ ibi nō p̄ba  
 tur q̄ fm p̄stōnem impatoris ibi relati filius pos  
 sit abstinere. S̄z d̄z q̄ sicut p̄ p̄tores est inducta  
 collatio q̄n filia petit bo. pos. ita p̄ illā p̄stōnem.  
 Ad. c. j. si agna. vel fi. p̄t dici q̄ h̄z dicit ibi q̄ fi  
 lius p̄t abstinere ab hereditate z feudū retine  
 re vel ecōtra: tñ non d̄z q̄ possit abstinere ex illa  
 lege: s̄z intelligit̄ de iure p̄torio: h̄z feudū p̄ illā. l.  
 possit repudiare. Et sic iura. s̄. in contrariū ad  
 ducta nō obstāt: vñ firma p̄clusionē q̄ de iure ci  
 uili nō p̄t dici introductū b̄nificiū abstineat: vt  
 supra dixi. Glosella in v. heredes ē nō. ad vnū  
 q̄ h̄z q̄n filius est furiosus q̄rat sibi ipo iure here  
 ditatem: nec requiritur auctoritas curatoris: vt  
 h̄z in tex. tñ q̄n esset ab alio institutus: tūc cura/



pmo: de despo. impu. dummo no. inuenisset co-  
 pula: vt in. c. a nobis: r. c. seq. eo. ti. Tertio qm  
 spoi co. i. consensu se absolueret. c. ij. de spo. r. facit  
 qz etiã co. i. consensu pot solui societas. l. vey. s. p.  
 ff. p. soc. l. actoe. s. diximus: r. s. manet: insti. eo.  
 Quarto si fama laboraret in conuincia qz in  
 sposos esset canonicu impedimentu. Casus est  
 in. c. cu in tua: de spo. r. c. ij. de consang. r. affi. r. fa-  
 cit: qz als fama impedit inuicium cotrabendu  
 c. sup. eo. s. j. de testi. Quinto si pma sponsalia  
 essent p vba de futuro: r. scda p vba de pnti: qz  
 soluunt: pma: vt in. c. j. de spo. duoz. facit in ar-  
 gumentu. c. pterea: el. ij. extra de spo. s. sponsus  
 dz facere penitentiã de fide rupta. d. c. j. Sexto  
 soluunt p fortius vinculu qd pcessit vel est secu-  
 tum ta in pms spotalibus qz in scdis: puta qz fu-  
 erit cotracta spotalia p vba de pnti: vl fuerit iu-  
 ratum vel inuenerit copula: vt in. c. iuuenis: de  
 spota. r. c. is qz: r. c. venies: r. c. si in: eo. ti. Debz  
 tn agi penitentia de pmissione mentita. d. c. j. de  
 spo. duoz. Septimo si sponsus aufugisset nec  
 posset inueniri: na tunc spota posset cu alio ptra-  
 heret vt in. c. de illis: de spo. Et hoc in sponsa p  
 vba de futuro q no tenet sequi viz vagabuduz  
 d. c. de illis: r. hz in. l. ij. C. de repudi. secus tn in  
 spota d pnti: qz tenet sequi viz. c. vna qz. xxxij  
 q. ij. Nec posset cu alio ptrahere nisi esset. in. c.  
 de morte mariti: vt in. c. de iud. qd dz in euage.  
 j. de ping. lep. m. a pze. vbi hec dictio qsi e ex-  
 Octauis: vide in iuribus palleatis. Itē  
 tene. c. ad aliud. s. q possessio est qd incorpa-  
 levt. s. pbatu e. Hoc tn pot ee si capiamus ipaz  
 in abstracto tanqz sepata a re q possidet. Sz p  
 uti pi adheret r e nexa posset dici corpalis roe  
 rei cu incorpalia no possideant. l. ij. in pn. ff. de  
 acq. pos. l. huius. s. in corpales. ff. de acqui. re. do.  
 Postea glo. in sine sui firmat qz p ptea impropē  
 fit pntuatio de pze in illu: qz sunt eadem psona  
 iuris fictoe. l. fi. C. de impu. vñ in diuersos fit p  
 prie pntuatio no in eisdem ita residet hec glo.  
 Tu aduerte: qz no vñ vey dicere: na si esset ve-  
 ra sua decisio tex. in. l. in suis. ff. de lib. r. posthu.  
 in pn. male diceret vbi no apponēdo aliqua dī-  
 ctionē impropriatua dīc euidēter fieri in suos  
 heredes pntuatoez dñij. Et glo. in. d. l. in suis  
 vñ intelligere alio mō qz ex eo fit continuatio: qz  
 pntuatio. i. statz sine inēmissioe sunt dñi. Et pot  
 dici qz ex quo etiam viuo pze sunt vt dñi: r. nunc  
 post mortē pntuāt illud idēz dñiū post mortēz  
 qd habebat in vita. Item r. ptra gl. facit: qz cō-  
 currerēt due fictōes cōtra. l. j. C. de do. pmis. cū  
 si. Una qz pat r filius habent p vno p fictōem.  
 Itē qz sit ficta r sic impropa pntuatio. Nisi di-  
 camus qz hic ista cōcurrāt circa diuersa. Una fi-  
 ctio pcurrit circa psonas ipoz. Altera circa cō-  
 tinuandū dñiū: qd pot pcedere vt late p Bar.  
 in. l. si is qz p emptore in pe. col. ff. de vsuca. Co-  
 gitabitis rē. Glo. in v. in pupillis bis tacite q  
 rit: r. rñdet. Scda ibi: Nisi sit infans. Querit in  
 pma pte: Done qz pupillus sit institutus heres

tione maxima vel media: qz tutore sibi qret heredi  
 vt. s. de capi. di. s. maxima let q no: imo requit tu-  
 pte gl. firmat qz qz sit co. as pupilli p tex. in. l. po-  
 tn exit patria ptate. Hoc tenet gl. ibi: r. fm Bar.  
 dz in isto. s. in v. interdū: a qrit an si pupillus sit in-  
 no. Na ista gl. vñ de dir. oz. Et rñdet qz sic r bene.  
 dum: vbi dz qz captus p. d. l. potuit in. ij. op. r. duz  
 te pñis vñ intellige hā. l. potuit referas ad pma p  
 vere no est in ptate: infant: referas ad scda. Sz  
 nio iura recipari: id adire cū auctoritate curatois  
 te maxime si sequat. tex. no. in. l. cū in vna. s. tutor  
 intelligere hāc gl. ar. in. d. l. potuit. Glosella in  
 ab hostibus. s. q. t. r. soluit. Et eni in tex. qz quis  
 filius. ff. de suis sit suus pot tn effici si reuertat. gl.  
 facit opponit o. l. lege cornelia i. ff. d. testa. qz dz  
 v. nā si: qz vt. st captus no pot dici qz habuerit suū  
 cum aut. i. pze. hic vero dz ptra. Glo. dic ibi no  
 aliquē d r fus. Declara sic qz ibi no loquit qñ fili-  
 vt in. st captus: s. qñ pat. Item ibi pat fuit mor-  
 intēti apud hostes: hic filius reuersus e. Et dic  
 r. vey. p. cor. qz qñ pat morit stāte filio apud ho-  
 ines filius no dz suus heres vt hic. Ita etiam si  
 pat morit apud hostes non hz suū heredem rē.  
 Glo. in v. post mortē: qzuis videat pntuare  
 vñ: tn p meliori intelligētia diuide in qtuoz p-  
 tes. In pma colligit ex tex. vñ nobile. In vlti-  
 mis tribus tacite qrit r rñdet. Scda ibi: Itē de  
 residu. Tertia ibi: Quedā etiã. Quarta ibi: Alia  
 cōtinua. Quantū ad pma r scda pte vbi glo.  
 ponit plures casus vbi pēa transit in heredem.  
 Adde glo. in. s. non oēs: in v. ex maleficijs. j. de  
 ppe. r. tem. ac. r. plenior glo. e in. l. ex iudicioz: in  
 vbo maiestatis. ff. de accu. r. pleniorē oibus vi-  
 de glo. in. l. j. C. ex delict. defunc. ibi vide. Qñ aut  
 qs dicat incurrere crimē apostatatus: vide in. c.  
 no obseruetis. xxvj. q. vij. Glo. in v. pduellio-  
 nis vñ facit: qz tacite qrit ad tex. r duplici rñ-  
 det: dic vt in ea. Glo. in v. damnata hz duas  
 ptes. In qlibet tacite qrit r rñdet. Scda ibi: r  
 alienatōes. Ex pma pte collige formā pntuatiã  
 di cōtra defunctū. Ex scda collige qz si aliqz cō-  
 miserit crimē de quo in tex. r postea res suas alt-  
 enet vel donet no valent cōtractus: eo qz statim  
 cōmissio crimie bōa censent cōfiscata. Et intelli-  
 ge vey istud qd dz in gl. in hoc crimie: qz in alijs  
 criminibus capitalibus tūc demū impedit rez  
 alienatio si fuit facta condēnatio in crimie: vt hz  
 in. l. post contractū. ff. de dona. cū si. Glosella  
 finalis in v. desinere qrit tacite ad tex. r rñdet.  
 Collige ex ea qz qs desinit esse suus heres in cri-  
 mine pduellionis demū lata snia no ipo iure: ni-  
 hil tn allegat: magna e auctoritas glo. Tñ in cō-  
 trariū facit illud qd. s. p. xime dictū est: qz no re-  
 quirit aliqua condēnatio vt reptat impediri ali-  
 enatōez in cōmittēte tale crimie: vt. l. donatiōes  
 s. fi. ff. de dona. Et p hec cū laude dei sumus ex-  
 pediri de hoc. s.

**Cum filius** s. Et breuē hoc intendit:  
 nepos ad aui hereditatem  
 simul cū patrio vocat r etiã p nepos: r succedi

tur in stirpe  
 pmo po  
 ne ministerio  
 filia qsi nepo  
 culis: r ita fir  
 ste vctustas:  
 aduerere: qz  
 am in ter.  
 potes ex fil  
 loquit. s. itē v  
 rii pncipi bo  
 bus etiã veni  
 Sz vñ add  
 venirent cū  
 vel aua acci  
 qd. j. co. als  
 C. de suis r  
 daz constōm  
 potibus ad  
 loquit. tex. in  
 latū penitus  
 admittunt a  
 r. l. fi. C. de  
 plicif loque  
 supra. Et d  
 colla. vbi et  
 hec qz bodi  
 ad diminit  
 correcta. r  
 semis. s. neq  
 r in auten. c  
 pti plus. C  
 j. eo. ti. r ita  
 stas. j. eo. s  
 reputat dñi  
 filius vocat  
 ex altero fil  
 lius sit pxi  
 dit nepotē:  
 statuti faci  
 pñi signific  
 nepos ex fil  
 qz nepos su  
 pñs sui qz  
 tex. in autē  
 Quinto  
 cessione de  
 allegat iste  
 r leg. s. nra  
 Et rō est v  
 rum pñ no p  
 hñt tn qst  
 rez do. cū s  
 numez pte  
 os. s. hered  
 leg. agna. s  
 vñ in stirpe  
 dam exped  
 videbis.  
 In pma ta



tur in stirpes nō p capita. h. d. vsqz ad. §. cū aut.

Primo pōdera tex. ibi ex altero filio: qz nō si ne ministerio dixit de nepote ex filio: nō autē ex filia q̄si nepos ex filia nō admittat simul cū auū/ culis: et ita firmat gl. hic in v. cū filius p tex. in. §. itē vetustas: et §. diui. j. eo. Tu tñ ad declaratōz aduerte: qz istud qd̄ dicit gl. hic et qd̄ v̄ pbari eti/ am in tex. pcedit de iure antiquissimo quo iure ne potes ex filiabus vocabant post agnatos. et ita loquit. §. itē vetustas. Postea ex constōne diuo/ rū pncipū hoc sublatū fuit vt. l. nepotes ex filia/ bus etiā veniret: et ita loquit tex. in. §. diui. j. eo. Sz vnū addiderūt videlz qz nepotes ex filiabus venirent cū diminutōe tertie ptis quā eoz mat̄ vel auia accipet. Et ita loquit tex. in. §. sz vt ali/ qd̄. j. eo. al̄ vsiclo. Et ita etiā tex. i. l. si defunct⁹ C. de suis et leg. Erat etiā aliud p̄suz ex qua/ daz constōne qz agnati possent venire cū istis ne/ potibus ad q̄rtā: quā constōne nō habemus: ita loquit tex. in. §. sz nos. j. eo. Sz hodie hoc ē sub/ latū penitus: qz st̄atibus descendentibus nunq̄ admittunt agnati: et ita loquit tex. i. §. nra. j. eo. et l. si. C. de suis et leg. Un̄ pz qz glo. nra ita sim/ pliciter loquēs male diceret nisi intelligat mō quo supra. Et de hoc credo qz habuisti in. l. illā. C. d̄ colla. vbi etiā recitat ius antiquū. Collige post hec qz hodie tā ad diminutōz tertie ptis qz etiā ad diminutōz q̄rte que dabat agnatis iura sunt correcta. De tertia ē correptū in autē. de triē. et semis. §. neqz: et in autē. de here. ab inte. §. nullā. et in auten. q̄ tertie. C. de colla. De q̄rta ē corre/ ptū p ius. C. l. si. C. d̄ suis et leg. et habet in. §. nra j. eo. ti. et ita intelligas qz tene mētī ad. §. itē vetu/ stas. j. eo. Et ad declaratōz. l. illā. C. de colla. q̄ reputat difficilis. Scdo nō ibi: parit: qz sicut filius vocat ad hereditatē patris: ita etiā nepos ex altero filio. Tertio nō ibi: pximior: qz h̄ si/ lius sit pximior qz nepos suo patris: tñ nō exclu/ dit nepotē: et ad hoc sp̄ allegat: et tene menti ad/ statutu faciens mentōz de pximior: qz fm p/ p̄iū significatū filius diceret pximior: nō autēz nepos ex filio. Quarto nō ibi: equum: qz sit rō qz nepos succedat cū patruo: nā cū intret locum patris sui qerat in pari gradu vti iure patris. Facit tex. in autē. de iurcurā. a mor. p̄st. in pn. cum si.

Quinto et vltio nō ibi: Sz in stirpes qz in suc/ cessione descendentū fit successio in stirpes: et sp̄ allegat iste tex. et in autē. in successione. C. d̄ suis et leg. §. nra. j. eo. ti. in. l. nepotes. C. de suis et leg. Et rō est vt tu iuuenis habeas radices: qz cū eo rum pz nō plus habuisset et ipi capiūt eius locū hnt tñ q̄stum eoz pz: iuxta. l. traditio. ff. d̄ acqr. rez do. cū si. Sz qñ sit successio in capita fit fm numez psonaz: iuxta tex. in. l. post p̄ sanguine/ os. §. hereditas. ff. de suis et leg. et §. hoc etiā. j. d̄ leg. agna. suc. Sz an et qñ fiat successio in capita v̄ in stirpes hūc articulū qz ē d̄ pane lucrādo tra/ dam expeditū melius qz alibi in si. huius ti. et ibi videbis. Glo. in v. vocant: h̄z duas partes. In p̄ma tacite querit et r̄ndet. In scda opponit

et vno mō soluit. Sz in tex. qz nepotes vocant si mul cū patruis. gl. querit an idē sit in bo. pos. cō/ tratabu. R̄ndet qz sic et bñ p tex. in. l. j. §. vocant ff. de p̄tratabu. Collige notant ex hac gl. qz nō solū ab intestato pcedit vt nepos succedat cum patruis et capiat locū patris: sz etiā ex testō. d. §. vo/ cant: et h̄ in. l. si defunctus. C. de suis et leg. Sz tu tertio amplia h̄c regulā habere locuz etiā in feudo vt sic nepos capiat locū patris: ita h̄ in. ti. d̄ succes. feu. in pn. et in. c. j. §. bis vo: de gradi. suc/ ces. in feu. Quarto amplia habere locū etiāz in iure p̄zonatus: vt p̄ Inno. in. c. cū bertoldus: ex tra de re iudi. Sz hanc regulā ita ampliātā limi/ ta nō habere locū qñ filij et nepotes veniret ex ti/ tulo fideicommissi: qz tunc p̄siderat affectio: et ne/ potes excludunt a patruis. Et ad hoc multū ex/ clamat Bal. tex. in. l. cū ita. §. si. ff. de leg. ij. Quā limitatōez ad regulā huius tex. p̄petuo tene cor/ di. In scda pte vbi glo. opponit de. l. iij. §. j. ff. de p̄tratub. et soluit qz ibi vnus nepos fuerat ad optatus in locuz patris alteri. Ista solutio impu/ gnat p scribētes vt refert hic Are. et dicit meli/ orē solutōez poni p gl. in. d. §. j. Tu aduerte: qz illa solutio nō v̄ bona cū ibi glo. velit qz loquat in nepotibus emancipatis: hic autē in nepotibus et filijs in ptate. Nā etiā ibi dicit de nepotibus et filijs in ptate h̄z de vno añqz adoptare f̄ fuisset facta emancipatio: tñ est retro secuta adoptio: et sic repositus in ptate: quare melior videt solutio qz ponit hic in glo. qz pat legitimus et n̄alis sp̄ ex/ cludit filiū suuz cum est in ptate patris: vt habet in. §. j. in v. ita demuz. §. co. et ibi vidimus. Pari mō sit in patre legitimo ibi vt excludat ille alter nepos qz fm iuris fictōez erat sibi filius mediāte adoptōe aut. Et h̄c rōez si bñ aduertat ponde/ rat ibi iuriscōsultus: et ibi vide.

**Cum autem** §. Conditio testō et ab he/ rede destituto ille ad here/ ditatem vocat qz destituti testamēti tpe ē pximi/ or h̄z post defunctū nascat dummō in vita cōce/ ptus: al̄s nec tpe nec filius adoptiuus a filio emā/ cipato aliq̄d ius in hereditate hnt. l. d. vsqz ad §. emancipati: h̄z al̄s sumēt scribentes. Primo nō ibi: eo tpe: qz qñ sit testm̄ vt qs dicat pximi/ or defuncto: inspiciē tps quo testm̄ destituit: se/ cus aut esset nullo facto testō: qz tūc inspiciē tps mortis: ita vidimus. §. in. §. j. in v. ita demū. Et hec solutio ponit in. §. pximus. j. de leg. ag. suc.

Scdo nō ibi: et h̄z: qz vt qs possit esse suus he/ res defuncto sufficit qz fuerit p̄ceptus in vita de/ functi: h̄z sit natus post mortē. Fac. §. q. mo. ius pa. po. sol. §. pe. qz vt nepos ex filio emancipato sit in ptate aut: sufficit qz p̄cipiat añ emancipatōz patris. Tertio nō ibi: mortuo patre eius: fm intellectū glo. qz de hoc iure nō transmittēbat qz/ rela ad filiū. p̄bat hic: qz nepos non h̄z q̄relā vt veniat ad hereditatē aut: sz expectat qz testm̄ de/ stituat. Et cū hoc p̄cor. tex. i. l. posthumus. §. si. ff. de inoffi. testa. in. l. cū mota. C. de trāsac. cū si. h̄odie vero vel qz sit p̄pata q̄rela v̄ nō trāsmit.



tif ad filios: vt. l. sanctimus: 7. l. siqs filiu in ff. C. de inoffi. te. s. de inoffi. te. in glo. si. l. ius ti. ibi la e dixi. Quarto no ibi in v. plane: 7. nunq ob liuiscaris q ille q nascit cuz fuerit pceptus post aut mortē nullo iure ad hereditatē eius pot ad mitti: 7. nullo iure cognatōis auum attingit. Et possz tibi esse honori nō solū in casu in quo loq tur: s; etiaz ad statuta loquentia de cognatis: 7. maxime in statutis odiosis: qz pcepti 7. nati post mortē aut nō sunt dicto auo cognati: imo plus videt posse dici q non pcederet etiā in statutis fauorabilibus p hunc tex. 7. l. ticius. ff. de suis 7. leg. 7. l. j. s. siqs pximior. ff. vñ cog. in. l. paulus. s. fi. de bo. liber. Sz ptra hūc tex. 7. filies videt casus exp̄ssus in. d. l. paulus. s. fi. vbi nepos pceptus post mortē aut admittit ad bo. pos. p̄trata bu. in hereditate liberti auti: vel liberti paterni. Nisi dicamus p nūc q ibi sum? in successione li bertoz: hic aut in successione aut vel parentis q rō est eadē cū dicto cōtra. l. q inrogatus. ff. d. pe. here. Sz p nūc pot dici q cū multe sint diffe rētie in eis succedēdi parētibus: 7. ius succedē di libertis etiā ista sit. Sz vna in. s. multis. j. de succes. lib. vbi fit successio in capita qd nō ē in he reditate parentū: ita etiā habet in. l. si libertus. s. si libertus. ff. de bo. liber. Est etiā alia qz patru? excludit nepotē in bonis liberti. d. s. si libertus: qd non ē in hereditate parentū: vt. s. pximo. s. Et hoc tene mēti ad limitatōez illius tex. Ad illud etiā accedit glo. j. q. j. c. sic vgeri: qd dicit q sufficit dare instantiā 7c. Ad illud aut qd dixi: q nepos pceptus post mortē aut nō admittit in statutis etiā fauorabilibus: vñ tex. in cōtrariū in d. l. paulus. s. fi. de bo. li. 7. tenet in termis Bar. in. l. itez p̄tor. ff. de suis 7. leg. lz ibi tex. vigeat in p̄trariū cum dicat q abusive dicunt nepotes q sunt pcepti post mortē aut. Strigo passum sic q in via disputādi nepos pceptus post mortem aut etiā in statutis fauorabilibus nō cōprehēdat p̄tra Bar. Bal. 7. Are. hic. Et p̄mo p hūc tex. q loquit etiā in fauorabilibus. Itē p. d. l. itez p̄ tor cū dicat q abusive dicunt nepotes: 7. statuta debēt intelligi p̄pe iuribus vulgaribus. In via aut decidēdi nō discederē a Bar. 7. Bal. pp co. ruz auctoritatē. Et rō quā dicit Bar. in. d. l. item p̄tor. s. q ille tex. 7. l. ticius loquunt in succeden do in hereditatibus: secus in alijs successioneibus pot retorqueri p̄tra ipm eodē mō. s. q. l. paulus s. fi. loquit in successione liberti: secus in alijs p ti. qd qf. iur. in ali. sta. Tu cogitab: qz nō inueni es ita dictū: 7. anqz viderē Are. ponderauit hūc tex. ad hoc: lz p Bar. faciat tex. hic duz dicit: Nisi aut: cū nō sint qstū ad hereditatē liberti. Quid nō ibi: s; nec ille: q ille q adoptat a filio emācipa to nullo mō attingit auū: nō solū de iure ciuili: s; etiā de iure p̄torio: qz cessat eqtas nālis. De qua in. s. j. p̄rio. Glo. in v. mortuo: hz duas pti culas. In p̄ma declarat text. In scda infert ex tex. Scda ibi: vñ p̄stat. Prima ē clara. Ex scda collige q lz de isto iure qrela non p̄pata ad suos

heredes trāsmittat: hodie tñ etiaz non p̄pata trāsmittit ad suos. Jura sunt in glo. 7. dixi. s. in iij. nō. ad tex. 7c. Glo. in v. tetigit: hz duas p ticular. In p̄ma reddit rōez ad tex. In scda q rit 7. rñdet. Prima ē clara. In scda dubitat an nepos natus 7. pceptus post mortē aut de iure autēticoz possit succedere ipi auo: 7. lz Placen. teneret q sic p. s. p̄mū: in autē. de here. ab intest. Tñ Jo. quē sequit Accur. hic tenet p̄trariū q nullo iure possit succedere talis nepos p. l. ticius ff. de suis 7. leg. in. l. j. s. si qs pximior. ff. vñ cog. 7. hanc opi. sequit p̄cise Bar. in. l. itē p̄tor. ff. de suis 7. leg. Et ē cōis opinio quā tene. Glo. in v. cognati. Primo exponit tex. Scdo facit vnā qstionē. Prima ps ē clara: qz dicit cognati. i. agna ti hoc ē dicere nepotes pcepti 7. nati post mortē aut nō vocant vt agnati nec vt cognati. Et rō ē qz ad remotōez generis sequit remotio sp̄ez. Istā rōez ponit glo. in. l. j. in fi. ff. d. suis 7. leg. po no exemplū: Tu nō es aial: ergo tu nō es hō: te net psequētia. Aut dicere glo. q nō est cognat nō ē agnatus cū cognatio sit genus: vt. j. d. cog. succel. in pn. In scda qrit an isti nepotes cōce pti 7. nati post mortē aut vocent saltē inf cognat tos. 7. lz vna opi. fuerit q sic: glo. tñ residet in cō trariū: 7. tenet opinionē Jo. p tex. in. d. l. j. s. siqs pximior. Et ad tex. allegatum p̄traria pte vi delz ad. l. j. in fi. ff. de suis 7. leg. rñdet q ibi loquit tur de pceptis in vita aut. Et idem sequit ibi gl. 7. ē cōmūnis opinio: lz sapiat quandā iniqtatē.

**Emancipati.** s. filij emācipati in pa rentū successione de iure. xij. tabu. nō cognoscant. De iure aut p̄torio p vñ liberi bonoz possessionem vna cū suis vo cant. h. d. vsqz ad. s. at bi. Primo nō ibi: Ju re ciuili: qz dicit intelligi de iure. xij. tabu. Nā ho die nō solū de iure p̄torio vocant emācipati: sed etiā de iure ciuili p ius autēticoz: vt in. s. nullaz in autē. de here. que ab inte. in autē. in successiōe C. de suis 7. leg. Et sic istud ius hodie est corre ptum. Scdo nō ibi: Neqz eni: q q nō ē in po testate nō pot dici suus heres: vel q desierit i vi ta esse in p̄tate: vel q nō potuerit nasci: 7. ita late vidimus. s. s. j. in v. ita demum: 7. v. posthumū. Si vero nunqz fuit in p̄tate tamē nasci potuit si post mortem nascat pur dī suus. d. v. posthumū Tertio nō ibi: qz in p̄tate: q esset rō q emanci pati nō cognoscebant. Quarto nō ibi: s; p̄tor q emācipati cognoscunt de iure p̄torio: sic illi q sunt in p̄tate: 7. motus ē p̄tor eqtate nālis: 7. hinc ē q solet allegari iste tex. q p̄tor sp̄ eqtate moue tur put als hz in. l. posthumus: 7. l. filio p̄terito ff. de inu. testa. Glo. in v. nullo iure: p̄mo de clarat tex. q isti emācipati nō solū nō admittū tur vt sui d iure ciuili: s; etiā vt agnati vel cogna ti vel p̄oni. Tene mēti istā glo. q filius emācipatus de iure ciuili nō admittit ad successiōē li bertī paterni: qd tene mēti ad ea q diximus in. s. s. pximior: qz nepotes pcepti 7. nati post mortē aut admittunt ad successiōem liberti tanqz p̄tor. i:



vt l. paulus. §. si. ff. de bo. liber. et tñ emancipati filij nō admittuntur fm istā glo. qd est menti tenendum ad ibi dicta. In scda pte q̄ ē ibi aliud: ecōtra glo. opponit de. §. si. j. ti. j. vbi p̄ succedit filio emancipato etiā de iure ciuili: et militat minor rō cū hereditas p̄ris sit magis debita filio q̄ ecōtra. l. cum rō. ff. de bo. dam. l. sc̄pto. ff. vñ lib. l. nā et si parētibus. ff. de inoffi. testa. Solue: l. gl. nō dicat hic q̄ ex quo p̄ emancipat filius et p̄dit ius p̄te p̄tatis et granat: in hoc cōuenit vt releuetur in succedēdo ip̄i filio emancipato: iuxta. l. cum q. ff. de iur. iur. S; filius q; fuit effectus sui iuris cōuenit vt grauetur in alio: ne. f. succedat p̄ri. vide in. d. §. si. Et adde ad istum. §. q̄ nōbilitē ponit Bal. in autē. ex causa: in. viij. col. C. de libe. p̄te.

**Alibi.** §. filij emancipati et ab alio arrogati ad p̄ris nālis hereditatē etiā de iure p̄torio nō vocātur: nisi añ eius mortē emancipati fuerint: qd si post mortē: et nālis et arrogatoris p̄ris successione deperdūt. h. d. Primo nō ibi nō admittūtur: q̄ filius emancipatus si tradat se in arrogatōz alteri nō pōt succedere p̄ri nāli etiā de iure p̄torio: vt p̄bat in tex. dum dicit: q̄ si liber: et est intelligendū si tpe mortis repit se i ad optiua familia. Et ad hoc p̄nt dari due rōnes. Prima q̄ duo vincula magis opentur q̄ vnuz: iuxta tex. in. §. hodie. §. de adop. nā hic cōcurrit emancipatio: deinde q̄ repit se in alterius p̄tate S; non vñ rō sufficiens cum p̄tor ponderet solū nālitatē que tolli nō pōt vinculis ciuilibus: vt. j. p̄ximo. §. Et nō pōt dari alia q̄ ex quo iste filius est in casu q̄ pōt succedere p̄ri arrogatori: igit̄ p̄tor nō curauit: s; bñ de emancipato q̄ ad alterius p̄ris successione nō veniret: et hinc ē q̄ tex. dicit q̄ si emancipet añ mortē p̄ris nālis succedit. Secundo nō ibi: extraneoz: q̄ emancipatus a patre arrogatore statim sibi efficit extraneus. Et rō ē q̄ illa agnatio p̄tracta p̄ arrogatōz statim emancipatōne secuta deperdit: vt in. §. seq. v. adoptiuū.

Tertio nō ibi: post mortē: q̄ si emancipatus arrogatus post mortē p̄ris nālis emancipet ab arrogatore p̄te abvtriusq; hereditate repellit. Et ex hoc vñ p̄fundū id qd dixi in p̄mo nō. in si. q̄ si p̄ emancipatōz ab arrogatore filius recuperat iura p̄ris nālis: ergo et hic: cuius tamē p̄trariū dicit.

Potes assignare duas rōnes. Primā q̄ cū in successione ab intestato inspiciamus tps mortis vt vidimus. §. in. §. cum autē: et. §. j. v. ita demum quo tpe erat penitus extraneus: et statim alijs fuit ius quesitū merito excludit̄ cuz post illud tps iura p̄ris nālis recuperat. Itē pōt dari alia: q̄ cū iam esset sibi p̄sum vt posset succedere p̄ri arrogatori sibi imputet q̄ p̄misit se emancipari cū nō cogere: vt nō. glo. §. q. mo. ius pa. po. sol. in glo. si. et. §. gñalit̄: in autē. q. mo. na. effi. sui. l. iste tex. videat limitari. j. eo. §. admonēdi: et dicitur in glo. in v. nō admittuntur. Quarto nō ibi: nōbilo magis: q̄ ista dicitio ponit negatiue: s; dicitio nihilominus ponit affirmatiue: vide glo. nō. ad hoc. §. q. nō ē p̄missa. fa. te. in p̄n. Glo. in v. non

admittuntur: h; duas pticulas: et in quilibet opposit In p̄ma duobus mōis soluit. In scda se remittit. Scda ibi: Itē. p̄ma solutio q̄ tū ad p̄mā p̄tē nō est bona. Scda sic: q̄ qñ filius dat in adoptiōne patri suo: vt ibi h; non vñ in aliena familia: sicut ecōtra qñ nepos ex filio emancipato dat in adoptōez auo: vt. d. l. iij. §. idemq; et. l. si. §. si. ff. eo. ti. Nec esset bōa alia solutio q̄ ibi p̄ adoptiōne nō transfret q̄ in p̄tatem: vt h; in. l. cū in adoptiuis in p̄n. C. de adoptio. Ad scdaz p̄tē dū glo. opponit de. l. pe. §. s; sigdez. C. de adop. vbi dicit tex. q̄ h; integra iura nature. Itē d; intelligi q̄ h; filius emancipatus ab altero arrogatus: et post mortē p̄ris nālis emancipatus nō vocet̄ ad bona p̄ris nālis p̄ caput vñ libe. vel vñ agna. vocat̄: tñ p̄ caput vñ cogna. ita intelligit gl. in. d. §. s; sigdem: et h; in. §. admonēdi. j. eo. Glo. in v. extraneoz: vnū facit: tacite q̄rit et r̄ndet: videlicet qd dicitur si filius emancipatus ab alio arrogatus exeat p̄tatez patris arrogatoris p̄ eius mortē: dicit vt in glo. et vide Are. sup. ea. Glo. in v. ad agnatos: h; duas pticulas. In p̄ma red dicit rōez ad tex. et bñ. In scda que ē ibi: si autē: tacite querit et tendit ad opponendum. Declara glo. sic. Si p̄ arrogator emanciparet filiū filius succederet patri nāli etiā q̄ alius posset succedere. Et sic vñ deperdere a voluntate patris arrogatoris an iste filius haberet succedere vel nō p̄tra l. illa institutio. ff. de here. insti. Joan. fab. impugnat hāc rōez vt refert Are. s; nescio qd dicant dic clare q̄ si emancipat in vita res ē clara q̄ filij veniūt: nō q̄ hoc deperdat a patre arrogatore: s; ex iuris dispōne. Si vero post mortē non obest agnatis q̄ statim admisi sunt ad successione: et si post mortē oparet̄ emancipatio p̄cederet argumentū glo. q̄ quodāmodo deperderet ab arbitrio patris arrogatoris an vellet admitti filios vel agnatos: et ita intelligas gl. ex qua collige q̄ vltima voluntas nō pōt esse captatoria vel deperdere ab alieno arbitrio: nō solū ex testō s; etiā ab intestato fm hanc glo. ad hoc nō.

**Ad minus ergo.** §. filij legitimi et nāles emancipati vocantur a p̄torio: nō autē adoptiuū emancipati. Idē est in bonoz possessione p̄tratabu. Et nāles et legitimi arrogati post mortē patris nālis emancipati: l; nō vocentur p̄ vñ libe. vel vñ agna. vocātur tñ p̄ vñ cogna. ad bōa patris nālis. h. d. Primo nō ibi: minus ergo: q̄ filij legitimi tñ nō iunāt a p̄toze sic nāles: et sic resultat q̄ duo vincula magis operantur q̄ vnū. fac. §. de adop. §. s; hodie. Secundo nō ibi: nālia: q̄ iura ciuilia nō p̄nt tollere nālia. Facit tex. in. l. iura sanguinis. ff. de re. iur. §. pe. §. de iur. na. gen. et ciuili. et. §. de leg. agna. tu. §. si. Tertio nō ibi: q̄ ius: q̄ sicut filius adoptiōnis adoptōe filiatōis iura acq̄rit: ita p̄ emancipatōez deperdit. Quarto nō ibi: eadē: q̄ filius adoptiuus emancipatus et p̄teritus nō admittitur ad p̄tratabu. sicut nāles emancipati. Quinto nō ibi: admonēdi: et hoc magis tene mēt: q̄ l; b 2



filij nales emancipati a patre adoptiuo post mortem patris nalis non admittantur ad bona patris nalis per bonorum possessionem vel vel agnati: vocantur tamen per vel cognati: quod tene metum ad limitatorem. §. at ibi: in v. post mortem. §. eo. ti. Glo. in v. adiuvant: tacite opponit et soluit de tex. i. l. ij. §. adoptiuus. ff. ad tertul. vbi adoptiuus emancipatus admittitur ad bona patris arrogatoris. Soluit gl. q. ibi est quod nepos fuit adoptatus ab uno quo casu cum concurrat duo vincula magis fauet istum filio adoptiuo quam alijs: iuxta. §. s. hodie. §. de adoptio. Glo. in v. institutis: hz tres partes. In prima tacite querit ad tex. et rñdet In scda infert ex pma. In tertia qrit et rñdet. Scda ibi: et hoc. Tertia ibi: si aut. Prima pars est clara. §. q. filijs institutis non datur pstratabu. Non est: quod cum habeant xij. tabu. non est opus pstratabu. vt. l. iij. §. siqs ex liberis. ff. de pstratabu. In scda infert q. vey est q. institutus non hz pstratabu. nisi sibi apiat via ab alio pterito. d. §. siqs ex liberis. In tertia querit dato q. vnus filius pteritus noluit pstratabulare tñ alius institutus potest: s. si institutus accipiat pstratabu. hz eas iure sibi tabu. hoc est: tenet pstratare oibus legata: ac si accepisset bo. pos. sibi tab. vt. l. nonnunq. ff. de lega. pstrata. et institutus cui est commissum edictum potest petere pstratabu. et non expectare q. pteritus pstratabulet. l. si post mortem. §. si. ff. de pstratabu. Collige ex hac vltima parte q. institutus vt possit intestare pstratabu. beneficium pteriti est necesse q. pteritus agnouerit saltem pstratabu. hz non sit psecutus. Et idem tenet glo. in. l. iij. §. siqs ex liberis. ff. de pstratabu. Et hoc vbi ibi sequi Bar. S. glo. in. d. l. si post mortem. §. si. tenet ptra. p. d. l. nonnunq. vbi vey esse casus. Et hoc tenet dñs Alex. in. l. ij. in. j. glo. C. de pstratab. et ita etiam est casus in. d. l. si post mortem. §. si. ibi dum dicit petat illi necne. et ita sequitur Are. hic: hz non alleget. d. §. si. vbi magis expresse pbat. Glo. in v. oportet: solum declarat tex. dum dicit q. masculi sunt nominati exheredandi: femine in ceteros. §. j. §. de exhe. libe. s. hanc glo. intelligas pcedere de iure antiquo: hodie vero est mutatum: quod ita debet exheredari femine vt masculi: vt. l. maximu vitium §. sancimus. C. de libe. pte. et in autem. vt cum de ap. pel. cog. §. aliud quoq. Et facit in autem. de her. ab intesta. in. §. nullam: cum nulla sit dñia in feminas et masculos in succedendo. Glo. in v. exhereditis: solum declarat tex. vbi dicit exhereditatis: volendo exemplificare in matre que non exheredit filios vt oportet cum eius pteritio habeat per exheredatione. §. si. §. de exhe. liber. qcqd dicat ista glo. iste tex. debz intelligi indistincte taz in matre q. in patre q. filios non exheredit vt dicit. Nec dicit restringi tex. ad matrem put glo. facit: imo fortius dico q. iste tex. est intelligendus tñ de patre et non de matre. pbat: q. v. eadez: loquitur quod pretor pollicetur bo. pos. pstratabu. liberis non institutis vel non exhereditatis vt oportet. Na termini pstratabuladi non cadunt in testam matris: vt. l. illud. §. ad testam. ff. de cōtratab. et sic cum reuerentia glo. non intellexit hanc

tex. iudicio meo. Nec Are. et alij cum transeant cum glo. C. Collige in pmissis ex ipa duo. Primo q. pteritio matris hz per exheredatione. Secundo q. ad testameta feminaz non datur cōtratabulas: vt iuribus in gl. allegatis. Ad primu renoco in dubiu que sit ratio q. pteritio matris hz per exheredatione et non patris. et breuiter Bar. in. l. in suis. ff. de lib. et post. sibi. dicit q. est: quod de matre in filiu non cōtinuat dñu bonorum sicut de patre in filiu: cum matris non habeat filium in pstate et per consequens suu herede. §. ceteri. §. de here. q. et dif. s. in patre cum continuet dñu in filiu rōe suitatis est necesse q. pater plus puet filiu: et deinde alteri potest dare. Ista ratio Bar. hz sit colorata et videat habere saporē tñ non vey q. possit pcedere. Primo: quod sequeret inconueniens q. sine hereditate nulla essent bona: pteritio filij non redderet testam nullu: quod videtur esse cōtra tex. in. l. liber tus q. soluendo. ff. de bo. libe. Et facit tex. in. l. si de functus. C. arbi. tute. q. q. potest dñari et c. Itē sequeret inconueniens q. emancipatus pteritus habere tur per exheredato cum in eum non continuet dñu: quod est falsum p iura vulgaria et cōtra. l. naz absur dum. ff. de bo. liber. et l. existimo. ff. de vbo. ob. Tertio sequeret q. filius a patre milite pteritus diceret nullu: quod eadez ratio in eo viget. quod est cōtra l. sicut certi. C. de testa. mi. Itē si pater filio relinqueret legitimam oporteret ipsum in residuo exheredare cum oibus bonorum cōtinuet dñu quod est falsum: vt l. papinianus. §. qm aut q. tra. ff. de inoffi. te. Et si dicat relinquendo q. tam videtur a residuo exheredare. Ista ratio confundit per tex. in. l. paulus rñdit: in. §. si. ff. de bo. liber. ibi: quis filij. Itē si hoc fuisset vey iura olim non fecissent differentiam in pteritioz masculi et femine: cōtra. l. maximuz vitium. ff. de liber. pter. cum in vtrunq. continueret dñu. s. masculu et femina. Ad scdm q. ad testam feminaz non datur cōtratabu. assignantur due rationes. Vna tex. in. l. illud. §. ad testam. ff. de cōtratabu. videtur quod femine non hnt suos heredes. Alia est glo. ibi: quod cum pteritio matris habeat per exheredatione. §. matris. §. de exhe. libe. s. exhereditatis non datur cōtratab. l. non putauit in pn. ff. de cōtratab. Prima ratio non videtur bona: quod cōtratabule dantur emancipatis. l. j. §. sui. et per totum. ff. de cōtratabu. et tñ filij emancipati non sunt sui. §. emancipati. §. eo. Vñ declaro sic q. ex quo filij emancipati hnt obstaculu emancipatiois vt possint venire cum non videant sui pretor facit ipsos haberi per suis put dicit in. d. §. emancipati. Et facit: quod magis est facili res reuertit ad pristinu statū: vt. l. emancipati habeant per non emancipatis: et videant esse in pstate: sed in femina non potest remoueri obstaculum cum nunq. filios in pstate habuerit. §. ceteri. §. de here. qua. et dif. §. femie. §. de adop. et sic etiaz pretor non potest fingere eos esse in pstate matris cum extrema non sint habilia. vide Bar. in. d. §. ad testameta: et videas qualiter fuit expedita ista glosella. Glo. in v. in pstate: querit tacite ad tex. et respondet sibi varias opiniones videtur q. vbi hic in tex. dicit q. filijs in pstate datur cōtratabulas



fm Martinū dicitur intelligi qd alij filij emancipati  
sunt preteriti & committat edictū filijs i ptate. l. iij.  
§. siqs ex liberis. ff. de cōtratabu. & alio mō non  
possit pcedere. S3 Jo. glo. tenet contra. qd pos  
sit ex se habere cōtratabu. filius in ptate preteri  
tus & qd possit dicere nullū: vt. l. si duo in pn. ff.  
de lega. prestā. l. maximū vitūz. §. sancimus. C.  
de libe. prete. & cū hac opinione residet hic glo. &  
idez sequit in. l. maximū vitūz. §. sancimus: in v.  
suus. Ex hoc resultat difficultas qd si filius in  
ptate ē preteritus cum testm sit ipso iure nulluz  
iuxta. l. j. ff. de iniur. testa. & in pn. §. de exhere. li  
be. sequit qd nō pōt dari cōtratabulas ex eo: qz  
vt denē cōtratabule d3 cē tale testm ex quo pos  
sit adiri hereditas. l. qd vulgo. ff. de cōtratabu. l.  
nā & si. v. post defectum. ff. de iniur. testa. Unde  
Bar. in. l. is qd in ptate in pn. de lega. prestā. post  
multa cōcludit qd iure ciuili bñ est nullū testm  
s3 nō de iure pretorio oio: qz filio approbāte te  
neret. l. filio preterito. ff. de iniur. testa. & ita ē in  
telligēdus tex. hic & glo. sup quo vide Bar. in. d.  
l. filio preterito: & in iurib' pzeallegatis. Glo.  
in v. repellit: h3 tres pticulas. In pma declarat  
tex. In scda tacite querit & rñdet. In tertia op  
ponit & remissiuē soluit. Scda ibi: nisi sint. Ter  
tia ibi: itē contra. Ex scda collige qd filij adopti  
uī instituti pnt cōtratabulare si ab alijs filijs pre  
teritis cōmittat edictū: vt. l. nō putauit. §. in ad  
op. ff. de pstratabu. qd intellige vt ibi d3 & in. §. s3  
si: & in. §. vt aut. qz si filius adoptiuus alteri da  
ret in adoptōez & esset institutus a pmo pze ad  
optiuo nō posset cōmitti supra edictū: qz isto ca  
su ē penitus extraneus. d. §. vt aut. S3 tūc con  
tra hoc opponit glo. d. l. iij. §. siqs ex filio. ff. d. cō  
tratabu. Solutio ē: qz ibi fuit nepos datus i ad  
optōez pzi suo pus emācipato: quo casu nō v3 es  
se in extranea familia: & etiā eius pat fuisset ad  
missus vt dicē ibi tex. fac ad hoc tex. in. l. ij. §. ad  
optiuū. ff. ad tertul. zc.

**Sed ea omnia** §. filius adoptiuus nō  
possit ab intestato patri adoptiuo succedere: sed  
ex testō nihil iuris h3 nisi ab ascendente nāli ad  
optē: vel sui iuris existēs arroget. h. d. vsqz ad  
§. itē vetustas. Primo nō ibi: Inuenimus: qd  
non ē admittenda via & casus vbi filius veniret  
fraudādus successione parentū cū hoc dicitur eq  
tas nālis: iuxta. l. cū rō. ff. de bo. dam. & l. scripto  
ff. vñ libe. Et facit iste tex. qd nō sit bona cautela  
qd filio auferat legitima: puta si pat oia bona sua  
pmittat vni tertio ex titulo oneroso & pciuz bo  
noz psummat in vita cū legitia debeat deducto  
ere alieno. l. papinianus. §. qrtā. ff. de inoffi. test.  
De q cautela habet p Bar. & Dy. in. l. heredita  
rium. ff. de bo. auc. iud. poss. l3 ipi pcludāt ibi qd  
nō sit bōa cautela p tex. in. l. si. ff. si qd in frau. pa.  
& p alienatōez oiu3 bonoz psumit fraus: l3 non  
pbeť animus fraudādū: vt. l. oēs. §. lucius. ff. de  
bis q in frau. cre. Et l3. d. l. si. si qd in frau. pa. lo  
quat in filio adoptiuo: tñ a fortio rī h3 locū in si

lio nāli cui ē magis debita hereditas patris: iux  
ta ea qd diximus in. §. minus ergo. §. co. Et qd nō  
sit bōa cautela videt seq Bar. in. l. nō vsqz adeo  
ff. siqs a parē. sue. manu. l3 multū obstat ad. d. l.  
si. Idē tenet Ludo. de roma i. ij. li. singu. in sin.  
lxxxiiij. S3 in pstrariū videt tenere Bal. in. l. ij  
in. j. q. C. si qd i frau. pa. qd expse pcludit qd actio  
reuocatoria videt Fauiana vel Caluissiana nō  
habeat locū in alienatis a patre titulo oneroso. d.  
l. nō vsqz adeo. l3 dicat canonistas tenere cōtra  
riū in. c. raynūcius: de testa. Finalitē pcluderē sic  
qd si alienatio fuit facta a patre ex cā donationis  
tūc possit reuocari p querelā inofficose donatio  
nis: si vero ex titulo oneroso putavenditōis tūc  
nō possit reuocari: & cautela pcederet. S3 mul  
tū dānabile esset tenere in pctica & auferre bo  
na filijs debita: & forte sine restōne aia esset inuo  
luta: vide in locis pallegetis zc. Scdo nō ibi  
qñ parens: qd filius. adoptatus nō trāsit in ptā  
tem adoptātis. p cordat. §. d. adop. in pn. & d. l.  
cum in adoptiuis. Tertio nō ibi: integra iura  
qd filius adoptatus nō pdit iura patris naturalē  
vt in locis pallegetis. Quarto nō ibi: ab inte  
stato: qd filius. adoptatus p adoptōez psequit vt  
possit adoptiuo patri ab intestato succedere zc.

Quinto nō ibi: testō: qd filius. adoptatus si  
pat adeptiuus testat nō h3 aliqd remediū vt  
veniat ptra dictū testm si nihil relinquit sibi cuz  
ad hoc non teneat: vt habet in. d. l. cū in adopti  
uis §. s3 ne articulum. C. de adop. Et p hoc nō  
vnā differentia inē cāz testati & cāz intestati zc.

Sexto nō ibi: in nostra: qd filius familias dat  
in adoptōez auo matno vel patno transit in po  
testate pzi adoptiuū: vt habet. §. de adop. §. s3  
hodie. & quo ad modū succedēdi idē est quod in  
filio arrogato zc. Glo. in v. vocabant: tacite  
opponit ptra tex. & respondet. Nam d3 in tex.  
qd olim filij adoptiuū poterant facile deuenire vt  
vtriusqz parentis successionem perderēt. gl. dicē  
qd idem pōt esse hodie si nepos adoptat ab auo.  
Rñdet glo. qd auus tenet relinqre quartā vt fit  
in filio arrogato: & sic nō pdit vtriusqz successio  
nē. Ista gl. videt psupponere qd auus qd adopta  
uit nepotē si ipz emācipat etiā p emācipatōez te  
net ei relinqre qrtā. hinc sumpta occasiōe Jo.  
fab. hic repēdit hanc glo. & pstrariū tenet glo.  
in. l. pe. C. de adop. qz imputet sibi nepos qd pmi  
sit se emācipari cū nō cogeret. Primo ista gl.  
pōt saluari si fuit iniusta cā emancipatiōis: vt. §.  
s3 si. §. de adop. & ita saluabā dñ effem nouitius.  
S3 si bñ aduertat nō meruit repēhēdi clare lo  
quēdo: qz filio arrogato ita demū pat arrogatoz  
tenet quartā ptem relinquare si fuit iniusta cau  
sa emancipatiōis als nō: s3 tenet restituere bona  
sua. l. ij. & ibi glo. C. de adop. Ita etiā voluit in  
telligere glo. in nepote adoptato ab auo cū ipm  
equipet filio arrogato: qz allegat vñculū in. nra  
hic. & glo. est intelligenda fm. l. quā allegat iuxta  
Bar. in. l. non solū. §. si liberatōis vba. ff. de libe.  
lega. Nec ē dicendū qd glo. ita de facili errat &  
b3



nō meruit ita arroganē & tortuose rēphēdi meo iudicio. Glo. in v. p̄māssisset: querit ad tex. an filius dum ē in adoptōe nō p̄maneat in ptāte patris naturalis. & r̄ndet q̄ sic. S̄z que fuerit rō q̄ mouerit glo. ad dubitandū: de hoc ego dicerem q̄ in tex. dicit: atq̄ si in ptāte rē. quasi tex. ostendat p̄ma facie q̄ p̄ quandā viāz filius remaneat in ptāte patris naturalis. vñ collige ex ip̄a iuncto tex. q̄ dicitio atq̄ nō est ostensua fictiōis: s̄z omnimode veritatis de iure & de facto rē. Glo. in v. t̄m̄mō: h̄z duas ptes put duas facit nō. q̄. Sc̄da ibi: itē nunqd. Querit p̄mo glo. an filius adoptiuus possit patrē adoptiuuz in ius vocare sine venia. glo. nō r̄ndet clare ad hoc cū p̄us querat de alio & p̄fuse r̄ndeat. Ad hāc p̄mā. q̄. fieri pōt vnū argumentū difficile: videlz q̄ cū olim filius adoptiuus esset in ptāte adoptantis iure patrie ptātis ip̄m p̄ez sine venia non vocabatur: vt. l. adoptiuus in p̄n. ff. de in ius vo. S̄z cū hodie sit p̄trariū: q̄ nō transit in ptāte adoptantis & cessat ius ptātis & rō fundamētalis q̄ ē fundata. d. l. adoptiuus: ergo remaneat p̄ claro q̄ hodie possit vocari sine venia. Item v̄zget iste tex. cum alijs filibus dū dicit itēgra iura seruari p̄i nālī. Tertio v̄zget dicitio taxatiua t̄m̄mō siue exclusiua alioz casuū: vt sic adoptio in filiofa. n̄ op̄et nisi effectū succedendi ab intestato. & hanc opinionē tenuit Azo. vt refert gl. in. d. l. adoptiuus in glo. in v. peculiū: & glo. in. l. pe. §. s̄z siq̄dez in glo. in v. tantūmō. C. de adop. De. aut tenuit p̄trariū cum quo v̄z adherere glo. in locis p̄allegatis. Et idem tenet glo. in. l. senatoris filius. ff. de senator. & dicit dñs Alex. in. d. l. adoptiuus q̄ hanc sc̄daz opinionē sequunt cōit̄ doc. Et ad illud argumentū de dicitōe tantūmō v̄z ip̄e r̄ndet re ibi q̄ text. hic r. d. §. s̄z siq̄dē restringunt quo ad modū succedēdi: nō quo ad alia. S̄z cū reuerentia ip̄e nō aduertit ad tex. q̄ magis strigit ibi dū dicit: Intēgra iura seruari atq̄ si in potestate p̄is p̄mansisset nec penitus adoptio fuerit s̄z secuta nisi in hoc tantūmō casu. Pōdera tertio loco hunc tex. ibi: nec penitus: q̄ manifeste ostēdit q̄ adoptio nō op̄at alium effectum hodie q̄ succedēdi ab intestato. Itē facit aliud: q̄ cessante rōe. l. cessat. l. cum cessante: de appel. l. adigere §. q̄uis: de iure pat. & maxime q̄n̄ rō disponit de l. iuxta Bal. i. §. decedēte: in autē. q̄. feu. da. pos. Stringo passum sic q̄ in viā disputādī filius adoptiuus pōt vocare p̄ez in ius sine venia attento potissimē illo fundamēto: q̄ cessat rō vbi est fundata. l. adoptiuus. S̄z in p̄sulēdo non ē recedendū a cōmuni opinione cū dūz sit p̄tra stimuluz calcitrare: iuxta gl. in autē. ad hec. C. d. v̄sur. Facit p̄ cōmuni opinione: q̄ cuiusq̄ debet reuerentia nō pōt in ius vocari sine venia. l. ḡnālī. ff. de in ius vo. s̄z p̄i adoptiuo debet reuerentia ergo. Item filius emācipatus etiā q̄ nō sit in potestate nō pōt p̄ez in ius vocare sine venia. l. si. C. de in ius vo. Eodem mō dicamus in filio adoptiuo esto q̄ nō transeat in ptāte. S̄z his fun-

damentis pōt de facili r̄nderi. Nā filij nāles ex p̄cepto. l. in edicto p̄toris nō iure ptātis in ius nō vocāt: s̄z filius adoptiuus nō vocabat rōe patrie ptātis. Ad. l. ḡnālī r̄ndet q̄ d̄z intelligi d̄ p̄sonis in edicto p̄toris p̄tentis: & ita ibi intelligit glo. Nā als sequeret̄ absurdūz q̄ clerici nō possent in ius vocari cum ip̄is debeat reuerentia: & si miles p̄fone put sunt senes q̄bus etiā reuerentia debemus. l. sp. ff. de iur. immu. Et adde p̄tra cōmunē opinionē tex. in. §. s̄z hodie. §. de adop. dum dicit: Nec quicq̄ ad p̄ez adoptiuū trāsit. vñ in viā disputādī intrepide pōt teneri ista conclusio. Quo ad sc̄daz. q̄ an pat̄ adoptiuus teneat alere filiū adoptiuū: gl. v̄z determinare q̄ nō p̄ hūc tex. ibi: penitus & tantūmō. Are. hic refidet cum Jo. fab. q̄ si ip̄e filius op̄at p̄i adoptiuo q̄ tunc ab eo d̄z ali: iuxta nō. p̄ gl. in. l. sicut. ff. de op. liber. Item facit: q̄ alimēta nō p̄stant ex eo q̄ quis sit in potestate cū etiā emancipatis p̄stent: vt. l. siq̄s a liberis in p̄n. ff. de liber. agno. & vult glo. §. de pa. po. §. ius aut. Eodem mō dicamus in adoptiuis filijs etiā q̄ nō sint in ptāte. Itē Are. allegat tex. in. l. §. j. ff. de tu. & rō. dist. & ar. l. q̄ filii. ff. vbi pupil. educ. de. S̄z v̄ltra oēs credo q̄ ad hoc sit tex. q̄ facit in termis in. l. pe. §. omnia iḡt. C. de adop. ibi dū dicit: Et ip̄e possit p̄desse p̄i nālī & ab eo debita p̄cipe nālīa. vñ ille tex. vult in termis q̄ debeat ali a p̄ze nālī & illi querat cum nō exiuerit ptātem: iuxta. l. placet ff. de acq. here. & alere filiū est officii & debitū nālē: & descendit ex pietate: iuxta tex. in. l. siq̄s a liberis. §. nō tantū: & §. a milite: & §. seq. ff. de liber. agno. & §. de iur. na. gen. & civi. in p̄n. facit tex. in l. scripto in si. ff. vñ liber. cum si. Et sic p̄clude q̄ pat̄ adoptiuus nō tenet alere filiū adoptiuū: s̄z istud onus incumbit p̄i nālī: maxime p̄ tex. in. d. l. pe. §. omnia iḡt. Et ē expedita hec glo. Glo. in v. ab intestato: h̄z duas p̄ticularas: & in qualibet tacite querit & r̄ndet. Sc̄da ibi: nō t̄n. In p̄ma querit an filius adoptiuus succedat ab intestato p̄i adoptiuo stātibus alijs nālībus. Et dicit q̄ sic & bñ p̄ tex. in. l. si te. C. d. suis & leg. In sc̄da iterum q̄rit an succedat filius adoptiuus alijs consanguineis p̄is adoptiuū: & dicit q̄ nō. l. p. §. s̄z si q̄dē. C. de adop. Et dē Are. i hac gl. q̄ addit aliqua ad māz: nec sunt alia in hoc. §.

**Item vetustas** §. Olim nepotes ex filia vel p̄nepotes ex nepotibus succedebāt post agnatos demū cuz alijs descendētibus ablata tertia pte a m̄re vel auia: & ablata q̄rta ab agnatis. Hodie vero sine aliq̄ diminutōe simul cū alijs descendētibus ex masculo succedūt in stirpes non in capita. h. d. v̄sq̄ in si. ti. Primo nō ibi: cōtra nāz: q̄ iniuriosum ē diligere plus filios natos ex masculo q̄ ex femina. Facit. l. maximū vitii. C. de liber. p̄te. & dicitur cū accusatores nature q̄ diligunt plus masculos q̄ feminas. S̄z rō. d. l. maximū vitii: loquit̄ in filijs & t̄n̄ hic impator ponderat etiā illā in nepotibus ex filia. S̄z pōt bñ reddi rō q̄ magis di-

legat nepo  
lia ex quo  
fi. cum si.  
aut mat̄  
lia dicit  
S̄z an fil  
se ex ali  
circa p̄  
Bar. in. l.  
mēti. S̄  
one nepo  
lo s̄z etiā  
dicens men  
vt minus  
tertia & q̄  
minis ex  
diminutō  
§. cuz filii  
Quart  
filia exclu  
stirpes: in  
sio in stirp  
eo. Nō t̄n  
fi. que op̄  
inē descen  
les succed  
dendū. j.  
huius titi  
na veniāt  
cum hic v̄  
nepotes  
ex filijs m  
tia seruis  
eo. Ad h  
ne. C. de s  
circa finen  
gis congr  
seruare. l.  
transact. i  
noco in o  
lij fratri n  
ter istos fil  
ad hoc dū  
do vt veri  
tes. Et  
q̄ fiat succ  
C. de leg. l.  
guineos. §.  
nem Azo.  
te. C. de leg  
Azo. & Ya  
agnati. P̄  
fratres fr  
git tex. in  
v̄. heredit  
Azo. non  
trum succ  
pita per ill  
§. hoc etiā  
neyt supā



ligat nepos ex filio ex quo est in p̄tate aut q̄s ex filia ex quo p̄tis familiā sequit̄: vt. s̄. de pa. pot. in fi. cum si. Et p̄ talē nepotē non p̄seruat̄ domus aut mānū. Et de hoc q̄ filius natus ex filio v̄l filia dicat̄ nepos: claz̄ est hic et oīa iura clamant. S̄z an filius fratris dicat̄ nepos nō p̄bat̄ exp̄s se ex aliqua lege t̄n̄ de iure canonico ē tex. in. c. i. circa p̄n. de sc̄sina. li. vi. quem ad hoc exclamat Bar. in. l. si instituta. §. pe. ff. de inoffi. testa. tene mētī. Sc̄do nō ibi: s̄z cū nepotes: q̄ appellatiōne nepotis venit nō solū nepos ex filio masculino s̄z etiā ex femia: q̄d tene mētī ad statutum faciēns mentiōez de nepotibus. Tertio nō ibi: vt minus tertia: in v̄. s̄z vt aliq̄d: q̄ q̄d d̄z hic de tertia et q̄rta ē hodie correctū: q̄z nepotes ex feminis excludūt agnatos oīo et veniunt sine aliq̄ diminutiōe. et de istis tertia et quarta: dixi tibi in §. cuz filius in p̄mo nō. s̄. eo. et ibi omnino vide. Quarto nō ibi: n̄ra autē: q̄ hodie nepotes ex filia excludūt agnatos. Quinto nō ibi: sed in stirpes: iuncta glo. q̄ in̄ descendentes sit successio in stirpes nō in capita put̄ d̄z in. §. cū filius. s̄. eo. Non sunt aliq̄e glo. digne recitatōe nisi gl. fi. que opponit et soluit: et finalit̄ ex ea colligit̄ q̄ in̄ descendentes succedit̄ in stirpes: in̄ collaterales succedit̄ in capita: vide glo. in. §. hoc etiā addendū. j. ti. j. et c̄. Duo restant vidēda in calce huius tituli. Primo an descendentes ex femina veniāt simul cum descēdentibus ex masculino cum hic videat̄ innuī p̄trariū. S̄z r̄nde clare q̄ nepotes ex filiabus veniūt simul cū nepotibus ex filiis masculis: q̄z hodie nō remanet differentia sexus et capiunt locū parentū. §. cū filius. s̄. eo. Ad hoc sunt tex. aperti in auten. in successione. C. de suis et leg. et in auten. de here. ab intest. circa finem p̄ncipij. Secundo: quia nihil magis congruit fidei humane q̄ ea que placuerunt seruare. l. j. in p̄n. ff. de pact. l. non minorē. C. de transact. igitur intendo p̄missa seruare. Et reuoco in dubium si morit̄ vnus patruus et sunt filij fratrum nec sunt alij patruū: an fiat successio inter istos filios fratrum in capita vel in stirpes. Et ad hoc dubiū quod est arduum et de pane lucrādo vt veritas dilucidius attingat̄ arguam ad p̄tes. Et p̄mo capio opinionem Azo. qui vult q̄ fiat successio in capita: vt ip̄e notat in summa C. de leg. heredi. et refert Bar. in. l. post consanguineos. §. agnati. ff. de suis et leg. Hanc opinionem Azo. recitat etiam Accur. in auten. cessante. C. de leg. here. et secutus fuit Hofre. discipul⁹ Azo. et Jaco. Butri. vt refert Bar. in dicto. §. agnati. Pro hac opinione facit tex. in autē. post fratres fratrumq̄. C. de leg. here. Item stringit̄ tex. in dicta. l. post consanguineos. §. agnati: v̄. hereditas. vbi videtur esse casus p̄ opinione Azo. non cauillando tex. quia filij duorum fratrum succedentes patruo inter se succedūt in capita per illum tex. Quarto videtur casus in §. hoc etiā addendū. j. ti. p̄mo. Et attende sane vt supra p̄posui questionē: quia opinio Azo.

loquit̄ quando filij fratrum succedunt vni patruo et veniunt inter se sine alio patruo. Nam quando succederēt cum aliquo patruo alteri patruo: tunc fateret̄ ip̄e q̄ fieret successio in stirpes et istud videtur esse de mente iuris ex ratione v̄z gente: quia quando extant patruū et filij alterius fratris non possunt vocari in capita: quia eorum patruū sunt p̄ximiores: et nisi caperēt locum patruū eorum non possent venire: iuxta. §. cum filius. s̄. eo. Sed certū est q̄ eorum parentes plus non habuissent: merito ip̄i qui in eorum locū succedunt plus habere non possunt iuribus vulgaribus. Hanc opinionem Azo. secutus est Bal. in dicta auten. cessante: maxime p̄ tex. in dicta. l. post consanguineos: in v̄. hereditas: et p̄ tex. in dicta auten. cessante. quia si filij fratrum succedendo cum patruis vocantur in stirpes: ergo succedendo inter se sine patruis veniunt in capita. Item et sexto hoc non reperit̄ hodie correctus p̄ius autenticorum: et iam erat p̄sum p̄ ius fitorum et Codicū: ergo stet firmum: argu. l. sancimus. C. de testamen. cum similibus. Hanc etiā opinionem sequit̄ Salice. in dicta auten. cessante: et dominus Flozianus. Et sic videtis quātis sit fulcita auctoritatibus et c̄. In contrariam partem tenuit Accur. discipulus Azo. vt patet in dicta auten. cessante: et in. l. j. in fi. ff. si pars heredi. peta. Tandem secutus ē Pet. Cy. et Dy. in dicta autē. cessante. Et post ip̄os late sequit̄ Bar. in dicto. §. agnati. Tandem sequit̄ Jaco. de Bel. in. §. si vero. in auten. de here. ab intesta. Idem tenet Accur. in. §. sui autem: in auten. eo. ti. Et p̄ hac pte videtur stringere tex. in. d. autē. post fratres. vbi dicit̄ in terminis q̄ fratres et filij fratrum inter se indistincte succedunt in stirpes. Nec ponderat an veniant cum patruis vel non. Deinde subdit q̄ alij succedunt in capita: et p̄ hoc patet q̄ lz supra fuerit adductus ille tex. p̄ opinione Azo. tamē facit contra ita inducendū: ita dicit̄ tex. in. §. si vero neq̄: in auten. de here. ab intesta. ibi: nec filios fratrum. vt sic ibi sit casus q̄ filij fratrum vocent̄ in stirpes: et post ip̄os vocent̄ in capita. Tertio fm Bar. in. d. §. agnati: resultaret absurdum: quia dato q̄ eēt ius fratris et filij ex fratribus q̄ vellent succedere: filij fratrum succederent in capita: et patruus haberet tertiā: contra. l. nam absurdū. de bo. liber. Quarto fm Are. p̄ hac parte facit tex. hic in fi. vbi nepotes succedentes sine patruis veniūt in stirpes vt ip̄e notat hic. S̄z miroz de grossitie sua: quia hic sumus in terminis quando descendentes succedunt ascendentibus: s̄z questio nostra versat̄ quando succedit̄ inter transuersales Et lz p̄ hac parte possent plures alij tex. allegari: et sit fulcita vt patet magnis auctoritatibus. Tamen stringēdo passum in puncto iuris: et sic in via disputandi tenerē semper cum opinione Azo. contra Accur. Bar. et sequaces: videlz q̄ nepotes isti succedant in capita quādo non veniunt cum patruis p̄ iura superius allegata. Et



iura p opinione Accursij & Bar. pöt responde  
ri faciliter & subtiliter intiendo: meo iudicio v  
gent contra ipos. Nam vbi dicit in. d. autē. post  
fratres fratruq; filios. hic ē vna oratio que dat  
intelligere ipos filios fratrum succedere simul  
cum patruis: & cū sit vna oratio facit eos simul  
intelligi & vocari: arg. tex. in. l. mentio. ff. de lega.  
ij. Nam si tex. voluisset q; etiam filij fratruq; suc  
cedant in stirpes distincte posuisset & sub diuer  
sa oratione. Et eodem mō est responsum ad. §.  
si vero neq; vbi Bar. dicit esse casuz. Item nō  
est sumenda implicatio ex tacito & subaudito qñ  
venit in correctionem iuris antiqui: vt est glo. §.  
in. c. cupientes. §. quod si per viginti. in v. petere  
de elec. li. vi. C. Ad inconueniēs Bar. respon  
deo q; non pcedit: quia cum filij succedunt cum  
patruo veniūt ex iuris privilegio & capiūt locuz  
patrum put dicit tex. ad litteraz in. §. huiusmōi  
in auten. de here. ab intesta. & sic nō possunt plus  
capere q; eorum pater cepisset. Sed quando so  
li reperiunt nec veniunt cum patruis: tūc equa  
liter debent venire fm numerum personarū: &  
sic in capita. Sed vltra supradicta contra Bar.  
& sequaces mihi videtur q; sit tex. in indiuiduo:  
in. d. §. huiusmōi: de here. que ab intesta. inducē  
do vt. j. Nam ibi dicitur q; ita demum filij fra  
trum capiunt locum patrum si veniūt cum pa  
truis vel tertijs: ergo sequitur correlariū q; quā  
do soli veniunt: quia non reperiuntur patruū nō  
vocantur in locum patrum. Tūc succedit aliud  
correlariū q; tales nepotes nō possint vocari  
in stirpes: sed debent in capita vocari. Pro hoc  
adduco tex. qui nō potest aufugi in. §. cum filius  
in v. & quia. §. eo. ti. vbi dicit tex. q; cum nepotes  
vocentur in locum parentum conuenit vt fiat  
successio in stirpes: ergo per illam rationē quan  
do non capitur locus patris debet fieri successio  
in capita: sed si non veniunt cum patruis isti ne  
potes nunq; capiunt locum patris: dicto. §. hu  
iusmōi: ergo de pmo ad vltimuz inter nepotes  
non succedentes cum patruis debet fieri in capi  
ta successio. Et miroz q; isti antiqui patres non  
ponderauerint istud fundamentum quod est in  
euitabile: & videtur mihi q; rem in indiuiduo de  
terminet. Item cōtra Bar. & sequaces stringit  
§. si vero neq; inductus vt. j. dicam. Nam dicit  
tex. si vero neq; fratres neq; filios fratruq; sicut  
diximus defunctus reliquerit. Pōdero verba  
sicut diximus: quia refert se ad. §. si autem: & §.  
huiusmōi vero: vbi dixerat imperator quando  
nepotes veniunt cum patruis: quia tūc succe  
dunt in stirpes vt ibi dicitur: ergo si nō reperiū  
tur venire sicut iam erat dictum: tūc veniant  
in capita per id quod sequitur in dicto. §. si vero  
Item pōdero verbum reliquerit: quia facit vnā  
orationem vt sic: si defunctus nō reliquit fratres  
vel filios fratrum coniūctim: arg. dicta. l. mentio  
ff. de lega. ij. vbi verbum lego in fine positum fa  
cit illos legatarios verbis coniūctos put ibi in  
telligit Pau. de cas. ex eo: quia est vna oratio ita

dicamus in terminis: dicto. §. si vero: & dicta au  
ten. post fratres. Et ita intelligendo & speculan  
do subtiliter illi tex. faciunt p opinione Azo. p  
quo vt iam est dictum est casus in dicto. §. agna  
ti qui nō reperitur correctus. Elicias primo  
vnā cōclusionem clarā q; inter descendētes  
semper sit successio in stirpes: vt dixi. §. eo. §. cuz  
filius: cū filibus. Secūda cōclusio in qua oēs  
concordāt est: q; inter transuersales vt inter ne  
potes venientes cum patruis succeditur etiam  
in stirpes. Tercia cōclusio in via disputandī:  
q; inter nepotes solos succedētes patruo fiat suc  
cessio in capita. Quarta cōclusio q; inter ali  
os transuersales fiat successio in capita: & in hac  
omnes concordant: & probatur in dicta auten.  
post fratres fratrumq; & in corpore vnde sumit  
ur: & in. §. hoc etiam addendum. j. ti. j. Quā  
tum ad tertiam cōclusionem in practica duruz  
esset obtinere cōtra Accur. Bar. & sequaces q;  
quid sit in puncto iuris clausis oculis sequerer  
opinionem Azo. per iura superius allegata. Et  
per hec cū laude dei & eius gloriose matris red  
do expeditum hūc vtilissimum titulum: in quo  
si quid boni dictum est deo & matri ascribatur.  
si qd vero reprehēsiōe dignū vestris humanis  
simis iudicijs castigādum reseruo. Laus deo.

### Sequitur Rubrica de Gradibus.

Cōtinuatur hoc ordine: Quia visum est de  
successione agnatorum vel cognatorum in titu  
lis precedētibus: verum quia cōtingit q; aliquā  
do vnus cognatus reperitur proximior alteri: &  
etiam in agnatis: ideo est posita rubrica de Gra  
dibus. Vel secundo sic: quia solet fieri succes  
sio de iure. xij. tabula. vsq; ad decimum graduz  
vel als vsq; ad sextum vel septimum: vt. §. titu  
lo precedētī in fi. igitur est vidēdum qualiter fi  
at ista graduum cōnumeratio: & qualiter intelli  
gatur: & ita videtur se continuare imperator in  
pncipio tituli. Super hac rubrica elicio duas  
dubitationes. Prima est: quia imperator ru  
bricauit in numero plurali: & non in numero sin  
gulari. Secunda magis dubia quare dixit co  
gnationum & non agnationum. Ad primam  
dico q; cum plures sint gradus: ideo rubricauit  
in plurali sicut alias. j. de actio. in rubrica: &. j. §.  
exceptio. &. j. de interdici. &. §. de vsucapio. cum  
multis similibus. Ex quo resultat ita capiēdo  
q; ad verificationem pluralis fm materiam gra  
dum sufficiūt sex vel decem: s; ampliādo istud  
pluralis numerus pficitur ex duobus. l. vbi nu  
merus: que est vulgaris. ff. de testi. c. pluralis: de  
regu. iur. in. vj. Sed istud correlariū siue regu  
lam ita ampliātam videtur destruere tex. in. l. fal  
sa. §. si. ff. de conditio. & demōstra. quia si lego si  
chum & pamphillum si mei erunt cum moziar lz

legatum si  
Ende regul  
ralitas refol  
de ad. d. l. fa  
ter Bar. qu  
si vnum tan  
pube. Et  
singulari  
C. eo. ti. de  
quādo mar  
cum dicitur  
testes: non  
hanc limitat  
merus. Et  
subiectam  
mo. ius pat  
numittere.  
tio limita  
rium prout  
rus plurali  
in. l. j. de opt  
legata sit pot  
glo. ibi quē  
mili tex. in. l.  
& ciba. lega  
pubescit in  
ti ad limitat  
pubescere in  
mo. tu. fi. in  
cum similib  
uit cognatio  
cendum: q; c  
derata agna  
tus: put ab  
pn. Vnde c  
tāq; dignior  
est nō. iunct  
Sic alias v  
sit adoptio:  
tus in. l. j. in  
cognationu  
iuriscōsultu  
cum nomen  
agnatio bab  
cta. l. iurisco  
turale & acc  
est naturale.  
qui habet. ff.  
in. l. inter ag  
deatur contr  
bricam & c.  
Diuidi  
tuoz partes  
tinuatio. In  
sideretur ag  
dens: descen  
cipit numer  
ta remouet



legatum sit factum in plurali: verificatur in vno  
 Unde regulam. s. collectā limita primo nisi plu-  
 ralitas resoluatur in singularitates: et ita respō-  
 de ad. d. l. falsa. §. si. quod eueit vt dicit ibi elegā-  
 ter Bar. quando pluralitas plura respicit: secus  
 si vnum tantū: vt habetur in. l. quāuis. C. de im-  
 pube. Et an et quando pluralitas resoluatur in  
 singularitates: vide Bar. in. l. penul. et vlti. col.  
 C. eo. ti. de impuber. Secundo non procedit  
 quādo materia subiecta suadet cōtrarium: quia  
 cum dicimus in testamento requiruntur plures  
 testes: non sufficerēt duo per iura vulgaria. Et  
 hanc limitationem sentit glo. in dicta. l. nisi nu-  
 merus. Et facit: quia verba sunt intelligēda sūm  
 subiectam materiaz. pbat optime tex. s. quibus  
 mo. ius pat. potesta. sol. §. admonendū: in v. ma-  
 numittere. et tex. in. l. cū filio: d leg. pmo. Ter-  
 tio limita: quando aliquis fauor suaderet cōtra-  
 rium prout fauor vltime volūtatis: quia nume-  
 rus pluralis verificatur in tribus: vt est tex. nō.  
 in. l. j. de optio. lega. quia sicut optio seruorum  
 legata sit potest tres eligere sūm vnum intellectū  
 glo. ibi quem non improbat Bar. Et facit in si-  
 mili tex. in. l. mela circa pncipium. ff. de alimen.  
 et ciba. lega. quia in alimētis eorum fauore quis  
 pubescit in decimo octauo anno: quod tene mē-  
 ti ad limitationem omnium iurium que dicūt que  
 pubescere in decimo quarto anno: vt. s. quibus  
 mo. tu. si. in pñ. et s. de pupil. substi. §. masculo  
 cum similibus. Ad secundam quare rubrica/  
 uit cognationum et non agnationum videtur di-  
 cendum: q̄ cum cognatio sit tanq̄ genus consi-  
 derata agnatione: quia omnis agnatus est cogna-  
 tus: put habes tex. et glo. s. de legi. agna. suc. in  
 pñ. Hinc est q̄ adiunxit gradus ipi cognationi  
 tanq̄ digniori: cum genus sit dignius specie. glo.  
 est nō. iuncto text. s. de fideicommiss. in rubrica.  
 Sic alias videmus in rubrica de adoptio. l. alia  
 sit adoptio: alia arrogatio. Ita etiam iuriscōsul-  
 tus in. l. j. in pñ. ff. de grad. ibi dum dicit: gradus  
 cognationum. Ita ad litteram declarat tex. in. l.  
 iuriscōsultus. §. j. eo. ti. Et facit vna ratio: quia  
 cum nomen cognationis sit nomen naturale: s̄  
 agnatio habet nomen civile: vt probat tex. in di-  
 cta. l. iuriscōsultus. §. j. quoniam concurrūt na-  
 turale et accidētale semper p̄fertur illud quod  
 est naturale. Tex. est vulgatus et nō. ad hoc in. l.  
 qui habet. ff. de tutel. Adde ad hoc tex. iuncta gl.  
 in. l. inter agnatos. ff. vnde legi. l. j. prima facie vi-  
 deatur contra. Et ita debes intelligere hanc ru-  
 bricam et c.

**Diuiditur totus titulus in q̄-**  
 tuor partes principales. In p̄ma ponitur con-  
 tinuatio. In secunda ponitur quot modis con-  
 sideretur agnatio: et per quas vias: et que sit ascē-  
 dens: descendens: et transuersalis. In tertia in-  
 cipit numerare gradus et p̄sequitur. In quar-  
 ta remouet vnu dubium sc̄z q̄ idem est in agna-

tionis: sicut in cognatione. Secunda est ibi: qua  
 in re. Tertia ibi: p̄mo gradu. Quarta ibi: agna-  
 tionis quoq̄. Item tertia pars p̄ncipalis po-  
 test diuidi in sex. In p̄ma ponitur per exempla  
 qui sint in primo gradu. In secunda qui sint in  
 secundo. In tertia qui sint in tertio. In quarta  
 qui sint in quarto. In quinta qui sint in quinto.  
 In sexta qui sint in sexto. Partes patent ibi: p̄-  
 mo: secūdo: tertio: quarto: quinto: et sexto: et ita  
 debes diuidere. Et p̄ncipium vsq̄ ad tertiam  
 partem p̄ncipalem: hoc dicit. Cognatio alia  
 dicitur ascendens: alia descendens: alia trasuer-  
 salis. Et ascendens et descendens incipit a primo  
 gradu: trasuersalis a secūdo: hoc dicit. Vel  
 sic. Superior cognatio que est parentum: et infe-  
 rior que est liberorum dinumerantur a primo gra-  
 du: trasuersalis que est fratrum et sororum a se-  
 cundo. Vel tertio sic. Parētes et filij in linea  
 ascendenti vel descendenti numerantur a stipi-  
 te in p̄mo gradu: fratres et sorores in linea tras-  
 uersali in secundo: hoc dicit: et ad idem tendunt:  
 l. j. aliter summēt scribētes. Nota primo ibi:  
 Necessaria: q̄ necessaria in aliqua re nō sunt ali-  
 quo modo p̄mittenda per hunc tex. quia cum  
 hereditates deferantur proximioribus in gra-  
 du: est necessariū et vrgens scire materiam gra-  
 dum: ita etiam probat tex. i. l. iuriscōsultus in  
 pñ. ff. eo. Et non solum est necessariū scire gra-  
 dus propter hereditates: sed etiam propter tu-  
 telas que deferuntur proximioribus: et propter  
 bonoz possessionem de iure p̄torio. Et etiam  
 propter reddēda testimonia iter affines et agna-  
 tos ita dicit notāter tex. in dicta. l. iuriscōsultus  
 in pñ. Concordat cum hoc notabili quod elicitur  
 hic tex. in. l. necessario. ff. de pericu. et cōmo.  
 rei vendi. Nam si res vendita ante traditione  
 pereat vel deteriozetur ad sciēdum cuius est pe-  
 riculum: est necessariū scire an emptio sit per-  
 fecta per illum tex. Secundo nota ibi: quem-  
 admodum: q̄ l. j. ista dicitio soleat esse similitudi-  
 naria vt concernat duo: iuxta. l. quemadmodū:  
 ff. de acquiren. poss. cum similibus. Tamen hic  
 ponitur demonstratiue concernens solum vnu  
 ita colligitur hic. Tertio nota ibi: cognationum:  
 q̄ nomen cognationis est generale: vt dixi in ru-  
 brica. Probat hic: quia vel q̄ simus i linea ascē-  
 denti vel descendenti vel trasuersali semper di-  
 citur cognatio. Quarto nota ibi: superior: q̄  
 parentes dicuntur esse in cognatione superiori  
 habendo respectū ad superiores: quod tene mē-  
 ti p̄ statuto quod poneret penam vel lucrū om-  
 nibus de cognatione superiori. Concor. tex. in  
 l. j. §. primo gradu. ff. eo. Quinto nota ibi: in-  
 ferior: q̄ filij dicuntur esse in cognatione inferio-  
 ri habendo respectum ad parentes: quod tene  
 menti p̄ statutis. Sexto pondera ibi: libe-  
 rorum: q̄ per hoc nomen liberorum veniunt et  
 comprehendunt descendentes per hūc tex. qui  
 hoc probat in terminis: quia si linea inferior di-



citur esse liberorum: ergo omnes descendentes  
 dicuntur liberi alias non essent in linea inferiori  
 quod est absurdum. Preterea probatur alia  
 ratione: quia contrariorum eadem est disciplina  
 iuribus vulgaribus. Si igitur omnes ascenden-  
 tes dicuntur esse in linea superiori: ergo a contra-  
 rio omnes descendentes sunt in linea inferiori.  
 Et ideo cum tex. se restringit ad nomē liberorum  
 omnes descendentes in infinitum dicuntur libe-  
 ri: sicut in simili parentes dicuntur omnes ascen-  
 dentes in infinitum. l. iij. §. parentes. ff. de in ius  
 vocan. Adde text. magistrum qui expressius  
 loquitur in l. liberorum: de verbo. signifi. Sed  
 aduerte: quia hoc posset procedere largo sum-  
 pto vocabulo. Nam proprie loquendo paren-  
 tes dicuntur vsq; ad tritaum: alij dicuntur ma-  
 iores et liberi dicuntur vsq; ad trinepotem. Alij  
 dicuntur posteriores: iste est tex. ad litteras in l.  
 iurisconsultus. §. parentes. ff. eo. qui non potest  
 canillari. Et hoc modo posset concordari cum  
 tex. hic et cum dicta. l. liberorum. Quam solutio-  
 nem sentit glo. in dicta. l. liberorum: h. glo. in §.  
 si igitur: in autem. de heredi. ab intesta. videatur  
 aliud tenere. Sed certe quia dictus. §. parentes  
 non reperitur correctus ut iura iuribus concor-  
 dentur: esset bonum ita dicere: argu. l. j. C. de in-  
 offi. dot. c. cum expediat: de electio. li. vi. Se-  
 ptimo nota ibi: ex transuerso: q; fratres et soro-  
 res et descendentes ex eis dicuntur transuersa-  
 les. Et hoc intellige quando descendens ex vno  
 fratre concertat cum descendente ex alio: quia  
 alio modo dicerentur descendentes: et tene me-  
 ti etiam pro statuto. Et hoc declarat tex. hic dū  
 dicit: et cōuenienter et c. Octavo et ultimo no-  
 ta ibi: et superior: et at ea et c. q; in linea ascenden-  
 ti vel descendenti: et sic in linea directa incipimus  
 connumerare gradus a stipite: quia posito ticio  
 pro stipite qui habeat patrem et auum: et habeat  
 filios ex se et nepotes: auus erit sibi in tertio gra-  
 du ascendendo ab ipso ticio ad auum. Sed nepo-  
 tes erunt in tertio descendendo a ticio. Isti fra-  
 tres huius ticii non possunt esse sibi in primo gra-  
 du: sed erunt in secundo: et sic non est dare primum  
 gradum in numerando in linea transuersali. Ra-  
 tio est: quia habito respectu ad patrem huius ti-  
 cij ipse ticius patri suo iungitur in primo gradu:  
 frater suus etiā iungitur in primo gradu. Unde  
 cum mediante persona patris fiat vnus gradus  
 ipsi fratres inter se de necessitate sunt in secundo  
 Et sic non potest numerari a primo gradu in li-  
 nea transuersali ab ipso stipite. Hanc rationem  
 tangit glo. hic in v. a secundo: q; incipiamus a se-  
 cundo gradu in linea transuersali: est tex. in l. j.  
 in pnci. ff. eo. ti. Glo. in v. hoc loco: vnum fa-  
 cit: quia querit ad quid est necessarius iste titu-  
 lus: et respondet propter hereditates que pro gra-  
 dus deferuntur: et propter tutelas et testimonia  
 non dicenda: ita dicit tex. in l. iurisconsultus: in  
 pnci. ff. eo. dixi. §. in primo nō. De primo qua-

liter numerentur et cognoscatur gradus tam in  
 linea ascendenti q; descendenti et transuersali:  
 post completum titulum tradam tibi in arboze  
 rem claram: et eodem modo qualiter deferantur  
 tutele: q; tum ad tertium de testimonio non dice-  
 do inter affinitatem. Are. hic facit aliqua verba  
 et quodammodo reassumit articulum: vide que  
 ipse dicit relinquo pro nunc ne impediam arbo-  
 rem. Adde ad ipm latissime dicta per Bar. in l.  
 qui testamento. §. quecumq; de testamē. et Val.  
 in l. parentes. C. de testi. Et ibi aliquantulum Pau-  
 lus de cas. et glo. et Cy. plenius: et plene per Spe-  
 cula. in ti. de testamen. §. j. v. si pater: et sequen. et  
 per Bar. in dicta. l. parentes in lectura antiqua.  
 et vide dicta in l. etiam. ff. de testi. Blosella in  
 v. transuerso: opponit et bene soluit: dicit vt in ea.  
 Glo. in v. a secundo: querit quare in linea tras-  
 uersali non numerat a primo gradu: dicit in ea  
 et bene: et dixi. §. in ultimo nō.

§. Et licet non videat  
**Primo gradu.** tur recipere congruū  
 summarium: quia enumerat personas vsq; ad  
 sextum gradum ponendo exempla: tamen in ef-  
 fectu sic potest summari. In sexto gradu a stipi-  
 te tam in linea ascendenti q; descendenti dicitur  
 esse qui distat per sex personas: ex transuerso p  
 quinque. Hoc dicit vsq; ad §. hactenus. No-  
 tabilia patent ex se: sed pro nunc recollige om-  
 nia nomina tam ascendentiū q; descendentiū  
 et collateralium et finge stipitem ex te: et incipias  
 ab ascendentiū. Primo qui est in primo gra-  
 du a stipite dicitur pater. In secundo dicitur auus.  
 In tertio proauus. In quarto abauus. In qui-  
 nto attauus. In sexto tritaus. Et hoc est latus  
 masculinum ascendens. Sed femininum sunt  
 mater: auia: proauia: abauia: attauia: et tritaia.  
 Et scias q; auus et auia possunt dupliciter intel-  
 ligi tam de paternis q; maternis. Item in linea  
 descendenti directa. Primo est filius. Secundo  
 nepos. Tertio p nepos. Quarto abnepos. Qui-  
 nto atnepos. Sexto trinepos: et hoc i genere ma-  
 sculino. Sed in feminio: filia: neptis: proneptis  
 abneptis: atneptis: et trineptis. Sed in linea  
 transuersali ascendentiū in masculino in tertio  
 gradu a stipite est patruus. In quarto patruus  
 magnus. In quinto propatruus. In sexto ab-  
 patruus. Et isti iunguntur stipiti ex parte patris  
 Sed ex parte matris in linea transuersali ascen-  
 dentium: sunt auunculus: auunculus magnus:  
 proauunculus et abauunculus: et isti iunguntur  
 stipiti ex latere matris. Et patruus est frater pa-  
 tris. Patruus magnus frater au. Propatruus  
 est frater pavi. Abpatruus est frater abau. Itē  
 auunculus est frater matris. Auunculus magnus  
 frater auie. Proauunculus est frater proauie. Ab-  
 auunculus est frater abauie. Quidam recollige in  
 linea ascendenti ex parte patris in genere femi-  
 nino nomina femiarum. Amita est soror patris  
 Amita magna soror au. Proamita soror pavi



Abamita soror abau. Ex latere matris est matertera que est soror matris. Quatertera magna soror auie. Pro matertera soror patris. Abmatertera soror abauie. Et sic habes nomina ascendentium tam per lineam directam quam per transversalem ex latere patris et matris in genere masculino et feminino usque ad sextum gradum. Quod recollige nomina descendentium ex duobus fratribus vel sororibus vel uno fratre et altera sorore. Et nati ex duobus fratribus dicuntur proprie inter se fratres patruelis. Nati ex duobus sororibus proprie consobriini fratres. Nati ex uno fratre et altera sorore proprie amittini: huius omnes de consuetudine dicuntur consobriini. Ad hec omnia tu habes tex. hic: et tex. unde fuit tractus iste in l. i. §. primo gradu: cum l. iij. ff. eo. Adde tex. de iure canonico in c. primo gradu. xxxv. q. v. Adde tex. ad nomina descendentium in c. series. ea. q. et in l. iuriconsultus per totam legem. Et ultra ista non reperiuntur plura propria ut dicit tex. in c. primo gradu. §. septimo. xxxv. q. v. Et hoc etiam videtur sentire tex. in l. iij. §. in septimo. ff. de gradi. Et facit: quia plura sunt negocia quam vocabula. l. iij. ff. de presc. ver. Et in arboze oculata fide omnia ista excipies: et alia nomina usque ad decimum gradum ponentur potius ad placitum: venio ad glo. Glo. prima opponit contra tex. et vult demonstrare quod filius sit in secundo gradu a patre: sed est fallacia: et ipsa bene declarat per exemplum. Glo. in v. tertio: est nota. iuncto tex. ad hoc quod etiam in linea transversali est dare ascendentes et descendentes quod non pro statutis. Glo. in v. auunculus: facit questionem an si mater alicuius habet patruum sit ipsi filio patruus magnus vel auunculus. Et sic si pater habet auunculum sit mihi auunculus magnus. Johannes glo. vult quod sic. Accur. contra. pro Joane. videtur tex. apertus in l. i. c. de success. edic. quia etiam quod sit matri mee patruus tamen mihi erit patruus magnus non auunculus per illum tex. huius. Pla. contra. cum sit cognatus: et vult quod illa lex improprie loquatur. Sed Bal. ibi sequi videtur opinionem Johanne. et adducit ad statutum quod extate patris mater excludatur et dicit ut ibi per eum. Sed Bart. ibi dicit non esse de hoc curandum. Alie glo. sunt clare.

§. Hoc dicit. Precedentia designant sequentia: et dicta in cognatione habent locum in agnatione: et quanto quod est propinquius oculis: tanto propinquius ad intellectum. Hoc dicit usque in finem: huius aliter sument scribentes. Nota primo ibi: namque ex his: quod per precedentia possunt intelligi sequentia: et e converso adde tex. et quod ibi dicitur in l. talis scriptura ff. de lega. primo cum similibus.

Secundo nota ibi: quippe semper: quod posita generatione unius gradus et generata alia persona generatur alius gradus: et tene menti ad ea que dicuntur in arboze. Tertio nota ibi: agna-

tionis: quod dicta in cognatione habent locum in agnatione per hunc tex. Ex quo resultat quod validum est argumentum de cognatione ad agnationem. Quarto nota ibi: sed cum magis: quod quanto quid est propinquius oculis: tanto propinquius est intellectui. Et ad hoc semper allegat iste tex. Glo. in v. hactenus: dividitur in tres partes: et in qualibet tacite querit et respondet. Secunda ibi: et hoc est verum. Tertia ibi: huius fuit eorum. Querit glo. in prima parte an illud quod dicitur in tex. quod generata una persona generat unus gradus sit semper verum. Respondet quod non: quod dato casu quod ex filio nascantur duo filii illi faciunt inter se duos gradus secundum ius civile: cum tot sint gradus quot sunt persone. l. iuriconsultus. §. transeamus. ff. eo. Et tenet Joane. an. in arboze consanguinitatis in secunda col. In secunda parte glo. querit an semper sit verum tam de iure canonico quam civili: quod quot sunt persone tot sunt gradus. Respondet quod sic de iure civili: secus de iure canonico in linea transversali: quia ubi legisse faciunt duos gradus: canonice faciunt unum. Collige primo ex ista glo. quod in linea ascendenti et descendenti et sic directa non discordat ius canonicum et civile. Ex quo resultat quod cum de iure civili in linea directa usque in infinitum non possint contrahi nuptie in tantum quod si adaz viveret non posset ducere uxorem: iuxta tex. in l. nuptie ff. de ritu nuptia. in §. i. et ibi glo. s. de nup. etiam quod non sint nati ex legitimo matrimonio. l. et nihil. ff. de ritu nuptia. Ita etiam de iure canonico sit prohibitum: et facit. c. progenie: et c. de consanguinitate: et c. in copulatione. xxxv. q. v. Et ita in terminis tenet Joannes an. in arboze consanguinitatis in secunda col. huius. Rosfr. in summa de consangu. et affini. §. item quod dixerit contrarium per generalitatem. c. non debet: de consangu. et affini. qui tamen tex. debet intelligi in transversalibus. Tu adde ultra hoc: quia non est inducenda discrepantia inter canones et l. c. clericus de iudi. c. i. de iuramen. calum. c. intelleximus: de no. ope. nunciatio. §. pe. in autem. ut de. apud proprios episcopus. et melior omnibus in c. i. de noui ope. nunciatio. Sed in l. est prouisum non contrahi in linea directa in infinitum: ergo eodem modo per canones. Adde tex. iuncta glo. ad hoc in c. ij. de malef. in glo. in v. potestatem. Preterea et fortius si ius canonicum strictius procedit quam ius civile in matrimonijs in linea transversali: ut est tex. in c. ad sedes. §. igitur: et c. series. xxxv. q. v. ergo a fortiori in linea directa ubi seruatur memoria progeniei: dicto. c. progenie. xxxv. q. iij. iuxta autem. multo magis. C. de sacro san. cc. §. longe magis. s. de lega. Et ita transeas. Secundo collige ex hac glo. quod omnis differentia in connumerandis gradibus inter ius canonicum et civile consistit in linea transversali: quia quem legisse ponunt in secundo gradu: canonice in primo: dicto. c. series: et dicto. c. ad sedem. §. igitur:



oculata fide: videbis in arboze. In tertia parte glo. tacite querit: quod ius debeat attendi an civile vel canonicum. Et respondet q̄ in matrimonijs debent seruari canones: in hereditatibus ius civile. Ita habes glo. consociam in l. iuriconsultus. §. item liberi. ff. eo. C. Collige ex hac glo. fm̄ doct. vnam conclusionem q̄ in concernentibus animam seruatur ius canonicum etiam q̄ sit contra ius civile: et etiam in terris imperij. Et probatur in c. si. de prescrip. in c. d. pe. de secun. nup. in c. si. de foro competen. li. vi. ita tenet Joannes an. in c. ij. de regu. iur. in. vi. ita expresse Bar. in l. priuilegia. C. de sacro san. ec.

Secunda conclusio colligit q̄ in concernentibus animam seruatur ius civile etiam in terris ecclesie. Et pro hoc videtur tex. in c. p̄mo d̄ no. ni oper. nunciatio. ita solet allegari hec glo. et ita sequitur Aref. hic. Tu tamen aduerte: quia hoc secundum procedit nisi de iure canonico reperiatur cōtrarium: quia cū leges nō possint tollere ius diuinum: cum l. civilis sit subius. l. dei. x. di. c. j. in fi. Et hanc limitationem expresse firmat glo. in dicto. c. j. de noui ope. nunciatio. Ad istud tamen dubium quando ius canonicum contrariatur iuri civili quod magis debeat attendi: vide in primis Bar. in dicta. l. priuilegia: de sacro san. ecclie. et canonistas in c. que in ecclesiarum: et c. ecclesia sancte marie: de constitutio. et moder. ni ponunt in c. cum esses: et c. relatum: de testamen. Joannes an. in c. ij. de regu. iur. in. vi. ponitur in c. per venerabilem: qui si. sint legit. et in specie omnes: in dicto. c. j. de noui oper. nunciatio. et ibi vide. Glo. in v. adijciatur: vnum facit: quia colligit diffinitionem gradus: et allegat l. iuriconsultus. §. gradus. ff. eo. Aduerte: quia fm̄ Joan. fab. hic et Aref. sequitur non est bona diffinitio: quia diffinit gradum per gradū

quod est absurdum. Et tu adde: quia iuriscōsul. tus in dicto. §. gradus noluit diffinire: sed posuit similitudinem. Et facit: quia testis reddendo rationem de suo dicto ratio non debet esse eadē cum dicto: vt nō. glo. in l. si. ff. de offi. procura. ce. in l. si. ff. de exceptio. Adde tex. in l. qui inter rogatus. ff. de petitio. heredita. l. contra hoc vi deatur tex. in c. coniunctiones in p̄ncipi. xxxv. q. ij. et. iij. et quod nō. §. qui et ex quibus cau. ma. io. non pos. in p̄ncipi. et §. furtiuaz. §. de vsuca. vbi glo. ponit: Sic volo sic iubeo sit pro ratione voluntas. Sed posset dici q̄ p̄ncipis potest ita dicere et non alius p̄ncipis: cum p̄ncipis dicatur habere omnia iura i scrinio pectoris. l. omnium in fi. p̄ncipi. C. de testamen. Propterea dā tur due alie diffinitiones. Prima: gradus est distantia vnus persone ab alia in linea consanguinitatis. Secunda: gradus est habitudo distantium personarū qua cognoscit quota agnationis vel cognationis vel affinitatis distantia: et ista videtur magis perfecta q̄ precedens que se restringit ad cōsanguinitatem. Tu autem fm̄ Joannem an. in regulis ad arbozem in prima col. dicas hoc modo. Gradus est habitudo distantium personarū qua cognoscit quota agnationis cognationis vel affinitatis distantia due persone inter se differant: et ista verba vltima deficiunt ad precedētem. Glo. in v. appellatioe habet duas ptes. In prima tacite querit ad tex. et bene respondet. In secunda expresse querit vsq̄ ad quem gradum fiat numeratio: dic vt in ea. Et dum in fi. subdit: l. decretis aliter dicāt intellige q̄ canoniste in linea transversali discor dant a legistis non in linea directa: vt. §. di. i in glo. in v. hactenus. Vel q̄ canoniste non vadūt hodie vltra quartum gradum et c. Et per hec habes expeditū breuiter hunc titulū et c.

**Sequitur nunc declaratio arboris cōsanguinitatis: affinitatis: et successionis tradita per regulas generales et speciales.**

de testam.  
dñi. l. xij.  
§. i. C. de  
cipia omni  
ne quode  
mini nos  
ne me nō  
Celestis  
abundan  
ligētiam  
sequar: et  
ronymu  
ecce dedi  
licis: A  
Deus en  
hominib  
j. §. i. C. de  
est auxili  
offi. p̄fec  
ctum tib  
titu. C. si  
nomine p  
in presen  
re memo  
C. de vete  
tale est ex  
cidis ocul  
stionibus  
cessaria  
arbozem  
generale  
ramo.  
Prim  
gunitatis  
annes an  
di quasi  
erit in eff  
ramos. J  
nitatis. J  
succession  
ctum ex  
ponem' co  
dextro ex  
nitatem.  
in quo po  
facio vt o  
iuxta tex.  
in iust. §.  
sciplina. §.  
l. i. ff. eo. l.  
fatio. Faci



**Inuocatis prius**

omnipotentis et eius gloriose matris noibus: quibus pretermisiss nullu rite fundatur exordiu: fm Boe. in. iij. de consolatioe. et iuxta tex. in. c. in nomine dñi de testi. in. c. in nomine dñi. xxiij. di. c. in nomine dñi. lxxij. di. r. l. ij. in pn. C. de offi. p̄fec. p̄to. l. j. §. j. C. de vete. iu. enuclean. Et cassidorus: Principia omnium deo inuocanda sunt. Et ap̄lus: Omne quodcumq; in vbo aut in opere: in nomine domini nostri iesu xpi faciam. Et Job. xvi. c. Si ne me nihil potestis facere. Et alibi Cassidorus Celestis p̄nceps necessariam nobis copiam de abundantia sui rozis infundat: mibiq; filio intellegentiam sensus aperiat: vt que vera sint et vtilia sequar: et que vetanda refugia. Et sanctus Hieronymus: Dñe deus nescio loqui puer ego suz: ecce dedi verba in ore tuo. Et poeta in Buccolicis: A ioue p̄ncipituz muse: iouis omnia plena. Deus enim sue virtutis magnitudine largitur hominibus res penitus desperatas perficere. l. j. §. j. C. de vete. iu. enuclean. Et die noctiq; dei est auxiliu inuocandum. l. ij. §. in sardinia. C. de offi. p̄fec. p̄to. et Bal. in proemio feudo. Intellectum tibi dabo etc. Et in consilio quod posuit in titu. C. si quis ali. testa. probi. quod incipit: In nomine patris etc. Et profiteor si quod erroris in presenti arboze committetur ascribendum fore memorie et imbecillitati: iuxta. l. ij. §. si qd aut. C. de vete. iu. enuclean. Et quia ingenium mortale est exiguum eo. §. totum tamen vestris placidis oculis trado corrigendum. C. Omisissis questionibus Joannis an. ad quid fuerit arbor necessaria et an sit autentica etc. et alijs. q. suis. Ad arbozem nostram ponam prius arboris regulas generales: deinde regulas speciales in quolibet ramo. **Regule generales.**

**Prima regula.** Est sciendum: q; hz so/ leat ponit arbor consanguinitatis per se et affinitatis per se vt fecit Joannes an. qui no ponit arbozem in iure succedendi quasi reliquerit legitis. Tamen arbor nostra erit in effectu et radicatus vna protrahens tres ramos. In vno continebitur arbor consanguinitatis. In alio arbor affinitatis. In alio arbor successionum. Et fingam vnum hominem depictum ex cuius capite exibat vnus ramus in quo ponem consanguinitate. Item ex eius brachio dextro exibat alius ramus in quo ponemus affinitatem. In brachio sinistro exibat alius ramus in quo ponemus arbozem successionum. Et hoc facio vt opposita iuxta se posita magis elucescant iuxta tex. §. de iusti. et iu. in p̄nci. l. i. Justi atq; iniusti. Et quia contrariorum solet esse eadem disciplina. §. de his qui sunt sui v' alie. iu. in p̄nci. l. j. ff. eo. l. qui accusare: vbi bonus tex. ff. de accusatio. Facilius enim dinoscetur in quo discordet

leges a canonibus in gradibus numeratis.

**Secunda regula**

Est sciendum q; vo/ lui effingere boiem eijcientem istos tres ramos: tanq; habetes succum et originem a bono stipite et tanq; boni fructus a bda arboze producantur: iuxta illud euangelij: Bona arbor etc. sicut econtra mala arbor debet succidi iuxta. c. primum de scismati. l. vj. Et etiam quasi attribuerim nobilissimo animali fm Aristotil. in p̄mo de animali. Et poeta: Celestiq; illius origo est. Et Quidius: Pronaq; cum spectent animalia cetera terram etc. et quasi omnia sint eius gratia comparata: iuxta. l. in pecudum. ff. de vsur. §. in pecudum. §. de rerum diu. §. si. §. de iure natura. gen. et volui ipm hominem effingere tanqua stipitem et truncum: sicut alias Isaac fuit stipites esau et iacob: prout dicit glo. in. c. quod dilectio. de consanguinita. et affinita. De quo facit mentionem glo. in. l. quoties ff. de here. insti.

**Tertia regula**

Est sciendum q; feci tres ramos ex eo: quia ita res exigit et quia alia sit numeratio in ramo consanguinitatis q; in ramo successionum etc. Item q; diuidedo ipos facilius res intelliget. §. hz ne in p̄mis. §. de lega.

**Quarta regula**

Est sciendum q; istos ramos ita posui. Nam ramus consanguinitatis cum sit magis dignus respectu matrimonij volui ipm poni in medio: iuxta illud: Oedium tenere beati: vt no. §. qui et ex quibus cau. manu. no. pos. §. si. Et etiam vt videatur exire de membro digniori: iuxta. l. cuz in diuersis. ff. de religio. et sumpti. fune. Et nulli dubium q; matrimonium est quid dignissimum cum ex eo renouet genus humanum: iuxta tex. in auten. de nup. in p̄nci. col. iij. Et fuit institutum a deo: masculinum enim et feminam coaptauit dominus ad generationis opus dicit tex. in auten. de trien. et semis. §. nec enim. Et fuit institutum in paradiso. c. j. de voto. l. vj. videmus quoq; in honorem matrimonij turpes actiones denegari: vt in titulo. ff. de re. amota. cum similibus. Et Ramum affinitatis volui ponere in brachio dextro tanq; in loco digniori ad arbozem successionis: cum etiam hic tractetur de matrimonio: iuxta illud: Sede a dextris meis. Et Ramum de niq; successionum a latere sinistro cum versetur circa res: et sic videtur minus dignus iuxta ea q; allegau. §. in scda regula.

**Quinta regula**

Est sciendum q; iste ramo a quo emanabunt dicitur rami sedebit: cum propter comoditatem arboris: tum etiam quia alias indices solent sedere iudicando: iuxta tex. in. §. sedebunt: in auten. de iudi. cum similibus: et quasi ipse tanqua iudex diiudicet etc.

**Sexta regula**

Est sciendum q; in linea transversali ab ascendentibus in arboze consanguinitatis a latere dextro

*bona arbor*

*Cassidorus*

*causa huius cum*

*p̄ diuisionem*

*medium tenet boni*

*matrimonium q;*

*quid dignissimum*

*ideo fuit institutum*

*matrimonium*

*iudices solent sedere*

*opposita iuxta se ponit magis*

*communis ratio dicitur*

*de p̄nci. ff. de*

*regul. p̄nci.*



erunt qui iunguntur stipiti ex latere patris: a sinistro ex latere matris. A linea transversali a descendentes erunt qui iunguntur per filium a dextro: a sinistro per filiam tanquam preposuerim genus masculinum: et sic etiam in arboris successionum ut apparebit ex figura. Sed in ramo affinitatis erit e contra: quia qui iunguntur ex parte viri stant iuxta ramum consanguinitatis tanquam sint magis in medio: et in ramo a latere sinistro per ea que dixi. s. in alijs.

**Septima regula** Est sciendum quod in ramo consanguinitatis sunt quadraginta cellule absque stipite qui est in medio. In ramo affinitatis sunt decem et octo. In ramo successionum absque stipite sunt cellule cccij. Et cellule que sunt in ramo consanguinitatis non excedunt quartum gradum ut est signatum de iure canonico. In ramo affinitatis eodem modo. In ramo successionum usque ad decimum gradum. Et iste sint regule generales ad omnes ramos simul.

**Sequuntur nunc regule speciales ad declarandum arboris Et primo regule declarantes ramum consanguinitatis.**

**Prima regula.** Est sciendum quod olim de iure canonico non poterat contrahi matrimonium nisi ultra sextum gradum: textus est in c. affinitatis. xxxv. q. ij. et iij. in c. cum igitur. xxxv. q. j. in c. consanguinitas. xxxv. q. iij. in c. contradicimus. c. nulli. c. in copulatione. c. de consanguinitate. c. progeniem. c. nullum. xxxv. q. ij. et iij. c. j. et c. quod dilectio: et c. quia circa: de consanguinitate. et affinitate. c. parentele. xxxv. q. v. Sed hodie omnia ista iura sunt restricta usque ad quartum gradum inclusive: ut est textus. novus et non. in c. non debet: de consanguinitate. et affinitate. in c. si. eo. ti. et ita transeunt omnes: ita expresse firmat glo. xxxv. q. ij. et iij. in summa et omnes concordant. Et ita transeas.

**Secunda regula.** In consanguinitate est sciendum quod posui solus tot cellulas que a stipite faciunt quartum gradum: et cum ipso impeditur matrimonium ut sic si aliqua superaddatur in transversalibus in linea ascendente possit contrahi: arguitur. l. cum pro. ff. de iudi. l. maritus. C. de pecu. cum si.

**Tertia regula** Est sciendum quod stipites non potest contrahere cum aliquo in ramo consanguinitatis: quia omnes de iure canonico sibi iunguntur in quarto gradu: ut per signatum.

**Quarta regula** Est sciendum quod abavus qui est ultimus in linea ascendente non potest contrahere cum aliquo de linea descendente. Et sic etiam cum transversa-

libus a linea descendente cum sint illi met: ut dicitur. j. quia in linea directa est perpetua prohibitio: ut probant. s. in glo. in v. hactenus.

**Quinta regula** Est sciendum quod descendentes possunt contrahere cum aliquibus transversalibus a linea ascendente dato quod fuit ultra quartum gradum. Nam filia stipitis potest contrahere cum pro patruo stipitis qui est ab ipsa in quinto gradu: et sic etiam pro avunculo. Et eodem modo filius stipitis cum pro matertera: et sic etiam filij patris magni vel amite: vel filij avunculi magni vel matertere magne: vel nepotes patris et amite: vel nepotes avunculi et matertere. Et el pronepotes a latere fratris ipsi stipitis: vel pronepotes a latere sororis omnes isti possunt contrahere cum filio vel filia ipsius stipitis cum a stipite distent in quarto gradu: et ab eius filijs in quinto. Et eodem modo numerata descendendo ad nepotes et neptes stipitis et pronepotes et proneptes: et abnepotes et abneptes. Et adverte: quia circa hoc hosti. in summa de consanguinitate. s. nunquid: tenuit contrarium per regulam: quia quoto gradu quis distat a stipite et a quolibet per aliam lineam descendente ab eodem: ut habet in c. quod dilectio. et c. tua: de consanguinitate. et affinitate. v. tex. in d. c. quod dilectio. Qui etiam adducit rationem quod ex quo pater et filius censentur eadem persona. l. si. C. de impube. ergo prout distat a stipite ita a filio cum fingatur idem quod stipes. Quicquid tamen ipse dicat teneas contrarium ut supra posui exempla: et tenuit glo. in c. si. de consanguinitate. et affinitate. Et tenuit Bernar. Ray. et Joan. de deo. prout Joan. an. sequitur in arboris consanguinitatis: et dicit esse verissimum. Nam his casibus non est prohibitio ascendente et descendente: sed solum descendente et collateralium a linea ascendente. Et ita tene quod dixerit hosti.

**Sexta regula** Est sciendum quod descendentes in isto ramo consanguinitatis videntur esse bis descripti: quia illi qui sunt in cellulis transversalibus sunt illi idem qui sunt in cellulis directis a stipite et ab alijs ascendentes: unde dicas quod non refert: quia signantur ut descendentes per respectum ad stipitem transversales per respectum ad seipsos. Et hec satis in ramo consanguinitatis.

**Ihic sequuntur alie regule speciales declarantes ramum affinitatis.**

**Prima regula** Est sciendum quod olim affinitas sicut consanguinitas usque ad septimum gradum exclusive impediebat contrahi matrimonium: ut habetur in c. nullum. xxxv. q. ij. et iij. et c. sane: licet videatur aliquid probari in c. de propinquis: et c. que claz

lex. co  
confa  
tate e  
dum  
tex. el  
finita  
Se  
inter  
fint v  
suo in  
do mu  
iungat  
marita  
ro: r  
Ter  
vxozi  
licris  
dum in  
re. for  
nec pn  
do vxo  
sangu  
fint: q  
potem  
tet in a  
c. no d  
esse pa  
sang. r  
Qua  
descen  
sicut et  
de situ  
nas q  
res atr  
nepote  
sent illa  
sanguin  
consang  
supra in  
licet de  
in glo. i  
onis est  
vxozi  
quis. xx  
ta. et faci  
le. s. r  
an. in ran  
Qui  
vfu tria  
signavit  
bat quan  
na per c  
habuit  
Berta: r  
est tibi in



lex. eadem questione et causa: hodie vero tamen de consanguinitate ut supra dixi quod etiam de affinitate est expresse decisum quod usque ad quartum gradum inclusivum non possit contrahi sed ultra: sic textus est in c. non debet. v. prohibito. de consanguinitate et affinitate. Et ita tene.

**Secunda regula.** Est sciendum quod maritus et uxor inter se non computantur ut faciant gradum cum sint una caro: sed cum maritus iungatur fratri suo in uno gradu consanguinitatis: eodem modo mulier in primo affinitatis. Et sic mulier cum iungatur sorori sue in uno gradu: eodem modo maritus: et sic de alijs: vide textum non in dicto c. porro: et dicto c. ad sedem. §. igitur. xxxv. q. iij.

**Tertia regula.** Est sciendum quod per carnalem copulam viri et uxoris inter ipsum virum et consanguineas mulieris non potest contrahi usque ad quartum gradum inclusivum. Nam maritus non potest ducere sororem uxoris sue nec neptem nec proneptem nec proneptem ut patet signatum. Eodem modo uxor dicitur contrahere affinitatem cum consanguineis viri usque ad quartum gradum inclusivum: quia non potest ducere fratrem viri non nepotem non proneptem non abnepotem: ut patet in arboze et habetur in dicto c. porro: et dicto c. non debet. Et in omnibus istis cellulis dicitur esse primum genus affinitatis. c. super his: de consanguinitate et affinitate.

**Quarta regula.** Est sciendum quod affinitas inter ascendentes et descendentes habet perpetuam prohibitionem sicut etiam est dictum in consanguinitate. Unde si tu respicias arbozem consanguinitatis et ponas quod abnepos haberet uxorem: vel etiam si dares atnepotem qui haberet uxorem: mortuo abnepote vel atnepote abavus vel atavus non possent illam mulierem ducere: quia affinitas et consanguinitas equiparantur: dicto c. non debet: de consanguinitate et affinitate. et per iura que allegavi supra in prima et secunda regula ad affinitatem: licet Rofre. dixerit contrarium prout fuit dictum in glo. in verbo hactenus. Et ratio huius decisionis est: quia ita debet abstineri a consanguineis uxoris sicut a proprijs. c. equaliter: et c. de propinquis. xxxv. q. iij. et c. j. de consanguinitate et affinitate. et facit. §. de nup. §. affinitatis: et in l. non facile. §. et retro. ff. de gradibus. et ita sequitur Joannes an. in ramo affinitatis in secunda col. et ita trāseas.

**Quinta regula.** Est sciendum quod olim de iure antiquo erant in usu tria genera affinitatis. Primum genus iam signavi in tertia regula. Secundum genus fiebat quando primo generi addebatur una persona per carnis copulam hoc modo. Frater tuus habuit Bertam uxorem: et postea moritur illa Bertam: nubit alteri: iste secundus maritus berthe est tibi in secundo genere affinitatis. Demus quod

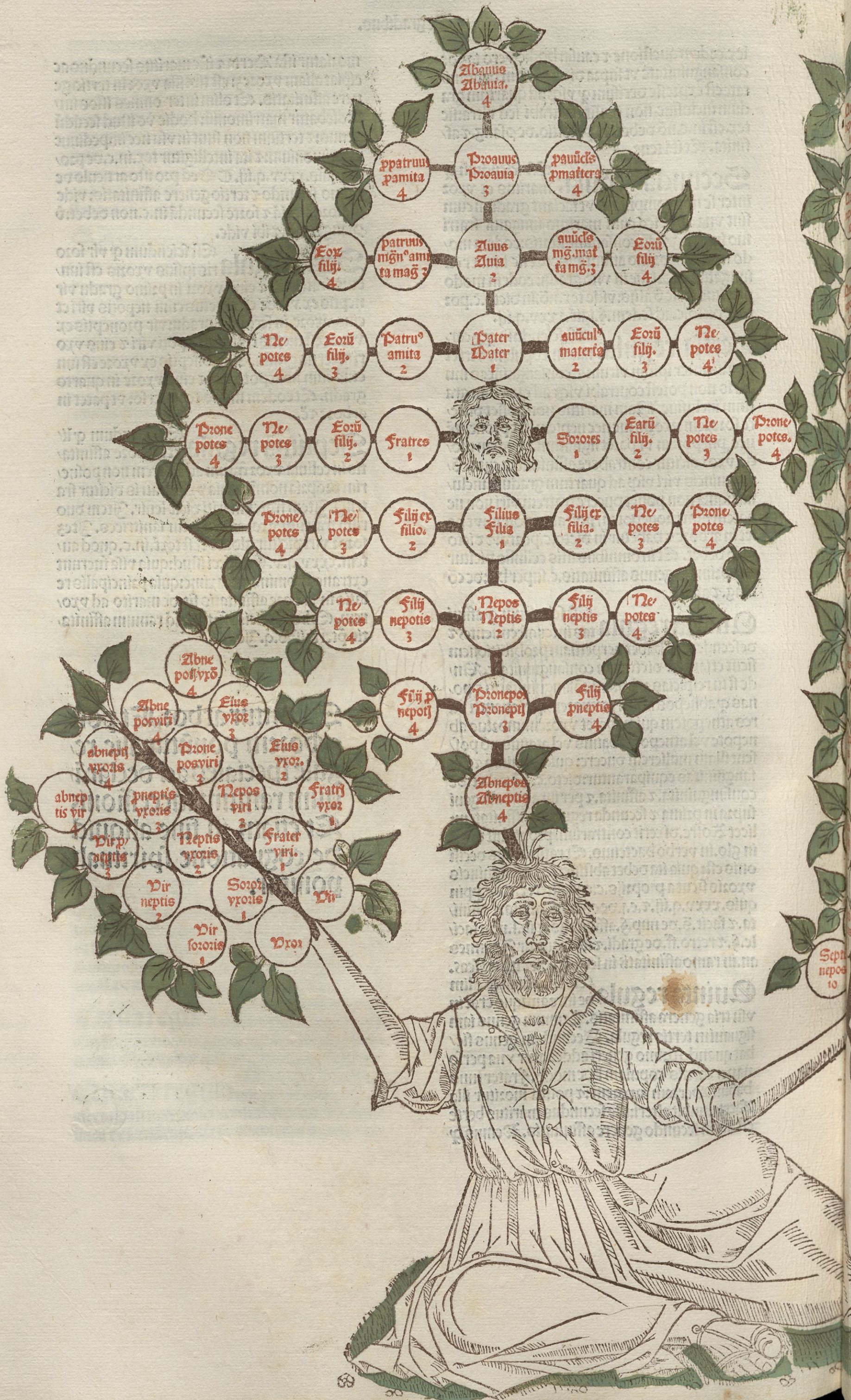
moriatur ista Bertam et iste maritus secundus accipiat aliam uxorem: est tibi illa uxor in tertio genere affinitatis. Et olim inter omnes istos impediebatur matrimonium: hodie vero istud secundum genus et tertium non sunt in usu nec impediunt matrimonium: et ita intelligitur textus in c. de propinquis. xxxv. q. iij. C Sed pro isto articulo de primo secundo et tertio genere affinitatis: vide glo. ordinariam et forte secundam in c. non debet: de consanguinitate et affinitate. et ibi vide.

**Sexta regula.** Est sciendum quod vir sororis ipsius uxoris est iunctus fratri viri et eius uxori in primo gradu vir neptis ex uxore est iunctus cum nepotis viri et eius uxore in secundo gradu: vir proneptis ex uxore est iunctus cum pronepti viri et eius uxori in tertio gradu. Vir abnepotis ex uxore est iunctus cum abnepote viri et eius uxore in quarto gradu. Et eodem modo econverso: ut patet in arboze etc.

**Septima regula.** Est sciendum quod licet in cellula uxoris quantum ad fratrem non posuerim propria nomina: quia uxor fratris dicitur fratris. Item frater mariti dicitur leuiter. Item duorum fratrum uxores dicuntur ianitrices. Item soror viri dicitur glos: ut est textus in c. quod autem. xxxv. q. v. Ego feci istud: quia visa fuerunt extranea nomina et maxime: quia principalis relatio in arboze affinitatis fit de marito ad uxorem. Et hec sufficiat quantum ad ramum affinitatis pretermittis. q. Jo. an.

**Sequitur arbor.** Et post arbozem ponuntur alie regule speciales ad declarandum ramum successionis Et etiam in fine aliquid de cognatione spirituali ponitur.











## Prima regula declarans ramum successionis.

Est sciendū q̄ in lineis transuersalibus ab ascē-  
dentibus signati a latere patris ipsius stipitis pa-  
truum tm̄ cum eodem gradu sit amita: et sic pa-  
truum magnum euz eodem gradu sit amita ma-  
gna et sic de alijs. Item in lineis trāsuersalibus  
ab ascendētibz ex latere matris ipsius stipitis  
signati auunculum et non materteram cum eo-  
dem gradu sit: et sic auunculum magnum et non  
materteram magnam cum eodem gradu sint: et  
sic filij amitez amite magne filij matertere et ma-  
tertere magne cum sint in eodem gradu in quo  
sunt patruū filij et filij auunculi: et feci istud: quia  
facis multiplicassm: per istos potes intelligere  
alios: et eodem modo in linea directa ascenden-  
ti signati tm̄ auum et auiam qui tamen poterant  
multiplicari: et intelligi de auo paterno et mater-  
no: et de auia paterna et materna.

Est sciendū q̄ quā-  
**Secunda regula** do habemus conu-  
merare gradum in linea directa non incipimus  
a stipite: sed vel ab eorum ascendētibz vel de-  
scendentibus. Et est ratio: quia nisi sint due per-  
sone nō posset fieri primus gradus: licet postea  
vna addita fiat secundus: vt patet signatum et di-  
ximus supra in principio tituli: et ibi gl. Sed quā-  
do volumus incipere ad connumerandū trans-  
uersales incipimus a secūdo gradu: quia ex quo  
pater stipitis facit cum stipite primum gradum:  
addito patruo et amita fiunt duo alij gradus: et  
sic ē ipse patruus et amita in tertio: vt patet signa-  
tum: et sic de alijs.

Est sciendū q̄ vnusq̄sq̄  
**Tertia regula** tam ex ascendētibz q̄  
ex descendētibz trahit suam lineam vsq̄ ad  
decimum gradum vt patet signatum. Nam pa-  
ter trahit illam lineā: patruus eius filij et c. Auia  
trahit illam: auunculus eius filij. Et sic de alijs  
transuersalibus a linea ascendēti vsq̄ ad sexta-  
uum et sextauam. Filius stipitis trahit illam filij  
nepotes et c. Filia trahit illam filij nepotes et c.  
et sic de alijs vsq̄ ad sextinepotem et sextineptem.

Est sciendū q̄ in arbo-  
**Quarta regula** re successionis illi idēz  
qui sunt in linea directa videntur esse positi in trā-  
suersalibus: et sic ille linee transuersales quātum  
ad descendētes videntur esse prima facie sup-  
flue et inuaniū posite: vt etiam supra dixi ad ra-  
mum consanguinitatis. Sed non eūdo p̄ am-  
bages dicendum est q̄ non sunt superflue: quia  
sunt posite ad videndum quando descendētes  
inter se concertarent quis videatur proximior:  
et magis multiplicantur in trāsuersalibus lineis  
vbi dicitur eius filij: nepotes et c. Et tamen in li-  
nea descendēti directa dicitur filius nepos et c.

in numero singulari: et sic ipsi met possunt consi-  
derari vt descendētes et transuersales. Item  
glo. supra in principio tituli in verbo a secūdo  
dum dicitur in tex. q̄ non est reperire primū gra-  
dum in linea transuersali. Ipa exemplificat in  
descendentibus: ergo linee transuersales quan-  
tum ad descendētes nō sunt superflue.

Est sciendū q̄ licet in  
**Quinta regula** descendētibz a stipi-  
te nepos qui est in linea directa signetur in secū-  
do gradu: et tamen in transuersali signetur in ter-  
tio cum sit illa eadem persona: vt supra ē dictuz  
et patet manifeste in arboze: rationes possunt as-  
signari due. Prima: quia in transuersali linea nō  
est reperire primum gradum vt diximus supra  
in principio tituli. Secunda ratio est et melior:  
quia in linea transuersali signantur in numero  
plurali: et quot sunt persone tot faciunt gradus  
inter se: nam si essent duo nepotes facerent du-  
os gradus: et pater ipsorum facit alium a stipite:  
ergo sequitur q̄ nepotes sunt in tertio: et in hoc  
discordat ius ciuile a iure canonico: quia etiam  
q̄ essent mille nepotes ex vno filio solum vnum  
gradum facient de iure canonico: vt supra dixi-  
mus in glo. in verbo hactenus. Et tene menti  
hanc regulam: quia sine ipsa de facili dubitares  
in ramo successionū.

Est sciendū q̄ reperitū-  
**Sexta regula** tur propria nomina exp̄s-  
sa in iure: tam in ascendētibz et transuersali-  
bus ex latere patris q̄ in ascendētibz et trā-  
suersalibus ex latere matris: in genere masculino  
et feminino: et eodem modo in descendētibz  
vsq̄ ad sextum gradum: de quibus nominibus  
dixi supra in .s. primo gradu: et habetur in .c. pri-  
mo gradu. .s. septimo. xxxv. q. v. nec est dare pro-  
pria nomina vltra tritauum: vltra tritauianū: vlt-  
tra tripatruum triamitam et triauunculum et tri-  
materteram: vltra trinepotes et trineptes. Ta-  
men in arboze nostra successionum reperuntur  
plura nomina videlicet quadrauis: quinquauis  
sextauis et septauis. Itēz quadrauia quinqu-  
uia sextauia et septauia: sic et quatripatruus quin-  
quipatruus. Et eodez modo posset dici quadra-  
mita et quinquamita: et sic quadrauunculus et qu-  
quauunculus: quadramatertera et quinq̄mater-  
tera. Et eodem modo in descendētibz quadri-  
nepotes: quinq̄nepotes: sextinepotes: septine-  
potes. Quadrineptes et quinquineptes: sextine-  
ptes et septineptes. Nec miramini si addidi hec  
nomina hoc modo: quia sum motus ex eo quod  
dicit tritauus et tritauia: trinepos et trineptis et c.  
quasi ter auus et ter auia. Eodem modo descri-  
psi ista nomina quadrauis quasi quater auus et  
sic de alijs. Nec omnino posui ad placitum euz  
appareat ratio similis: argu. l. non possunt cum  
similibus. ff. de legi. Et sic ista sufficiāt.



De cognatione  
spirituali.

**Adde** post ista q̄ ego nō posui adhuc aliqd̄ circa cognationem spiritualemente que est magis digna q̄ carnalis: vt in. c. j. ij. r. iij. xxx. q. iij. r. impedit matrimonium contrahendum: r. dirimit iaz contractum: vt habetur in. c. j. de cognatio. spiri- tua. li. vj. r. c. fi. C̄ Unde est sciendum q̄ qui le- uatur de sacro fonte non potest contrahere cu3 leuante: nec cum vxore eius nec cum filijs: r. le- uans non potest contrahere cum parentibus le- uati: vt est glo. nō. in dicto. c. j. de cogna. spiri. li. vj. in verbo contractum. Sed ip̄e leuans pater spiritalis potest contrahere cum sorore vel fra- tre leuati: vt habetur in. c. vlti. xxx. q. iij. Et pa- ter carnalis alicuius posset ducere eius filiā spi- ritualemente: vt vult ibi glo. quia licet cognatio spi- ritualis descendat: vt. c. j. r. c. super eo. eodem ti- tulo. non tamen ascendit: r. dic vt habetur in di- cto. c. j. in. vj. r. c. fi. r. dicto. c. j. r. c. super eo: eo- dem titulo in antiquis: r. c. post susceptum. xxx. q. iij. r. c. super his quibus. eadem questione r. causa. Et Dominicus de sancto Bemiano in dicto capitulo primo in sexto notat q̄ leuatus d̄ sacro fonte non potest cōtrahere cum aliquo ex filijs leuantis. Nec est distinguendū an nascan- tur ante vel post baptismum: dicto. c. j. r. c. super eo. Et prout cōtrahitur cognatio spiritalis in

ter leuatum r. leuantem: eodem modo inter ba- ptizatum r. baptizantem: vt habetur in dicto ca- pitulo p̄mo in sexto: r. ibi Bem. nō. r. vide. xxx. q. iij. s. filij vero: r. capitulo sequenti. Vide in lu- ribus supra allegatis.

**Adde** Et inquātum dictum est q̄ leuatus non potest contrahere indistincte cū filijs leuantis dicto capitulo primo de cognatio- ne spiritali in sexto: r. caplo primo eodem titu- lo in antiquis: non procederet in alijs filijs pa- tris leuati r. filijs leuantis: quia isti possunt con- trahere: r. ita loquitur tex. in dicto capitulo pri- mo in antiquis ibi dum dicit simul possunt con- iungi excepta illa persona per quam ad compa- ternitatem venitur. De quo tamen me remitto ad dicta in locis p̄allegatis: pro nunc volui sic breuiter p̄transisse r̄c.

Et per hec cum laude dei r. eius matris reddo ego Joannes Crispus expeditam arbozem no- stram In florentissimo gymnasio Patauino. Anno Millesimoquadringentesimo octuagesi- monono kalendis sextilibus.

Laus deo.

Expletum est presens opusculum Impres- sum Venetijs: impensis atq; diligentiori cura Johannis hamman de Landoia Alemanni di- cti Hertzog. Anno Millesimoquadringentesi- mononagesimo. xiiij. kal. Nouembrijs.

Vide Papez Vol. III. Pag. 289. 11607

Hain \* 11607.





